

Den Europæiske Unions Tidende

L 279

Dansk udgave

Retsforskrifter

55. årgang

12. oktober 2012

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

AFGØRELSER

2012/540/EU:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 20. december 2011 om statsstøtte C 25/08 (ex NN 23/08) — reform af finansieringen af pensioner til tjenstemandsansatte i France Télécom indført af Den Franske Republik til fordel for France Télécom (meddelt under nummer K(2012) 9403) ⁽¹⁾.....** 1

2012/541/EU:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 22. februar 2012 om Grækenlands statsstøtte til Enómeni Klostoyfantourgía (United Textiles) AE (Statsstøttesag nr. SA.26534 (C 27/10, ex NN 6/09) (meddelt under nummer C(2011) 9385) ⁽¹⁾** 30

2012/542/EU:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 21. marts 2012 om foranstaltning SA.31479 (2011/C) (ex 2011/N), som Det Forenede Kongerige påtænker at gennemføre for Royal Mail Group (meddelt under nummer C(2012) 1834) ⁽¹⁾** 40

Pris: 4 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 20. december 2011

om statsstøtte C 25/08 (ex NN 23/08) — reform af finansieringen af pensioner til tjenestemandsansatte i France Télécom indført af Den Franske Republik til fordel for France Télécom

(meddelt under nummer K(2012) 9403)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2012/540/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit ⁽¹⁾,under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a) ⁽²⁾,efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger ⁽³⁾ i overensstemmelse med disse artikler, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

- (1) Ved en klage af 4. oktober 2002, der blev suppleret den 16. januar 2003, modtog Kommissionen påstande om, at Den Franske Republik havde iværksat statsstøtte til fordel for France Télécom, som delvist havde lettet selskabets økonomiske forpligtelser, navnlig forpligtelser i forbindelse med finansiering af pensioner. Ved brev af 17. marts 2004 modtog Kommissionen de oplysninger fra Den Franske Republik vedrørende klagen, som den havde anmodet om.
- (2) Ved brev af 2. april 2004 og 24. februar 2006 fremsendte klagerne yderligere oplysninger vedrørende klagen.
- (3) Ved brev af 20. maj 2008 meddelte Kommissionen Den Franske Republik, at den havde besluttet at indlede

proceduren efter artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) over for støtten.

- (4) Den Franske Republik fremsatte sine bemærkninger den 18. juli 2008.
- (5) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁴⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den omhandlede støtte.
- (6) Den 22. september 2008 modtog Kommissionen bemærkninger fra France Télécom, og efter forlængelse af fristen modtog Kommissionen bemærkninger fra klagerne og en telekommunikationsvirksomhed henholdsvis den 1. og den 16. oktober 2008. Kommissionen fremsendte dem efterfølgende til Den Franske Republik og gav denne mulighed for at fremsætte bemærkninger, som den modtog med brev af 13. februar 2009.
- (7) Den 16. februar 2009 fremsatte France Télécom sine bemærkninger med henvisning til en dom fra Domstolen af 28. november 2008 ⁽⁵⁾, der — ifølge France Télécom — støtter selskabets argumentation. Den 14. maj 2009 fremlagde den telekommunikationsvirksomhed, der er nævnt i betragtning 6, yderligere oplysninger i relation til de bemærkninger, der var tilgængelige under proceduren, med henvisning til en beslutning fra Kommissionen fra 11. februar 2009 ⁽⁶⁾, som ifølge virksomheden støtter dens bemærkninger.

⁽¹⁾ Fra den 1.12.2009 blev artikel 87 og 88 i EF-traktaten til henholdsvis artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). De to sæt bestemmelser er i det væsentlige identiske. I denne afgørelse skal henvisninger til artikel 107 og 108 i EUF-traktaten efter omstændighederne forstås som henvisninger til EF-traktatens artikel 87 og 88.

⁽²⁾ EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ EUT C 213 af 21.8.2008, s. 11.

⁽⁴⁾ Se fodnote 3.

⁽⁵⁾ Dom af 28.11.2008 Hotel Cipriani m.a/Kommissionen, forenede sager T-254/00, T-270/00 og T-277/00, Sml., s. II-3269.

⁽⁶⁾ Kommissionens beslutning af 11.2.2009 om statsstøtte C 55/2007 til BT Plc., EUT L 242 af 15.9.2009, s. 21.

- (8) Der blev på France Télécoms anmodning afholdt møder mellem repræsentanter for Kommissionen og France Télécom den 17. december 2009, den 23. september 2010 og den 12. oktober 2010. France Télécom fremsendte yderligere bemærkninger den 18. oktober 2010.
- (9) Den 18. marts 2010 fremlagde Den Franske Republik på Kommissionens anmodning yderligere oplysninger og en ajourføring af visse oplysninger i de først indgivne bemærkninger, der indeholdt et resumé af indholdet i disse.
- (10) Den 22. september 2010 modtog Kommissionen nye bemærkninger fra de franske myndigheder, der anmodede om et møde, som blev afholdt den 22. oktober 2010. Ved brev af 28. oktober 2010 gjorde Kommissionen rede for de konkrete punkter, der var blevet drøftet på dette møde, og for France Télécoms supplerende oplysninger og opfordrede Den Franske Republik til at fremsætte eventuelle bemærkninger. Den 17. november 2010 fremsendte Kommissionen de supplerende oplysninger, som de franske myndigheder den 10. november 2010 havde anmodet om for at udarbejde deres bemærkninger.
- (11) Ved brev af 9. december 2010, der blev suppleret den 24. juni 2011, fremsendte Den Franske Republik supplerende oplysninger sammen med en ajourføring af visse oplysninger i de først afgivne oplysninger. Den 28. juni og den 4. juli 2011 blev der afholdt møder med de franske myndigheder. Der blev fremlagt nye bemærkninger den 7. oktober 2011.

2. DETALJERET BESKRIVELSE AF STØTTEFORANSTALTNINGEN

- (12) De foranstaltninger, som denne sag vedrører, omhandler de ændringer, der blev indført i 1996 for virksomheden France Télécoms finansiering af tjenstemandspensioner. Den tidligere ordning blev indført i forbindelse med, at France Télécom i 1990 overgik fra at være et statsligt selskab til at være en selvstændig juridisk person. Konkret betød 1990-loven, at den tidligere praksis for France Télécoms sociale bidrag fortsatte. Der blev indført en ny ordning i 1996 dels i forbindelse med oprettelsen af France Télécom som et aktieselskab og selskabets børsnotering samt offentlig aktietegning for en større del af selskabets kapital, og dels en fuldstændig liberalisering af de markeder, France Télécom drev virksomhed på i Frankrig og i de øvrige medlemsstater i Den Europæiske Union. Den ordning, der blev indført i 1996, er stadig i alt væsentligt gældende.

2.1. Den retlige ramme for France Télécoms vedtægter og selskabets personalesituation mellem 1990 og 1996

2.1.1. France Télécoms vedtægter og personalesituationen mellem 1990 og 1996

- (13) I medfør af lov nr. 90-568 af 2. juli 1990 (herefter kaldet »1990-loven«) ⁽⁷⁾ blev France Télécom oprettet som en

offentligretlig juridisk person. Indtil da var selskabet et generaldirektorat under ministeriet for postvæsen og telekommunikation. Ved denne lov blev al løsøre og fast ejendom tilhørende staten, der var tilknyttet tjenester under dette generaldirektorat, uden videre og gratis overført til France Télécom.

- (14) Artikel 3 i 1990-loven tillægger bl.a. France Télécom følgende opgaver: (i) at sikre alle offentlige telekommunikationstjenester i nationale og internationale forbindelser (ii) at oprette, udvikle og drive de offentlige net, der er nødvendige for at levere disse tjenester og sikre opkobling til udenlandske net (iii) at levere alle andre telekommunikationstjenester, installationer og net og etablere net til kabeldistribution af radio- og tv-tjenester.
- (15) I medfør af artikel 29 i 1990-loven har France Télécoms personale en særlig status i medfør af loven om tjenstemænds rettigheder og forpligtelser og loven om vedtægtsmæssige bestemmelser for den offentlige forvaltning. 1990-loven gav mulighed for at ansætte personale på kontrakt på overenskomstvilkår inden for rammerne af en aftale mellem staten og virksomheden. Ifølge aftalen kunne højst 3 % af personalet være kontraktansatte.
- (16) Som en fortsættelse af den tidligere budgetpraksis fastsatte artikel 30 i 1990-loven fordelingen af ansvaret for finansieringen af de sociale bidrag mellem den franske stat og France Télécom som følger:

»De ansatte og de pensionerede i ministeriet for post- og telekommunikationsvæsen og ansatte og pensionerede i offentlige virksomheder, der er omfattet af de generelle vedtægter for tjenstemandsansatte, samt deres rettighedshavere, er omfattet af syge-, barsels- og invalideforsikring via den gensidige forsikringsordning for P.T.T. på de betingelser, der er foreskrevet i livre III, kapitel II, første afsnit i livre VII i code de la sécurité sociale (sygesikringsloven). Den del af bidraget, der påhviler staten i medfør af artikel L.712-9, pålægges de offentlige selskaber for deres tjenstemandsansatte.

Udbetalingen af pensioner til tjenstemænd i henhold til loven om civile og militære pensioner til tjenstemænd i La Poste og France Télécom varetages af staten. Til gengæld skal de offentlige selskaber betale staten:

- a) det beløb, der er trukket fra den ansattes løn, og som er fastsat i artikel L. 61 i loven om civile og militære pensioner

⁽⁷⁾ Lov nr. 90-568 af 2.7.1990 om organisationen af det offentlige post- og telekommunikationsvæsen, JORF nr. 157 af 8.7.1990, s. 8069.

b) et supplerende bidrag, der giver mulighed for fuld finansiering af de pensioner, der er udbetalt, eller som skal udbetales til pensionerede tjenestemænd.

De omkostninger, der følger af anvendelsen af artikel L. 134-1 i code de la sécurité sociale på ansatte i La Poste og France Télécom, påhviler fuldt ud de offentlige selskaber.

Et dekret fra Conseil d'Etat fastlægger om nødvendigt de nærmere vilkår for anvendelsen af disse bestemmelser.«

(17) Mellem 1991 og 1996 og i medfør af artikel 30 i 1990-loven blev det »arbejdsgiverbidrag« (dvs. det »supplerende bidrag«, der er nævnt i artikel 30, litra b), i den oprinde-

lige udformning af 1990-loven), som France Télécom skulle betale for de tjenestemandsansatte, fastsat som forskellen mellem det samlede pensionsbeløb udbetalt af den franske stat og den del, de aktive tjenestemænd indbetalte via deres løn. France Télécom deltog også i såkaldte »kompensations- overkompensationsordninger«, der indebar overførsler for at sikre balance mellem pensionsordninger for tjenestemænd i andre offentlige enheder. Lønmodtagernes andel af finansieringen af tjenestemandspensionerne var fastsat i artikel L 61 i loven om civile og militære pensioner via en lønindeholdelse på 7,85 % af den indeksbaserede bruttoløn.

(18) France Télécoms indbetalinger steg fra 920 mio. EUR til 1 151 mio. EUR mellem 1991 og 1996 og fordeler sig som følger:

Tabel 1

Indbetalte pensionsbidrag fra ansatte og arbejdsgiver — France Télécom 1991-1996 ⁽⁸⁾

	(Mio. EUR)					
	1991	1992	1993	1994	1995	1996
A /Indbetalte pensionsbidrag i alt	939	983	1 070	1 079	1 173	1 214
a 1/lønmodtagerbidrag	195	201	217	213	229	238
a 2/arbejdsgiverbidrag	743	782	853	866	944	976
B /Kompensation-overkompensation	176	188	277	136	201	175
Bidrag i alt (A + B)	1 115	1 171	1 348	1 215	1 375	1 389
France Télécoms samlede andel (a2 + B)	920	970	1 131	1 002	1 146	1 151

(19) France Télécom bogførte sine udgifter til pensioner på basis af de indbetalte bidrag. Da stigningen i disse omkostninger var sikker, og i betragtning af den forudsigelige udvikling for tjenestemandspensioner afsatte France Télécom i sit regnskab et årligt beløb til at udjævne den anslåede virkning af kommende stigninger over en periode på 30 år. Det samlede således afsatte beløb frem til 1996 udgjorde 23,4 mia. FRF (3,6 mia. EUR). De franske myndigheder oplyser, at da den franske stat var selvforsikrende, opbyggede den ikke reserver til disse pensionsudbetalinger ⁽⁹⁾.

2.1.2. *Ændringerne i France Télécoms vedtægter og situationen for selskabets tjenestemandsansatte fra 1996*

France Télécoms vedtægter

(20) Lov nr. 96-660 af 26. juli 1996 ⁽¹⁰⁾ (herefter kaldet »1996-loven«) ændrede visse bestemmelser i 1990-

loven. Med virkning fra den 31. december 1996 overgik France Télécom på den ene side til at være et offentligt selskab omfattet af de lovgivningsmæssige bestemmelser, der gælder for aktieselskaber, i det omfang disse ikke var i strid med loven, og på den anden side overførte loven uden omkostninger de fleste goder, rettigheder og forpligtelser tilhørende den offentligretlige juridiske person til det offentlige selskab France Télécom.

(21) Selskabet France Télécom SA's kapital (»France Télécom«) blev ved bekendtgørelse fastsat til 25 mia. FRF (3,8 mia. EUR) på grundlag af egenkapitalen i regnskabet pr. 31. december 1995. France Télécom's aktier blev optaget på hovedmarkedet på Paris' fondsbørs og på New York Stock Exchange (NYSE). Ifølge årsberetningen for 1998 fordelte France Télécoms kapital sig mellem staten med 63,6 %, private investorer med 31,2 %, France Télécoms personale med 3,2 % og Deutsche Telekom med 2 %. Med overdragelsen af 10,85 % af kapitalen havde staten fra den 7. september 2004 ikke længere aktiemajoriteten. Efterfølgende faldt denne andel fortsat og var på 26,65 % af kapitalen pr. 31. december 2008. Med 26,65 % af stemmerettighederne og da der

⁽⁸⁾ Afrundede tal.

⁽⁹⁾ France Télécom, årsberetning 1996, s. 35, 60 og 64 og de franske myndigheders svar af 17.3.2004, punkt 4(1) a).

⁽¹⁰⁾ Lov nr. 96-660 af 26.7.1996 om det statslige selskab France Télécom, JORF nr. 157 af 27.7.1996, s. 11398.

ikke findes andre store aktionærgrupper, udnævner den franske stat dog generaldirektøren, er fortsat France Télécoms vigtigste aktionær og kan i praksis bestemme udfaldet af afstemninger blandt aktionærerne i spørgsmål, der kræver simpelt flertal ⁽¹¹⁾.

Status for og ansættelse af personale i France Télécom

- (22) Den vedtægtsmæssige ændring for France Télécom ifølge 1996-loven medførte også forskellige bestemmelser vedrørende personalet. Ifølge loven er France Télécoms tjenestemandsansatte ansat i det statslige selskab France Télécom og henhører under dets ledelse. Personale med tjenestemandstatus bevarede denne status og de garantier, der er knyttet dertil. Ansættelsesvilkårene for tjenestemænd, der er ansat i France Télécom, er de samme som for statslige tjenestemænd, dvs. at de er sikret beskæftigelse og kun kan afskediges i tilfælde af alvorlig forsømmelse i de tilfælde, der er fastsat i loven. Hvad angår ansættelse af nyt personale, gav 1996-loven France Télécom mulighed for indtil den 1. januar 2002 at ansætte tjenestemænd, samtidig med at der blev ansat personale på kontrakt på overenskomstvilkår.
- (23) Pr. 31. december 1996 havde France Télécom 165 200 ansatte, hvoraf 94,1 % var tjenestemænd. I praksis ventede France Télécom ikke på udløbet af fristen den 1. januar 2002, som var fastsat i 1996-loven, men ophørte allerede fra 1997 med at ansætte tjenestemænd. Derfor faldt antallet af tjenestemænd med 47 % over 10 år, fra 133 434 tjenestemænd i 1997 til 69 892 i 2007. Dette fald er betydeligt større end faldet i det samlede antal ansatte i France Télécom (-25 %), der udgjorde 124 166 pr. 31. december 2007.

Selskabet France Télécoms arbejdsgiverbidrag til pensioner

- (24) Artikel 6 i 1996-loven ændrede også artikel 30 i 1990-loven, og der blev føjet et litra c) og d) til den oprindelige tekst. Ifølge loven skal France Télécom til gengæld for statens beregning og udbetaling af pensioner til tjenestemænd i France Télécom indbetale følgende til staten:
- »c) (...)et arbejdsgiverbidrag med frigørende virkning, der skal betales fra den 1. januar 1997 i forhold til de beløb, der er udbetalt i løn, hvoraf der skal betales pensionsbidrag. Dette bidrag med frigørende virkning beregnes, så det sikres, at de lønrelaterede sociale ydelser og skatter for France Télécom og andre virksomheder inden for telekommunikation, der er omfattet af de samme almindelige regler for sociale ydelser, bringes på linje med hinanden, for så vidt angår de risici, som er fælles for ansatte i private virksomheder og statslige tjenestemænd. Bidraget

kan revideres, hvis de omhandlede udgifter ændres. Retningslinjerne for fastsættelse og betaling af arbejdsgiverbidrag til staten er fastsat ved dekret fra Conseil d'Etat

- d) (...)et ekstraordinært engangsbidrag, hvis beløb og retningslinjer for betaling fastsættes i finansloven inden den 31. december 1996«.

- (25) 1996-loven udelukkede også France Télécom fra anvendelsesområdet for mekanismen for den generelle og særlige alderskompensation ifølge 1990-loven, der for France Télécoms vedkommende medførte betaling af kompensation og overkompensation ud over arbejdsgiverbidraget som nævnt i tabel 1. Mellem 1991 og 1996 udgjorde beløb indbetalt i den henseende 18 % af det pensionsbeløb, der blev udbetalt til tjenestemandsansatte personale.
- (26) Arbejdsgiverbidraget med frigørende virkning, der blev indført ved 1996-loven, erstatter det ekstra bidrag, der er forekrevet i artikel 30, litra b), i 1990-loven. Bidraget er baseret på en sats, der sikrer lige konkurrencevilkår ved at udligne de nettolønrelaterede obligatoriske sociale bidrag og skatter. Udligningsmetoden er baseret på en rekonstruktion af omkostningerne for en konkurrent med samme beskæftigelsesstruktur, hvis ansatte er omfattet af de almindelige sociale sikringsregler, herunder pensioner, og skal sikre samme nettoløn som tjenestemandsansatte i France Télécom.
- (27) Metoden udelukker bidrag, som konkurrenterne betaler for at dække risici, som ikke er fælles for privatansatte og tjenestemandsansatte, bl.a. arbejdsløshed og manglende lønudbetaling i tilfælde af konkurs eller likvidation (»Assurance Garantie des Salaires« eller »AGS«). Denne forskel mellem France Télécom og selskabets konkurrenter kom tydeligt frem i forbindelse med afstemningen om 1996-loven, og det blev konstateret, at »bestemmelserne i artikel 6 giver France Télécom mulighed for at slippe for de UNEDIC-bidrag, som potentielle konkurrenter skal betale« ⁽¹²⁾.
- (28) France Télécoms arbejdsgiverbidrag, der beregnes årligt, udtrykkes i procent af de indeksbaserede bruttolønninger

⁽¹¹⁾ Referencedokument 2008 France Télécom indgivet til Autorité des Marchés Financiers, s. 18.

⁽¹²⁾ Senatet, rapport nr. 406 udarbejdet af Gérard Larcher på vegne af udvalget om økonomiske anliggender og programmering om lovforslaget vedrørende det statslige selskab France Télécom, s. 17.

for tjenestemandsansatte. Dette arbejdsgiverbidrag har gennemsnitligt været på [...] (*) % mellem 1997 og 2010 og udgør ifølge de franske myndigheder følgende (tabel 2):

Tabel 2

Frigørende arbejdsgiverbidrag betalt af France Télécom i perioden 1997-2010

År	Bidragssats	Mio. EUR
1997	36,20 %	1 088,9
1998	35,40 %	1 069,6
1999	36,70 %	1 108,5
2000	36,40 %	1 085,0
2001	37,00 %	1 088,6
2002	37,70 %	1 100,1
2003	37,60 %	1 085,0
2004	[...] %	1 048,6
2005	[...] %	984,6
2006	[...] %	957,6
2007	[...] %	917,6
2008	[...] %	859,2
2009	[...] %	805,4
2010	[...] %	744,5

(29) Stoppet for tjenestemandsansættelser fra 1997 begrænsede antallet af tjenestemænd i France Télécom. Selv om et stort antal tjenestemænd gik på pension mellem 1991 og 2010, viser tabellen, at det arbejdsgiverbidrag på 744 mio. EUR, som France Télécom betalte i 2010, var 407 mio. EUR lavere end de pensionsbidrag, som selskabet betalte til den franske stat før 1996-reformen og svarede til France Télécoms arbejdsgiverbidrag 20 år tidligere i 1991 (henholdsvis 1 151 mio. EUR og 743 mio. EUR, jf. tabel 1).

(30) Den reform, der blev indført med 1996-loven, førte således til, at France Télécoms bidrag faldt i absolutte tal og ikke længere hænger sammen med antallet af pensionerede tjenestemænd. Den overførsel af omkostninger til staten, der følger af 1996-loven, fandt sted

(*) Tal og oplysninger angivet i [...] er fortrolige og forretningshemmeligheder.

samtidig med, at senatet konstaterede en betydelig stigning i pensionsomkostningerne fra 2005 – 13 mia. FRF (1,98 mia. EUR) i 2007, 21,5 mia. FRF (3,3 mia. EUR) i 2017 og 34 mia. FRF (6,1 mia. EUR) i 2027 ⁽¹³⁾.

(31) Det fremgår af debatten om lovforslaget i nationalforsamlingen og senatet, at der overføres 250 mia. FRF i pensionsomkostninger til statens budget, som 100 mia. FRF i årlige bidrag og 40 mia. FRF i ekstraordinært bidrag ikke kan dække, heller ikke med inddragelse af afkastet fra afhændelse af en del af selskabets aktier. Den samme debat angiver et skønnet beløb på højst 40 mia. FRF i ekstraordinært bidrag for at lette den nye tunge byrde for staten. Dette beløb blev fastsat sammen med bankrådet (*conseil de banquiers*), således at det var foreneligt med en gældsrate på 150 % og svarede til selskabets henlæggelser til pensioner og statens meromkostninger i en 10-årig periode, og kun 10 år, som følge af forskellen mellem de udbetalte pensioner og det frigørende bidrag, der skal betales fremover ⁽¹⁴⁾.

(32) Formålet med statens kompensation nævnes både i artikel 30 i den lov, som lovgiveren vedtog, og under debatten om forslaget til 1996-loven, og i France Télécoms årsberetning for 1997, der nævner »betaling af et ekstraordinært bidrag på 37,5 mia. FRF til den franske stat i forbindelse med kommende pensioner til tjenestemænd« ⁽¹⁵⁾. De hensættelser, France Télécom havde foretaget, gjorde det muligt for France Télécom at lette selskabets finansielle nettobelastning, da det i bare et år skulle betale statens meromkostninger ved reformen i ti år.

(33) Det ser således ud til, at France Télécoms årlige henlæggelser, der skulle udjævne følgerne af kommende bidragsstigninger i medfør af 1990-loven, som i 1996 i alt udgjorde 23,4 mia. FRF (3,6 mia. EUR), indgik i beregningen af det ekstraordinære bidrag. Den del af dette bidrag, der ikke modsvarede henlæggelserne, dækkede statens meromkostninger i en 10-årig periode. Dette beløb blev fastsat under hensyntagen til det beløb, som selskabet allerede havde henlagt, som det tydeligt fremgår af parlamentsdebatterne på det tidspunkt.

(34) Da det årlige arbejdsgiverbidrag, som blev indført ved 1996-loven, har frigørende virkning, er France Télécoms

⁽¹³⁾ Senatet, rapport nr. 406 udarbejdet af Gérard Larcher, nævnt ovenfor, s. 15.

⁽¹⁴⁾ Nationalforsamlingen, referat af debatten den 26.6.1996, s. 4-6 og 20. Senatet, referat af samlingen den 10.6.1996, s. 6.

⁽¹⁵⁾ France Télécom, årsberetning 1996, s. 56.

eneste forpligtelse siden da at betale dette bidrag uden nogen forpligtelse til at dække eventuelle kommende underskud for hverken pensionsordningen for tidligere ansatte eller andre ordninger i den offentlige forvaltning. Henlæggelsen bortfaldt således i medfør af 1996-loven. Henlæggelsen blev opført som fortjeneste i France Télécoms resultatopgørelse pr. 31. december 1996 til en værdi af 17,5 mia. FRF (2,7 mia. EUR) ⁽¹⁶⁾.

(35) Endvidere blev det ekstraordinære engangsbidrag i medfør af 1996-loven til gengæld for statens beregning og udbetaling af pensioner til tjenestemænd i France Télécom fastsat til 37,5 mia. FRF i finansloven for 1997, dvs. 5,71 mia. EUR. Det blev finansieret ved en stigning i selskabets ⁽¹⁷⁾ kort- og langfristede gæld og betalt ad flere gange fra januar til oktober 1997. Indtægterne fra dette ekstraordinære bidrag gjorde det muligt at nedbringe underskuddet for den franske offentlige forvaltning til 41,8 mia. EUR i 1997. Uden dette bidrag ville underskuddet i det år have udgjort 3,7 % af BNP.

(36) Indtægterne fra dette bidrag blev tilført *Etablissement Public de Gestion de la Contribution Exceptionnelle de France Télécom* (offentligt selskab til forvaltning af France Télécoms ekstraordinære bidrag, herefter kaldet »forvaltningsorganet«), der blev oprettet ved finansloven for 1997. Det ekstraordinære bidrag og det eventuelle økonomiske afkast deraf er dette forvaltningsorgans eneste indtægt. Forvaltningsorganets udgifter er en årlig udbetaling til staten, der siden 2006 har været opført som indtægt på en konto, der er øremærket statens civile og militære pensioner. Denne betaling blev fastsat til 1 mia. FRF (152,4 mio. EUR) for 1997 og er siden steget 10 % hvet år, hvis der ikke var bestemt andet i finansloven. Dette offentlige forvaltningsorgan ophører med at eksistere, når samtlige selskabets indtægter er udbetalt til staten ⁽¹⁸⁾.

(37) Anvendelsen af de foreskrevne bestemmelser i finansloven for 1997 om fastsættelse af de årlige betalinger

⁽¹⁶⁾ France Télécom, årsberetning 1996, s. 35, 60 og 64.

⁽¹⁷⁾ France Télécom, årsberetning 1996, s. 70-73. Note nr. 15 til regnskabet nævner stigningen i den kort- og langfristede gæld, der er steget fra henholdsvis 6,2 mia. FRA til 30,8 mia. FRF og fra 66,9 mia. FRF til 74,2 mia. FRF, dvs. en samlet stigning på 31,8 mia. FRF i regnskabsåret 1996. Stigningen i selskabets gæld i 1996, hvoraf tre fjerdedele skyldes en stigning i kortfristede gælds-breve og commercial papers, skyldes ifølge revisorerne finansieringen af det ekstraordinære bidrag på 37,5 mia. FRA til staten. De gennemsnitlige rentesatser for France Télécoms gæld pr. 31.12.1996 var på 4,33 % for kortfristet gæld og 6,57 % for kort- og langfristet gæld.

⁽¹⁸⁾ Artikel 46 i finanslov nr. 96-1181 for 1997, JORF nr. 304 af 31.12.1996, s. 19490.

medførte, at forvaltningsorganets levetid i 1999 blev beregnet til 17 år, hvis det ikke fik tilført nye midler. ⁽¹⁹⁾. På grund af større årlige udbetalinger end forventet i finansloven for 1997 blev levetiden imidlertid forkortet. Som det fremgår af tabel 3, androg forvaltningsorganets samlede årlige udbetalinger allerede 5,47 mia. EUR i 2010. Forvaltningsorganet forventes at ophøre den 31. december 2011, da alle midler så vil være udbetalt ⁽²⁰⁾. Finansloven for 2011 foreskriver betaling af et beløb på 243 mio. EUR til den særlige pensionskonto for det pågældende år, og det skulle udtømme forvaltningsorganets indtægter ⁽²¹⁾.

(38) Under alle omstændigheder svarer det ekstraordinære bidrag på 37,5 mia. FRF, der i 1997 tilgik forvaltningsorganet, til det beløb på under end 40 mia. FRF, der blev nævnt under debatten om forslaget til 1996-loven. Selv om dette bidrag blev betalt til statens budget i 1997 og årligt blev tilført dette til betaling af civile og militære pensioner, blev bidraget fastsat for at kompensere statens meromkostninger i medfør af 1996-loven.

(39) Lønmodtagernes andel af finansieringen af tjenestemandspensionerne i medfør af artikel L 61 i loven om civile og militære pensioner efter oprettelsen af det offentlige selskab France Télécom i 1991 blev ikke ændret ved 1996-loven. I øvrigt ændrede lovene fra 1990 og 1996 ikke France Télécoms pensionsordning for overenskomstansatte, som er de almindelige socialsikringsregler for pensionsforsikring suppleret af AGIRC-ordningen for overordnet personale og ARRC-ordningen for ikkeoverordnet personale. I medfør af denne ordning har France Télécom og selskabets overenskomstansatte medarbejdere de samme forpligtelser som konkurrerende selskaber, bl.a. hvad angår arbejdsgiverens frigørende bidrag.

⁽¹⁹⁾ Rapport for nationalforsamlingen nr. 3030 af Philippe Auberger vedrørende finanslovsforslaget for 1997, s. 453.

⁽²⁰⁾ I 2006 blev forvaltningsorganets årlige betalinger forhøjet med 1 mia. EUR på grund af behov for driftsmidler på den særlige pensionskonto. Andre eksempler er undtagelser fra loftet på 10 % for årlige betalinger på grund af behov for driftsmidler på den særlige konto er de større årlige betalinger, der er foretaget siden 2006, cf. bilag 37 »Les Régimes Sociaux et de Retraite — Pensions« nr. 1198 (kapitel II-2 B-3) til nationalforsamlingens rapport nr. 1127 vedrørende finansloven for 2008 udarbejdet af Gilles Carrez. Se også rapport fra Inspection Générale des Finances M2007-005-02 »La gestion pluriannuelle des finances publiques«, april 2007, bilag VI, s. 9.

⁽²¹⁾ Finanslov nr. 2010-1657 af 29.12.2010 for 2011, Etats législatifs Annexe III, Comptes d'affectation spéciale, Pensions, ligne 60, JORF nr. 0302 af 30.12.2010, s. 23033. I bilag 37 »Les Régimes Sociaux et de Retraite — Pensions«, nr. 1198, foreskriver lovgiveren i 2008, at en betaling på 252 mio. EUR ville udtømme forvaltningsorganets disponible midler pr. 31.12.2011 med udgangspunkt i en årlig betaling på 626 mio. EUR for 2010; den faktiske betaling var på 635,8 mio. EUR. Denne forskel på 10 mio. EUR synes at forklare betalingen på 243 mio. EUR, der er angivet i finansloven for 2011.

Skøn over omkostningerne for den franske stat som følge af 1996-reformen

(40) I forbindelse med den reform, der fulgte af 1996-loven, vurderede de aktuarer, der rådgav den franske stat, at statens udbetaling af pensioner til tjenstgørende og pensionerede tjenestemænd i France Télécom ville andrage 242 mia. FRF (36,9 mia. EUR ⁽²²⁾) i estimeret nutidsværdi pr. 1. januar 1997 ⁽²³⁾. Dette tal ligger tæt på det afrundede beløb på 250 mia. FRF, som senatet nævnte. Arbejdsgiverbidraget med frigørende virkning, som France Télécom skulle betale som modydelse, blev beregnet ud fra de samme aktuarmæssige antagelser til 15,2 mia. EUR, hvortil kommer det ekstraordinære bidrag på 5,7 mia. EUR, der blev betalt i sin helhed i oktober 1997. Da reformen trådte i kraft, vurderede de franske myndigheder værdien af de fremtidige lønmodtagerbidrag til [...] mia. EUR. Værdien af det nettobeløb, France Télécom overførte til den franske stat, således som vurderet i 1996, udgjorde således [...] mia. EUR.

(41) I den tiårsperiode (1997-2006), der blev nævnt i debatten om forslaget til 1996-loven, anslog de aktuarer, der rådgav den franske stat, at de samlede betalinger ville udgøre [...] mia. EUR. I den periode var de faktisk udbetalte beløb næsten identiske, [...] mia. EUR, dvs. en afvigelse i forhold til overslagene på under 0,83 % ⁽²⁴⁾. Det bekræfter, at de overslag, der lå til grund for debatten om loven, var præcise.

(42) På basis af disse tal kan det konstateres, at beløbene og begrundelsen for disse, der blev debatteret i nationalforamlingen og senatet med henblik på fastsættelse af France Télécoms ekstraordinære bidrag svarer til de beløb, der efterfølgende er blevet konstateret i den tiårsperiode, der var udgangspunktet i debatten om lovforslaget. Det angivne højeste ekstraordinære bidrag på 6 mia. EUR (40 mia. FRF) svarer til selskabets henlæg-

gelser indtil 1996 til betaling af de forventede fremtidige pensioner, dvs. 3,6 mia. EUR (23,4 mia. FRF) plus forskellen på 2,4 mia. EUR på statens regning fordelt dels på arbejdsgiverbidrag og lønmodtagerbidrag opkrævet mellem 1997 og 2006 dels på skønnede pensionsbetalinger for samme tiårsperiode.

(43) Oplysninger fra Den Franske Republik, der er gengivet i tabel 3, viser, at de samlede pensionsbetalinger til tjenestemænd i France Télécom, som staten skal finansiere som følge af reformen fra 1996, andrager [...] mia. EUR. De omkostninger, der skal finansieres af staten, defineres som forskellen mellem det årlige bidrag fra France Télécom og selskabets tjenestemandsansatte og de udbetalte tjenestemandspensioner år efter år med fradrag af de årlige betalinger fra forvaltningsorganet. Mellem 1997 og 2010 udviklede omkostningerne sig som følger:

Tabel 3

Omkostninger for den franske stat som følge af 1996-reformen (1997-2010)

(mio. EUR)

	Bidrag (arbejdsgiver, lønmodtager)	Årlige udbetalinger fra forvaltningsorganet	Udbetalte beløb	Omkostninger for staten
1997	[...]	152,4	[...]	[...]
1998	[...]	167,7	[...]	[...]
1999	[...]	184,5	[...]	[...]
2000	[...]	202,9	[...]	[...]
2001	[...]	223,2	[...]	[...]
2002	[...]	245,5	[...]	[...]
2003	[...]	270,0	[...]	[...]
2004	[...]	297,1	[...]	[...]
2005	[...]	326,9	[...]	[...]
2006	[...]	1 359,5	[...]	[...]
2007	[...]	395,4	[...]	[...]

⁽²²⁾ Beløbet 36,9 mia. EUR (242 mia. FRF) svarer til den estimerede værdi af de kommende forpligtelser pr. 1. januar 1997. Det er således anderledes og mere hensigtsmæssigt for vurderingen af de omhandlede foranstaltninger end det beløb på 35,7 mia. EUR (234 mia. FRF), der er nævnt i punkt 24 i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, der svarer til de fremtidige forpligtelses estimerede værdi pr. 1. januar 1996, dvs. før 1996-lovens ikrafttrædelse.

⁽²³⁾ Denne vurdering, der dækker hele perioden frem til udløbet af den franske stats forpligtelser over for pensionerede tjenestemænd og deres rettighedshavere, er nødvendigvis baseret på en række hypoteser, bl.a. om giftermål, fødsler og tidspunkt for pensionering og dødsfald i den pågældende gruppe, samtidig med at den beror på den anvendte diskonteringsats, dvs. 7 %. Aktuarfirmaet JWA, som den franske regering anvendte, mente, at denne sats var høj, da der efter fradrag af 2 % på grund af inflationen resterede en diskonteret nettoværdi på 5 %, »der f.eks. kan sammenlignes med den maksimumværdi på 3,5 %, som er tilladt ifølge fransk lov for diskontering af flowet for livrenter«. Jf. rapport fra JWA i bilag 2 til de franske myndigheders brev af 17.3.2004, s. 6 og 13-15.

⁽²⁴⁾ Bemærkninger fra Den Franske Republik af 9.12.2010 og France Télécom (Rapport JWA) af 18.10.2010.

(mio. EUR)

	Bidrag (arbejdsgiver, lønmodtager)	Årlige udbetalinger fra forvaltningsorganet	Udbetalte beløb	Omkostninger for staten
2008	[...]	435,0	[...]	[...]
2009	[...]	578,0	[...]	[...]
2010	[...]	635,8	[...]	([...])
I alt	[...]	5 473,9	[...]	[...]

(44) På grund af bestemmelserne i finansloven for 1997 svarede de årlige betalinger fra forvaltningsorganet i 1997 ikke til de skønnede eller faktisk udbetalte ydelser til France Télécoms pensionerede personale og heller ikke til de omkostninger, som staten skulle finansiere, og de er heller ikke fastsat i forhold til disse beløb. En gennemgang af de faktisk udbetalte beløb bekræfter denne manglende sammenhæng. Selv om France Télécom betalte et ekstraordinært bidrag i 1997, viser tabel 3, at de pensioner, der er udbetalt til France Télécoms tjenestemænd, oversteg de årlige ressourcer fra og med 2004, bortset fra 2006.

(45) France Télécoms årlige bidrag og de årlige udbetalinger fra forvaltningsorganet er således ikke specifikt og *ex ante* afsat til France Télécoms tjenestemandspensioner inden for rammerne af den særlige pensionskonto. Hvis det ekstraordinære bidrag siden 1997 udelukkende var blevet anvendt til finansiering af de omhandlede ydelser i stedet for systemet med en 10 % årlig stigning af det udbetalte beløb som foreskrevet i finansloven fra 1997, ville det have ført til forvaltningsorganets ophør ved udgangen af 2008 i stedet for udgangen af 2011 under hensyntagen til det beløb, der ikke er omfattet af de årlige bidrag i tabel 3. Under alle omstændigheder ville det ekstraordinære bidrag i begge tilfælde have været opbrugt pr. 31. december 2011.

2.2. Den gradvise og siden fuldstændige liberalisering af markedet for telekommunikation

(46) Reformen af finansieringen af France Télécoms tjenestemandspensioner fandt sted, samtidig med en fuldstændig liberalisering af de tjenestemarkeder, som France Télécom drev virksomhed på. Fra 1988 blev telekommunikationssektoren gradvist liberaliseret i og med Kommissionens direktiv 88/301/EØF af 16. maj 1988 om konkurrence på teleterminalmarkederne⁽²⁵⁾ og Kommissionens direktiv 90/388/EØF af 28. juni 1990 om liberalisering af markedet for teletjenester⁽²⁶⁾. Ifølge direktiv 90/388/EØF skulle der indføres liberaliseringsforanstaltninger før den 31. december 1990 for datakommunikation og taletelefoni og datatjenester for virksomhedsnet

og lukkede brugergrupper. Kommissionens direktiv 96/19/EF af 13. marts 1996 om ændring af direktiv 90/388/EØF for så vidt angår gennemførelse af liberaliseringen af markederne for teletjenester⁽²⁷⁾ omhandlede fuld liberalisering af telekommunikationssektoren fra den 1. januar 1998.

(47) Den franske lov nr. 96-659 af 26. juli 1996 om regulering af telekommunikation fastsatte de betingelser, der giver mulighed for fuld liberalisering af sektoren ved at bringe France Télécoms monopol på fastnettelefoni og datatransmission til ophør og organisere tariffer og sammenkoblinger med konkurrenterne. Også i andre sektorer, der ikke var underkastet enerettigheder, og som siden 1987 har været udsat for konkurrence, som f.eks. mobiltelefoni, var France Télécom førende med en markedsandel, der faldt fra 53,5 % til 49,8 % fra 1997 til 2002⁽²⁸⁾. Lov nr. 96-659 pålagde også France Télécom opgaver af almindelig økonomisk interesse og foreskrev oprettelse af en fond til finansiering af de dertil knyttede forpligtelser, som konkurrenterne skulle bidrage til.

(48) I medfør af de bestemmelser, der er nævnt i betragtning 46 og 47, har France Télécom siden 1988 fået nye konkurrenter — nogle af dem delvist ejet af internationale koncerner — på markedet for varer og tjenester, hvor selskabet var aktivt i Frankrig, og hvoraf nogle, f.eks. inden for mobiltelefoni eller international kommunikation, har tværnational karakter. Denne tendens blev styrket på de liberaliserede markeder fra 1998. France Télécom har endvidere indgået alliancer med udenlandske operatører, f.eks. Deutsche Telekom og Sprint i 1996 (Global One) — og samtidig siden 1997 øget partnerskaber og kapitalinteresser — i Italien (Wind), Nederlandene (Casema) eller opnået mobillicenser i Danmark og Portugal⁽²⁹⁾.

(49) Reformen af finansieringen af France Télécoms pensioner fandt således sted samtidig med liberaliseringen af markedet i Den Europæiske Union. Den har således haft virkninger på et fuldstændig liberaliseret marked, hvor France Télécom har indgået alliancer og erhvervet betydelige kapitalinteresser i andre medlemsstater. Ønsket om at fremme France Télécoms ekspansion på andre europæiske markeder end det franske danner baggrund for 1996-loven og åbningen af selskabet for privat kapital, således som det fremgår af erklæringerne i forbindelse med drøftelsen af forslaget, hvor man nævner de ambitioner, som den franske regering havde på vegne af sit nationale flagsskib France Télécom⁽³⁰⁾.

⁽²⁷⁾ EFT L 74 af 22.3.1996, s. 13.

⁽²⁸⁾ Se France Télécom, årsberetning 1997 og beretning fra l'Autorité de Régulation des Télécommunications for 1997 og 2002 på <http://www.arcep.fr/index.php?id=2105>.

⁽²⁹⁾ France Télécom, årsberetning 1997.

⁽³⁰⁾ Nationalforsamlingen, referat af debatten den 26.6.1996, s. 3.

⁽²⁵⁾ EFT L 131 af 27.5.1988, s. 73.

⁽²⁶⁾ EFT L 192 af 24.7.1990, s. 10.

- (50) På nuværende tidspunkt påstår France Télécom at være den største leverandør af bredbåndsinternettet og den tredjestørste mobiloperatør i Europa og blandt de førende internationalt med hensyn til telekommunikationstjenester til multinationale selskaber. Uden for Frankrig er France Télécom væsentligst aktivt via selskabets datterselskaber og har en førende stilling i Spanien, Storbritannien, Polen, Slovakiet, Belgien og Østrig⁽³¹⁾.

3. BEGRUNDELSE FOR INDLEDNING AF PROCEDUREN

- (51) I beslutningen om at indlede undersøgelsesproceduren fremsatte Kommissionen sin foreløbige vurdering af de foranstaltninger, der blev indført ved 1996-loven og sammenlignede dem med referencerammen for France Télécoms obligatoriske sociale og skattemæssige bidrag ifølge 1990-loven. Kommissionen vurderede, at foranstaltningerne så ud til ved hjælp af statsmidler at give France Télécom en selektiv fordel, der kunne fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, jf. artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- (52) Kommissionen bemærkede endvidere, at hvis disse foranstaltninger udgør statsstøtte, er de ikke blevet anmeldt til Kommissionen før iværksættelsen, selv om de skal betragtes som ny støtte ifølge retspraksis. Den Franske Republik har således ikke overholdt sin anmeldelsesforpligtelse ifølge traktaten, og foranstaltningen må derfor betragtes som ulovlig.

- (53) Kommissionen konkluderede, at den kunne undersøge foranstaltningens forenelighed med det indre marked på grundlag af artikel 107, stk. 3, litra c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Kommissionen bemærkede ligeledes, at den samme bestemmelse var blevet brugt i forbindelse med reformen af finansieringen af pensionerne til tjenestemandsansatte i La Poste til at konkludere, at støtten var forenelig med det indre marked⁽³²⁾, og at det i betragtning af de to sagers lighed var relevant i den konkrete sag at foretage en lignende analyse.

- (54) I den indledende analyse af støttens forenelighed med det indre marked og uanset ligheden med reformen af finansieringen af pensionerne til tjenestemandsansatte i La Poste fremførte Kommissionen følgende forbehold over for Den Franske Republik:

- a) Kommissionen understregede for det første, at selv om den ikke havde adgang til detaljerede oplysninger, der viste, at de bidrag, der var betalt af France Télécom, svarede til dem, der betales af private virksomheder i telekommunikationssektoren i Frankrig, der er

underkastet de almindelige retsregler, giver den frigørende bidragssats, der siden 1997 har været gældende for France Télécom, ikke mulighed for at sikre ensartede konkurrencevilkår (»level playing field«) i forhold til selskabets konkurrenter. Det skyldes, at den sats, der gælder for France Télécom, kun tager højde for bidrag, der svarer til de fælles risici for overenskomstansatte og tjenestemænd, og i den henseende blandt andet udelukker bidrag, der modsvarer risici, der ikke er fælles, som f.eks. arbejdsløshed og risikoen for manglende lønudbetaling i tilfælde af selskabets konkurs eller likvidation.

- b) for det andet rådede Kommissionen ikke over tilstrækkelige oplysninger om, hvordan lempelsen af pensionsforpligtelserne påvirker konkurrencen, således at den kan vurdere, om der eventuelt er flere positive end negative virkninger. I den henseende skal Kommissionen i øvrigt tage højde for det forhold, at France Télécom endnu ikke fuldt ud har tilbagebetalt den ulovlige og uforenelige støtte i medfør af Kommissionens beslutning af 2. august 2004 om den statsstøtte, som Frankrig har ydet France Télécom (herefter kaldet »beslutningen om den erhvervsskatteordning, der gælder for France Télécom«)⁽³³⁾, en beslutning, som Frankrig ikke efterlevede inden for den fastsatte frist, jf. Domstolens dom⁽³⁴⁾.

4. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

- (55) Bemærkninger fra interesserede parter resumeres nedenfor i punkt 4.1 til 4.3.

4.1. France Télécom

- (56) I France Télécoms bemærkninger, som selskabet betragter som supplerende i forhold til de bemærkninger, Den Franske Republik har fremsat, anfører France Télécom, at selskabet konstant befinder sig i en situation med for mange ansatte på grund af sin tidligere status som et generaldirektorat, og at selskabet ikke for det pågældende personales vedkommende har de samme muligheder for fleksibilitet som sine konkurrenter. France Télécom skal således gøre en meget betydelig uddannelsesindsats, der beløber sig til 180 mio. EUR svarende til 4,5 % af lønsummen sammenlignet med 2,9 % for gennemsnittet af de franske virksomheder. France Télécom påberåber sig lønomkostninger, der er [...] % højere, uden at der tages højde for tillæg og bonusser. Da France Télécom endvidere ikke kan iværksætte sociale ordninger, har selskabet finansieret ledsageforanstaltninger i forbindelse med tjenestemandens fratrædelse, f.eks. gradvis indstilling og ophør af arbejdsaktiviteterne mellem 1996 og 2006 til et beløb af 8 mia. EUR.
- (57) For det andet mener France Télécom, at pensionsomkostningerne mellem 1990 og 1996 var anormale og gav

⁽³¹⁾ Se i den henseende referencedokument 2008 France Télécom indgivet til Autorité des Marchés Financiers, bl.a. »Description des Activités«, s. 25-122.

⁽³²⁾ Kommissionens beslutning af 10.10.2007 i sag C-43/2006, EUT L 63 af 7.3.2008, s. 16.

⁽³³⁾ Kommissionens beslutning 2005/709/EF, meddelt under nummer C(2004) 3061). EUT L 269 af 14.10.2005, s. 30.

⁽³⁴⁾ Dom af 18.10.2007 i sag C-441/06, Kommissionen/Frankrig, Sml. s. I-8887.

selskabet en strukturel ulempe i forhold til de private konkurrenter, jf. *Combus-dommen* ⁽³⁵⁾, idet referencerammen til vurdering af, om de pågældende omkostninger var normale eller anormale er de almindelige retsregler, der gælder for konkurrenterne. Principperne i *Combus-dommen* skulle senere blive bekræftet af *Rettens dom i Hotel Cipriani-sagen* ⁽³⁶⁾. France Télécom bestrider, at situationen for en operatør, i dette tilfælde selskabet selv, før og efter reformen som følge af 1996-loven er et egnet sammenligningsgrundlag med hensyn til at vurdere, om der er tale om en økonomisk fordel i medfør af retspraksis. Under alle omstændigheder gælder det, at hvis referencerammen skulle anvendes på France Télécom før og efter 1996-reformen, ville foranstaltningen ikke kunne beskrives som selektiv, da den blev anvendt ensartet inden for den pågældende ramme.

- (58) Det følger deraf, at de omhandlede foranstaltninger enten ikke udgør statsstøtte i medfør af traktaten, da de fratager France Télécom en anormal strukturel ulempe, eller ikke kan betegnes som en selektiv fordel, der udgør statsstøtte.
- (59) Subsidiært mener France Télécom, at statsstøtten, hvis en sådan foreligger, ville være forenelig med det indre marked ifølge de kriterier, Kommissionen har opstillet i sin beslutning om pensionsordningen for La Poste (heretter kaldet »La Poste-beslutningen«) ⁽³⁷⁾. Det særlige ved selskabets ordning, der består i, at det betaler et bidrag, der udelukkende er beregnet på basis af fælles risici, betyder i den henseende ikke, at France Télécom har været i en gunstig situation i forhold til sine konkurrenter siden 1996: Ud over de strukturelle ulemper, der følger af de tjenestemandsansattes status, blev France Télécom pålagt at betale et betydeligt bidrag i forbindelse med 1996-reformen, hvis forenelighed med det indre marked skal analyseres, og hvis beløb på 5,7 mia. EUR langt overstiger det beløb, France Télécom skulle have betalt, hvis selskabets bidrag også omfattede ikkefælles risici.
- (60) France Télécom mener, at Kommissionen i *La Poste-beslutningen* ⁽³⁸⁾ erkendte, at det ekstraordinære engangsbidrag (2 mia. EUR) inden for rammerne af en reform, der trådte i kraft efter anmeldelsen, men før Kommissionens beslutning, kompenserer for bidrag, der svarer til risici, som ikke er fælles, indtil det ekstraordinære engangsbidrag er opbrugt. Ifølge France Télécom er der intet, der begrunder, at Kommissionen fraviger dette princip, når de politiske erklæringer ved debatten om forslaget til 1996-loven ikke giver belæg for, at størrelsen af France Télécoms engangsbidrag skulle være blevet fastsat af lovgiveren for at bevare status quo i ti år.
- (61) Endvidere modsiger tallene for 1996 påstanden om, at beløbet på 5,7 mia. EUR på daværende tidspunkt blev fastsat, så det svarede præcist til statens meromkostninger i medfør af 1996-loven i ti år ved år efter år at kompensere for selskabets lavere årlige bidrag, selv om der tages højde for kompensationsomkostninger mellem pensionsordninger, som France Télécom blev fritaget for i 1996 ⁽³⁹⁾. Formålet med det ekstraordinære bidrag var helt at kompensere den franske stat som følge af reformen. Der skal derfor nødvendigvis tages højde for det ved analysen af, om det har skabt »lige konkurrencevilkår« siden ikrafttrædelsen i 1997.
- (62) Endelig mener France Télécom, at da selskabet uden 1996-reformen ville have fået en betydelig konkurrencemæssig ulempe på de markeder, som EU ønskede liberaliseret, og at de franske myndigheder efterfølgende fuldt ud efterlevede beslutningen om den erhvervsskatteordning, der gælder for France Télécom ⁽⁴⁰⁾, har foranstaltningen ikke negative følger for konkurrencen.

4.2. Klagerne

- (63) Klagerne er enige i Kommissionens vurdering i beslutningen om at indlede proceduren med hensyn til eksistensen af statsstøtte i medfør af traktaten for så vidt angår lempelsen af de pensionsbidrag, France Télécom skal betale ifølge 1996-loven. Ifølge ræsonnementet i nævnte beslutning, som ifølge klager mangler præcise tal, skulle støtten udgøre 12,3 mia. EUR og under ingen omstændigheder mindre end 9,9 mia. EUR ⁽⁴¹⁾. Klagerne mener, at det er følgerne af foranstaltningen, dvs. en lempelse af de sociale bidrag, det normalt pålægges virksomheden at betale, og ikke dens genstand, dvs. kompensation for en påstået ulempe, der er afgørende for, at støtten kan karakteriseres som statsstøtte. France Télécom har i øvrigt ingen ulemper ved at beskæftige tjenestemænd, da selskabets arbejdsløshedsbidrag og lønbaserede bidrag ligger 13 % under konkurrenternes, og da selskabet disponerer over et stabilt og fleksibelt personale, der giver mulighed for at nedbringe lønsummen ved hjælp af førtidspensionering og overgang til den offentlige sektor.

⁽³⁹⁾ Fortsættelsen af de betalinger, der blev afbrudt ved 1996-loven, ville have medført en kompensation på ca. [...] % for de pensioner, der blev udbetalt i 1997, efterfølgende faldende med [...] % årligt. Bemærkninger fra France Télécom af 18.10.2010, tabel 4.

⁽⁴⁰⁾ Se fodnote 32.

⁽⁴¹⁾ Beløbet er beregnet ved at fratække beløbet France Télécoms samlede gæld i nutidsværdi til tjenestemandspensioner (38,1 mia. EUR), nutidsværdien af de frigørende arbejdsgiverbidrag fra 1996 (-15,2 mia. EUR), engangsbidraget som fastsat i 1996 (-5,7 mia. EUR) og de pågældende lønmodtagerbidrag (-4,9 mia. EUR, ikke diskonteret), dvs. i alt 12,3 mia. EUR eller i hvert fald 9,9 mia. EUR, hvis France Télécoms samlede diskonterede gæld til tjenestemandspensioner anslås til 35,7 mia. EUR som nævnt i beslutningen om at indlede proceduren.

⁽³⁵⁾ Dom af 16.3.2004 *Danske Busvognmænd/Kommissionen* (»Combus«), i sag T-157/01, Sml. 2004, s. II-917, præmis 57.

⁽³⁶⁾ Dom af 28.11.2008 *Hotel Cipriani e.a./Kommissionen* (forenede sager T-254/00, T-270/00 og T-277/00, Sml., s. II-3269, præmis 181, 185, 186, 189, 192 og 193.

⁽³⁷⁾ Se fodnote 32.

⁽³⁸⁾ Se fodnote 32.

- (64) Ifølge klagerne er en sådan statsstøtte uforenelig med det indre marked. Den betydelige konkurrencemæssige fordel, der tillægges France Télécom, er så meget mere skadelig, som lempelsen af bidragene ikke var nødvendig for at undgå at bringe den finansielle struktur i fare: Ved at slippe for en pensionsgæld til en nettonutidsværdi på mindst 9,9 mia. EUR i 1996 og ikke længere skulle opføre denne omkostning i sit regnskab eller i bilaget dertil kunne France Télécom derefter forgælde sig til betydelig højere beløb og havde mellem 1997 og 2007 en gennemsnitlig nettogæld på 44 mia. EUR. Støtten, som endvidere fritog France Télécom for de pensionsbidrag, der var arvet fra monopolet, gav selskabet mulighed for at ekspandere internationalt og samtidig styrke sin stilling i Frankrig, hvor det havde betydelige monopollignende fordele, for hvilke bidragene kun var en rimelig modvægt.
- (65) De ulovlige og uforenelige støtteforanstaltninger, som ikke er tilbagebetalt, gjorde det i øvrigt umuligt at erklære den omhandlede driftsstøtte forenelig i betragtning af dens kumulerede virkning. 1996-reformen medførte ikke lige konkurrencevilkår, da selskabet ikke betalte bidrag, der modsvarede risikoen for arbejdsløshed og risikoen for manglende lønudbetaling i tilfælde af selskabets konkurs eller likvidation, og reformen kan derfor ikke erklæres forenelig med traktatens bestemmelser. France Télécoms pensionsgæld bør beregnes af en uafhængig ekspert, og Frankrig bør forpligte sig til at sikre en finansielt neutral ordning, bl.a. ved at indføre justeringsmekanismer for arbejdsgiverbidraget og udligningsbeløbet på 5,7 mia. EUR, hvis bidragene ændrer sig.

4.3. Telekommunikationsoperatøren

- (66) Telekommunikationsoperatøren er enig i og støtter Kommissionens indledende analyse i beslutningen om at indlede proceduren, der bruger betegnelsen ny og ulovlig statsstøtte for at beskrive de ændringer, der blev indført med 1996-loven, som skulle erstatte France Télécoms årlige frigørende bidrag med pensionsbetalinger varetaget af staten med fradrag af de bidrag, der blev indbetalt af ansatte med tjenstemandsstatus. Det samme gælder ifølge denne telekommunikationsoperatør for de sociale bidrag, der modsvarede de risici, som de overenskomstansatte ikke er omfattet af, som France Télécoms konkurrenter betaler, men som France Télécom i hvert fald siden 1996 ikke har betalt for de tjenstemandsansatte og de overenskomstansatte. I modsætning til sagen, der er omhandlet i La Poste-beslutningen⁽⁴²⁾, indgik disse bidrag ikke i beregningen af France Télécoms arbejdsgiverbidrag, hvilket stadig er tilfældet og ifølge operatøren udelukker dette, at støtten erklæres for forenelig.
- (67) Hvad angår den støtte, der følger af, at refusionen til staten for udbetalte pensioner blev afskaffet, mener opera-

tøren, at Kommissionens konkurrencemæssige vurdering i La Poste-beslutningen burde føre til en beslutning om uforenelighed. Denne analyse burde baseres på forholdene siden 1996 og ikke — som i La Poste-beslutningen — på hypoteser om fremtiden.

- (68) Ifølge telekommunikationsoperatøren har France Télécom imidlertid på mange af sine markeder en stilling, der kan sidestilles med en dominerende stilling. Selskabet er derfor pålagt *ex ante* reguleringsforpligtelser på markederne for bredbånd og højhastighedsbredbånd, indledning og terminering af fastnetopkald. I sin beslutning af 16. juli 2003 om en procedure om anvendelse af EF-traktatens artikel 82 i sag COMP-38.233 fastslog og sanktionerede Kommissionen en overtrædelse af artikel 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde hos France Télécom via datterselskabet Wana-doo⁽⁴³⁾. Da selskabet var i en sund økonomisk situation, gav den modtagne støtte mulighed for at finansiere den internationale ekspansion og bl.a. erhverve Orange, Retevisión og AMENA.
- (69) Endelig beder telekommunikationsoperatøren Kommissionen om at sætte præcise tal på de omhandlede støttebeløb og i medfør af retspraksis fra Deggendorf-sagen⁽⁴⁴⁾ afvise at erklære de omhandlede foranstaltninger forenelige med det indre marked, så længe den hidtidige ulovlige støtte ikke er blevet tilbagebetalt.

5. KOMMENTARER FRA DEN FRANSKE REPUBLIK

- (70) Den franske republik mener ikke, at de ændringer, der blev indført i 1996 for finansieringen af pensioner til tjenstemandsansatte i France Télécom, indeholder statsstøtteelementer. Under alle omstændigheder er 1996-reformen forenelig med det indre marked, bl.a. i medfør af den begrundelse, Kommissionen anvendte i La Poste-beslutningen⁽⁴⁵⁾.

5.1. Spørgsmålet om statsstøtte

- (71) Ifølge Den Franske Republik bragte 1990-loven France Télécom i en anormal situation i relation til de almindeligt gældende regler, som foreskriver, at virksomhederne skal betale et frigørende arbejdsgiverbidrag i forhold til lønsummen, som ikke er knyttet til størrelsen af de udbetalte pensioner. France Télécoms bidrag var således anormale, da finansieringsgabet for delordningen for den omhandlede gruppe var åbenbart og med sikkerhed

⁽⁴²⁾ Se fodnote 32.

⁽⁴³⁾ Teksten findes på følgende hjemmeside: http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=1_38233.

⁽⁴⁴⁾ Dom af 6.10.2011, Deggendorf (C-421/10), endnu ikke offentliggjort.

⁽⁴⁵⁾ Se fodnote 32.

ville blive uholdbart i betragtning af det uundgåelige fald i antallet af tjenestemandsansatte og den deraf følgende stigning i antallet af pensionerede.

- (72) 1996-reformen bragte finansieringen af pensioner ind under de almindelige regler uden derved at bringe selskabet i en mere gunstig konkurrencemæssig situation, da France Télécoms bidrag beregnes årligt for at rette selskabets sociale og skattemæssige bidrag ind efter konkurrenterne i telekommunikationssektoren. Den manglende hensyntagen til bidrag, der modsvarer risici, som ikke er fælles for overenskomstsansatte og tjenestemandsansatte, i beregningen af bidraget i medfør af »satsen for lige konkurrencevilkår« (TEC), er begrundet i sidstnævntes status, der f.eks. udelukker risikoen for arbejdsløshed ud over særlige tilfælde af afskedigelse.
- (73) Den Franske Republik mener, at situationen for selskabets konkurrenter i Frankrig skal være referencerammen, når det skal bestemmes, om France Télécoms omkostninger var normale eller anormale. I betragtning af den urimelige, uretfærdige og på sigt uholdbare byrde, 1990-loven pålagde France Télécom som en undtagelse fra de almindeligt gældende regler betød afskaffelsen og tilpasningen til konkurrenternes situation i medfør af 1996-reformen i det konkrete tilfælde blot, at der blev genindført normale konkurrencevilkår. France Télécom er i øvrigt ikke blevet kompenseret for selskabets ulemper under denne ordning, selv om selskabet — som det fremgår af dets bemærkninger — stadig lider under strukturelle ulemper, meromkostninger og stivheder som følge af den status, der gælder for de tjenstemandsansatte, hvad angår ledsageforanstaltninger i forbindelse med tjenstemænds fratædelse eller overførsel til statsforvaltningen, omkostninger i forbindelse med videreuddannelse og øgede lønomkostninger. Den nuværende ordning, der følger af reformen, giver derfor ikke France Télécom fordele og indeholder derfor ingen statsstøttelementer i medfør af traktaten.
- (74) Denne fortolkning følger af de generelle principper fra Unionens retspraksis, ifølge hvilke kun indgreb, der letter de byrder, som normalt belaster en virksomheds budget, udgør statsstøtte, og en lov, der betyder, at en virksomheds budget ikke belastes af en byrde, som i en normal situation ikke ville forekomme, udgør ikke statsstøtte⁽⁴⁶⁾. Det samme gælder foranstaltninger, der frigører en offentlig konkurrent for en strukturel ulempe i forhold til dets private konkurrenter⁽⁴⁷⁾. Denne fortolkning er også i overensstemmelse med Kommissionens praksis⁽⁴⁸⁾.

(75) Generelt finder Den Franske Republik det ikke relevant i denne procedure at inddrage de kompensations- og overkompensationsmekanismer, ifølge hvilke France Télécom afviklede sine forpligtelser mellem 1991 og 1996 (se tabel 1) for at fastslå, om der foreligger støtte, eller den dato, fra hvilken en given fordel som følge af 1996-reformen, der ikke indeholder nogen bestemmelser i den henseende, skulle være opstået. Betalingen af disse bidrag var også en følge af en undtagelsesordning i forhold til de almindeligt gældende regler, hvor den pensionsordning, der var gældende for France Télécom, blev betragtet som en selvstændig ordning, hvilket ikke har været tilfældet siden 1997.

(76) Med dette forbehold har Den Franske Republik præciseret France Télécoms skøn over omkostninger, der er nævnt i betragtning 61, som selskabet ikke har betalt siden 1997. På grundlag af en reel rekonstruktion for 2008-2010 tilbagediskonteret med en overgangsfaktor mener Den Franske Republik, at de omkostninger, France Télécom har betalt i den henseende, var 165 mio. EUR lavere end det beløb, selskabet har beregnet.

5.2. Spørgsmålet om en eventuel statsstøttes forenelighed med det indre marked

(77) Under alle omstændigheder mener Den Franske Republik, at hvis 1996-reformen vedrørende France Télécom skulle udgøre statsstøtte, bør den anses som forenelig med det indre marked med henvisning til den analyse, Kommissionen anvendte i *La Poste*-beslutningen⁽⁴⁹⁾. 1996-reformen frigør France Télécom for en strukturel omkostning, som påvirkede selskabets konkurrenceevne på et marked, der var ved at blive liberaliseret, og disse bidrag blev fra det tidspunkt beregnet på et grundlag, der skulle sikre lige konkurrencevilkår for fælles risici.

(78) Det forhold, at det bidrag, France Télécom har betalt siden 1997, kun tager højde for risici, som er fælles for tjenstemænd og overenskomsansatte, er ikke til hinder for forenelighed med det indre marked. I den henseende viser tabel 4, der er baseret på oplysninger fra Den Franske Republik, forskellen mellem det bidrag, France Télécom betaler, og det bidrag, selskabet ville have betalt, hvis de risici, der ikke er fælles, indgik i beregningen, med fradrag af de ydelser, som France Télécom selv har forsikret, og andre bidrag, der er pålagt selskabet i forhold til konkurrenterne.

⁽⁴⁶⁾ Dom af 23.3.2006, sag C-237/04, *Enirisorse*, C-237/04, Sml., s. I-2843.

⁽⁴⁷⁾ Dom af 16.3.2004, *Danske Busvognmænd/Kommissionen* (»Combus«), T-157/01, Sml., s. II-917.

⁽⁴⁸⁾ Kommissionens beslutning af 25.7.1995, *Sabena/Swissair* — støt-teaspektet.

⁽⁴⁹⁾ Se fodnote 32.

Tabel 4

France Télécoms arbejdsgiverbidrag i perioden 1997-2010 beregnet ud fra satsen for lige konkurrencevilkår (TEC) og en ændret sats for konkurrencevilkår (TEC*), der inddrager risici, der ikke er fælles

År	TEC	Mio. EUR	TEC	Mio. EUR	TEC- TEC*
1997	36,2 %	1 088,9	48,1 %	1 446,9	- 358,0
1998	35,4 %	1 069,6	47,1 %	1 423,1	- 353,5
1999	36,7 %	1 108,5	48,4 %	1 460,3	- 351,8
2000	36,4 %	1 085,0	48,0 %	1 429,3	- 344,3
2001	37,0 %	1 088,6	47,9 %	1 407,9	- 319,3
2002	37,7 %	1 100,1	43,5 %	1 267,9	- 167,8
2003	37,6 %	1 085,0	45,0 %	1 298,5	- 213,5
2004	[...] %	1 048,6	[...] %	[...]	[...]
2005	[...] %	984,6	[...] %	[...]	[...]
2006	[...] %	957,6	[...] %	[...]	[...]
2007	[...] %	917,6	[...] %	[...]	[...]
2008	[...] %	859,2	[...] %	[...]	[...]
2009	[...] %	805,4	[...] %	[...]	[...]
2010	[...] %	744,5	[...] %	[...]	[...]

(79) Den Franske Republik mener, at fra 1997 frem til 2043 vil nutidsværdien af France Télécoms faktisk betalte og kommende bidrag udgøre 13,5 mia. EUR. En sats for lige konkurrencevilkår ændret ved i beregningen at inddrage risici, som ikke er fælles, med fradrag af bidrag, der er pålagt France Télécom, men ikke dets konkurrenter, fører til et højere årligt bidrag for samme periode, nemlig 16,7 mia. EUR. De franske myndigheder finder ikke inddragelse af disse risici relevant, men har beregnet, at forskellen (3,2 mia. EUR) i høj grad opvejes af det ekstraordinære engangsbidrag på 5,7 mia. EUR, som France Télécom betalte i 1997.

(80) Den Franske Republik mener, at man ligesom i La Poste-beslutningen⁽⁵⁰⁾ kan antage, at dette engangsbidrag kan sammenlignes med et udligningsbeløb, der kompenserer for betaling af de bidrag, der følger af en ændret sats, som inddrager bidrag for risici, der ikke er fælles. Det ser således ud til, at dette udligningsbeløb på nuværende tidspunkt overstiger det beløb, der fremkommer som

forskellen mellem den sats, der blev fastsat ved 1996-reformen, og den ændrede sats, der er angivet i tabel 4, således at dette udligningsbeløb ikke på noget tidspunkt opbruges fuldstændigt som følge af de forskellige satser. I det tilfælde er den tvivl, Kommissionen gav udtryk for i sin beslutning om at indlede proceduren med hensyn til fraværet af egentlige ensartede konkurrencevilkår mellem France Télécom og dets konkurrenter, grundløs.

(81) Den Franske Republik mener, at reformen af finansieringen af pensionerne til tjenestemandsansatte i La Poste, der blev indført i 2006, og som var inspireret af reformen i France Télécom i 1996, helt og holdent kan sammenlignes med sidstnævnte i alle væsentlige aspekter. I betragtning af denne parallelisme er der intet, der kan begrunde, at Kommissionen ikke baserer sig på præcedens vedrørende La Poste. Kommissionen bør bl.a. acceptere, at det ekstraordinære engangsbidrag, der blev pålagt France Télécom, inddrages i analysen af, om reformen skabte lige konkurrencevilkår, og *de facto* betragtes som et forskud på bidrag for ikkefælles risici.

(82) I modsat fald skulle debatten i nationalforsamlingen og senatet, hvor der på det tidspunkt var tale om en finansiel dækning i en tiårsperiode, have været baseret på punktuelle erklæringer. Et sådant ræsonnement findes ikke i begrundelsen for lovforslaget og heller ikke i de omhandlede love eller gennemførelsesakter. Lovgiverens hensigt i 1996 var at fastsætte France Télécoms pensionsbidrag på et niveau, der svarede til konkurrenternes, og ikke at fratage reformen virkninger i en tiårig periode, som det synes at fremgå af det ræsonnement, som Kommissionen kunne godtage på baggrund af erklæringer uden sammenhæng.

(83) Det parlamentariske arbejde viser utvetydigt, at størrelsen af bidraget blev beregnet som et fast beløb uden forbindelse med de omkostninger, som staten faktisk påtog sig. I sin afgørelse nr. 96-385 DC af 30. december 1996 fastslog Forfatningsrådet på den ene side, at engangsbidraget på 37,5 mia. FRF var begrundet med statens overtagelse af pensioner til tjenestemænd, uden at det modsvarede beløbet, og på den anden side, at betalingerne til statens budget ikke ville blive øremærket til en bestemt udgift, men bidrage til at skabe balance på budgettet i overensstemmelse med artikel 18 i bekendtgørelse af 2. januar 1959 om finanslove.

(84) Den Franske Republik anfører, at den præcise størrelse af det ekstraordinære bidrag blev fastsat i finansloven for 1997, ikke under hensyntagen til en tiårig periode, i hvilken bidraget skulle sikre »tilbagebetaling« til staten, men derimod under hensyntagen til virkningen for France Télécoms regnskab, som skulle forblive holdbar.

⁽⁵⁰⁾ Se fodnote 32.

Beregningen af beløbet blev ikke foretaget med henblik på at kompensere statens omkostninger, men ud fra selskabets bidragsevne.

- (85) Den måde, hvorpå dette bidrag er blevet forvaltet uden sammenhæng med de reelt udbetalte pensioner siden 1997, viser, at der var tale om et fast beløb. Det fremgår således af tal fra Den Franske Republik, at mellem 1997 og 2006 udgjorde pensioner til tjenestemandsansatte i France Télécom betalt via den særlige pensionskonto [...] mia. EUR, og at forvaltningsorganet betalte et beløb på 3,4 mia. EUR ind på denne konto. I samme periode androg det restbeløb, som ikke var finansieret af de indbetalte bidrag, 1,2 mia. EUR. I 1997 blev det i øvrigt anslået, at dette organ ville få en levetid på mellem 17 og 25 år, hvilket ikke hænger sammen med den periode på ti år, som er udgangspunktet for det ræsonnement, Kommissionen støtter sig på.
- (86) Den Franske Republik mener ikke, at France Télécom kunne have klaret sig på markedet uden reformen med en bidragssats på 77 % af den indeksbaserede bruttoløn i 2010 og en henlæggelse i regnskabet til pensionsforpligtelser til de ansatte tjenestemænd. Reformen var således en afgørende fase i tilpasningen til liberaliseringen af markedet i overensstemmelse med EU's mål, og den var tilpasset dette mål og begrænset til det højst nødvendige. Uden reformen ville France Télécom være blevet presset ud af markedet og ville ikke have været i stand til at foretage de nødvendige investeringer, bl.a. for at muliggøre ubundet adgang til abonnentledninger, uden en risiko for fallit, og reformen har således ikke haft negative følger for konkurrencen.
- (87) Endvidere mener Den Franske Republik ikke, at reformen af finansieringen af France Télécoms pensioner, herunder kravet om betaling af et ekstraordinært bidrag, medførte omkostninger for staten mellem 1997 og 2006, men faktisk medførte en nettoindtægt på over 9,1 mia. EUR til den franske stat ifølge skøn fra de franske myndigheder⁽⁵¹⁾. Hvis der skulle foretages en beregning af afkastet af det ekstraordinære bidrag, mener Den Franske Republik, at der bør anvendes en diskonteringsrate på 7 %. Princippet om et ekstraordinært bidrag var således fastslået allerede i 1996. Investeringshorisonten skulle være lang, da den forventede forskel mellem de ydelser, der skulle udbetales, og de forventede bidrag, først oversteg 500 mio. EUR i 2005, dvs. 9 år senere, og først oversteg 1 mia. EUR 12 år senere. I 1996 var den gennemsnitlige rente for tilsvarende statsobligationer med en 15-års

⁽⁵¹⁾ Dette beløb på 9,1 mia. EUR omfatter udligningsbeløbet på 5,7 mia. EUR plus et overskud på 3,4 mia. EUR. Dette overskud skyldes dels forskellen mellem reformens faktiske omkostninger for staten i perioden, som skønnes til 2,37 mia. EUR, dels 4,9 mia. EUR i renter fra udligningsbeløb investeret til en rente på 7 % plus 840 mio. EUR i øgede selskabsskatteindtægter fra de lavere årlige bidrag fra France Télécom.

løbetid på 6,9 %. France Télécom foretog obligationsudstedelser mellem november 1991 og november 1997 til en gennemsnitlig rente på 7 %.

- (88) Endvidere bør beslaglæggelsen af de beløb, Kommissionen krævede i medfør af sin beslutning om erhvervs-skatteordningen for France Télécom⁽⁵²⁾ og den efterfølgende betaling af disse beløb, få Kommissionen til at betragte sin beslutning som gennemført, jf. Kommissionens beslutning fra 2007 i den henseende⁽⁵³⁾. Den kumulerede virkning af disse støtteforanstaltninger bør derfor ikke undersøges.

6. VURDERING AF STØTTEN

6.1. Statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

- (89) Det bestemmes i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde: »Bortset fra de i traktaterne hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«.
- (90) Anvendelsen af denne artikels kumulative betingelser i den konkrete sag gennemgås nedenfor i afsnit 6.1.1 til 6.1.5.

6.1.1. Statsstøtte, der ydes ved hjælp af statsmidler

- (91) 1990-loven og 1996-loven er udstedt af den franske stat. De fastsætter den foranstaltning, ifølge hvilken France Télécom betaler et bidrag til gengæld for statens udbetaling af pensioner til tjenestemænd i France Télécom. Da det bidrag, France Télécom betaler til den franske stat i medfør af 1996-loven, er mindre end i medfør af 1990-loven, er støtten til France Télécom ydet ved hjælp af midler fra den franske stat.

6.1.2. Støtte, der begunstiger visse virksomheder

- (92) Bestemmelserne i 1990-loven definerede den gældende ordning for det offentlige selskab France Télécom med status som juridisk person. 1996-loven om det offentlige selskab France Télécom ændrede denne ordning ved at indføre bestemmelser for France Télécom og retningslinjer, der kun gælder for dette selskab.

⁽⁵²⁾ Se fodnote 33.

⁽⁵³⁾ Meddelelse fra Kommissionen »Mod en effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutninger, som pålægger en medlemsstat at tilbagesøge ulovlig og uforenelig statsstøtte« (2007/C 272/05) (EUT C 272 af 15.11.2007, s. 4).

(93) Den ordning, der blev indført ved 1990-loven, havde til formål at fastsætte en modydelse, der var specifik med hensyn til principperne for og størrelsen af det arbejds-giverbidrag vedrørende pensioner, som France Télécoms skulle betale til den franske stat. Derfor er den modydelse, som France Télécom betalte i medfør af den oprindelige 1990-lov, som fandt anvendelse mellem 1991 og 1996, og den anden modydelse, der blev indført ved 1996-loven, og som har fundet anvendelse siden 1997, specifikke foranstaltninger, der udelukkende angår France Télécom, hvorfor de opfylder betingelsen om selektivitet i modsætning til, hvad France Télécom påstår.

6.1.3. Økonomisk fordel, der fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene

(94) Det skal fastslås, om de foranstaltninger, der fastsætter størrelsen af den omhandlede kompensation, begunstiger France Télécom. Spørgsmålet om, hvorvidt 1996-lovens ændringer af artikel 30 i 1990-loven udgør statsstøtte ved at give France Télécom en økonomisk fordel, skal vurderes på baggrund af det omhandlede pensions-systems art og økonomi og konsekvenserne for France Télécom og ikke på baggrund af ændringernes begrundelse og mål. Målet med at ændre 1990-loven er således i princippet ikke relevant for at vurdere konsekvenserne i modsætning til, hvad den Den Franske Republik anfører.

Principperne for den gældende pensionsordning

(95) Statens varetagelse af beregning og udbetaling af pensioner til tjenestemænd i France Télécom sker i henhold til loven om civile og militære pensioner, som udelukkende finder anvendelse på de omhandlede tidligere tjenestemænd. Hverken 1990-loven eller 1996-loven har ændret disse tjenestemænds status og heller ikke princippet om, at staten varetager udbetaling af deres pension. Denne varetagelse synes at skyldes princippet om, at tjenestemænd tjener almenvellet i fuld uafhængighed. Det er ikke tilfældet, når disse tjenestemænd arbejder for en virksomhed, der udbyder betalings-tjenester i denne virksomheds interesse og med indtjening for øje i konkurrence med andre virksomheder, der tilbyder de samme tjenester.

(96) I det lys udgør betalingen af en modydelse til staten som foreskrevet både i 1990-lov og i den ændrede 1996-lov en undtagelse fra princippet om den franske stats varetagelse af betalingerne. Denne undtagelse skyldes arten af og strukturen i pensionsordningen for tjenestemand-ansatte i France Télécom. Det forholder sig nemlig sådan, at den franske stat skal foretage udbetalingen af pensioner til tjenestemænd i henhold til loven om civile og militære pensioner til tjenestemænd i France Télécom,

der er omfattet af den generelle status for tjenestemænd, og ikke de almindelige regler for sociale sikringsydelser.

(97) Også uden en modydelse fra France Télécom ville den franske stat være forpligtet til at opfylde sine livsvarige forpligtelser over for de tjenestemand-ansatte med den pågældende status, medmindre der blev foretaget en ensidig ændring af disse forpligtelser. Derimod ville en tilrådgivelsesstilling af statslige tjenestemænd for France Télécom uden nogen form for modydelse med hensyn til de udbetalte pensioner udgøre en klar fordel for selskabet.

(98) Da France Télécoms konkurrenter ikke har personale med tjenestemand-status, over for hvilke den franske stat har lignende finansielle forpligtelser, kan principperne for finansieringen af pensionerne og France Télécoms betaling af modydelser i medfør af loven ikke overføres på dem. Da konkurrenternes ansatte har en anden status med hensyn til risikoen for manglende lønudbetaling og er omfattet af de almindelige regler for sociale sikringsydelser, synes de franske myndigheder at mene, at betaling af sociale ydelser for dækning af denne risiko er berettiget i deres tilfælde. Men det er netop denne status, som de franske myndigheder påberåber sig, når de anfører, at inddragelse af risici, der ikke er fælles for tjenestemænd og overenskomstansatte, i beregningen af France Télécoms modydelse til staten i medfør af 1996-loven, ikke er berettiget.

(99) Det følger således deraf, at hvad angår de bidrag, disse virksomheder betaler for deres overenskomstansatte personale, befinder de sig hverken retligt eller faktisk i en situation, der kan sammenlignes med France Télécoms tjenestemand-ansatte i modsætning til, hvad Den Franske Republik og France Télécom hævder i deres bemærkninger.

(100) Det er heller ikke muligt at sammenligne den modydelsesordning, der gælder for France Télécom, med den ordning, der er fastsat for andre offentlige enheder, der beskæftiger tjenestemænd, som f.eks. Monnaie de Paris eller Office National des Forêts, som for visse af deres aktiviteter vedkommende kan karakteriseres som virksomheder i medfør af artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, eller andre offentlige erhvervsaktiviteter, som f.eks. EDF eller GDF før i tiden. EDF og GDF havde specifikke pensionsordninger, der ikke var de samme som i den offentlige forvaltning. EDF's og GDF's ordninger er i øvrigt efterfølgende blevet tilpasset det almindelige pensionssystem, selv om det skal nævnes, at Kommissionen konkluderede, at der ikke foreslå statsstøtte, under forudsætning af at denne tilpasning var økonomisk neutral for staten⁽⁵⁴⁾, hvilket ikke er tilfældet i den her foreliggende 1996-reform.

⁽⁵⁴⁾ Kommissionens beslutning af 16.12.2003 om Frankrigs statsstøtte til EDF samt til elektricitets- og gasssektoren, (K(2003)4637), artikel 2 (EUT L 49 af 22.2.2005, s. 9).

- (101) Derimod var modydelsesordningen til fordel for staten for betaling pensioner til tjenestemandsansatte i La Poste før de ændringer, som Kommissionen beskrev og godkendte med forbehold i La Poste-beslutningen, også en ordning for et offentligt selskab, der kan sammenlignes med en offentlig erhvervsvirksomhed, og som i medfør af den oprindelige 1990-lov kunne sammenlignes med France Télécoms, da der også var tale om årlige tilbagebetalinger til staten for pensionsudbetalinger til tjenestemænd og betaling af de bidrag, der er omhandlet i artikel L134 i loven om social sikring.
- (102) Selv om La Poste ikke konkurrerer med France Télécom, og selv om de fordele, der er indrømmet France Télécom ville fordreje eller true med at fordreje en sådan konkurrence, forholder det sig ikke desto mindre sådan, at principperne og bestemmelserne for pensionsordningen for France Télécoms tjenestemandsansatte før 1996-reformen var de samme som for den tilsvarende ordning for La Poste på samme tidspunkt. Kommissionen vurderede i øvrigt i La Poste-beslutningen, at reformen af La Poste's ordning udgjorde statsstøtte i modsætning til, hvad Den Franske Republik nævner i sine bemærkninger om France Télécom. For at vurdere France Télécoms situation er referencerammen generelt situationen for en offentlig eller privat virksomhed, der beskæftiger tjenestemænd, som har bevaret deres status. Sådanne virksomheder ville befinde sig inden for samme referenceramme som France Télécom. Det er således i forhold til en sådan referenceramme, at det kan vurderes, om der er ydet statsstøtte til fordel for France Télécom.
- Økonomiske fordele*
- (103) På samme måde kan det heller ikke påstås, at en foranstaltning ikke giver en virksomhed, i dette tilfælde France Télécom, en fordel, blot fordi foranstaltningen kompenserer for en vis ulempe, som denne virksomhed har haft før i tiden, i modsætning til hvad Den Franske Republik og France Télécom fremfører. Kommissionen har endnu en gang for nylig tilbagevist et argument fremført af en historisk telekommunikationsoperatør, som konkurrerer med France Télécom, hvorefter særlige sociale pensionsrettigheder, der kan sammenlignes med de gældende rettigheder i den offentlige forvaltning, som er »arvet« fra tidligere ordninger, og som afviger fra de almenretlige rettigheder for en del af personalet, kan begrunde en nedsættelse af operatørens pensionsbidrag for denne personalekategori⁽⁵⁵⁾. Som de franske myndigheder fremhævede i forbindelse med drøftelserne om forslaget, indførte 1996-loven en ny og tung byrde for den franske stat, hvad angår udbetaling af pensioner til France Télécoms tjenestemandsansatte. Samtidig betød 1996-loven, at den modydelse, France Télécom altid havde betalt, blev nedsat.
- (104) På grund af metoden til beregning af arbejdsgiverbidrag ifølge loven har France Télécom siden den 31. december 1996 betalt en modydelse til staten, som er lavere end den ydelse, selskabet ville have betalt, hvis loven ikke var blevet vedtaget. Da arbejdsgiverbidraget ifølge loven får frigørende virkning, overtog France Télécom straks den 31. december 1996 den henlæggelse, der var foretaget i regnskabet til betaling af selskabets fremtidige forpligtelser. Den byrde, som France Télécom blev fritaget for, var således hverken ny — da 1990-loven indførte den tidligere budgetpraksis — eller uforudsigelig, da selskabet foretog henlæggelser i den henseende, eller en undtagelsesordning i forhold til de almindeligt gældende sociale sikringsregler, da disse ikke finder anvendelse på den modydelse, som France Télécom betaler.
- (105) Straks da 1996-loven trådte i kraft, blev den franske stat pålagt en forpligtelse til at betale et årligt bidrag til fuldstændig dækning af finansieringen af pensionsudbetalinger til det omhandlede personale. Støttebeløbet i medfør af 1996-loven kan beregnes som den årlige forskel mellem den modydelse, der udgøres af France Télécoms frigørende arbejdsgiverbidrag til den franske stat, og de bidrag, selskabet skulle have betalt i medfør af 1990-loven, jf. tabel 1, hvis den var forblevet uændret, med fradrag af det engangsbeløb, der blev betalt i 1997.
- (106) Det fremgår af de skøn, Den Franske Republik har fremlagt, jf. betragtning 40, at på tidspunktet for 1996-reformen og indtil det planlagte ophør af de finansielle forpligtelser som følge af statens overtagelse, kunne de franske myndigheder anslå den samlede nettoværdi af disse nye forpligtelser indtil 2043, hvor statens finansielle forpligtelser i forhold til de pensionerede tjenestemænd eller deres rettighedshavere ville være ophørt, til [...] mia. EUR. Den aktuelle nettoværdi af forpligtelserne var på [...] mia. EUR i 1996 efter fradrag af France Télécoms årlige bidrag (15,2 mia. EUR), lønmodtagerbidrag ([...] mia. EUR) og det ekstraordinære engangsbeløb på 5,7 mia. EUR.
- (107) Det skal i øvrigt bemærkes, at de beløb, der blev estimeret i forbindelse med 1996-reformen, er en omtrentlig beregning af det faktiske beløb⁽⁵⁶⁾. De modydelse, der blev pålagt France Télécom i form af årlige bidrag, og udligningsbeløbet på 5,7 mia. EUR, der blev betalt i 1997, havde hverken til formål eller følge at sikre

⁽⁵⁵⁾ Kommissionens beslutning 2009/703/EF af 11.2.2009 om statsstøtte C 55/2007 til BT Plc., s. 21, punkt 80 (EUT L 242 af 15.9.2009).

⁽⁵⁶⁾ Denne omtrentlige beregning holder udelukkende, hvis de talrige underliggende forudsætninger realiseres. Endvidere er den diskonteringsssats på 7 %, der er anvendt for France Télécoms pensioner, noget højere, f.eks. i forhold til en sats på 3 %, som Den Franske Republik har anvendt — ganske vist efterfølgende — i forbindelse med reformen af pensionsordningen i elektricitets- og gassektoren, der var genstand for Kommissionens beslutning af 16.12.2003 (Kommissionens beslutning om Frankrigs statsstøtte til EDF samt til elektricitets- og gassektoren (K(2003)4637) nævnt ovenfor.

budgetmæssig neutralitet for den franske stat. Hvis det havde været tilfældet, ville der med forbehold af korrekte hypoteser i aktuarberegningen, have været balance mellem omkostninger og indtægter i hele perioden, og derved ingen økonomisk fordel for France Télécom.

(108) De franske myndigheder var klar over, at overførslen af pensionsbidragene for France Télécoms tjenestemandsansatte til statens generelle budget var en ny og tung byrde for staten, som det ekstraordinære engangsbidrag eller indtægterne fra overdragelsen af en del af statens aktier i selskabet kun delvist dækkede. Således viser debatten som nævnt i betragtning 31, at den franske stat i 1996 ikke søgte fuld kompensation for den nye byrde, den påtog sig fremover, men tværtimod forsøgte at påtage sig en ny byrde med henblik på, at der først og fremmest blev taget hensyn til selskabets interesser.

(109) Det er klart, at selv med andre aktuarmæssige hypoteser end den franske stats med hensyn til den nye byrde, staten påtog sig, og uanset det ekstraordinære engangsbidrag, der blev betalt i 1997, indebar reformen en betydelig økonomisk fordel i form af mindre arbejdsgiverbidrag til pensioner. Men da det ekstraordinære bidrag eller udligningsbeløbet ikke gav mulighed for fuldt ud at dække de forpligtelser, der blev overført til den franske stat, men kun i bedste fald at lette dem, og da der var tale om store beløb, kan det ikke bekræftes, at den daværende anvendte aktuarberegning var korrekt og gav præcise skøn for hele perioden frem til 2043.

(110) Endvidere er det ikke muligt at sammenligne de økonomiske fordele som følge af France Télécoms lavere bidrag med de påståede ulemper, der følger af beskæftigelsen af tjenestemænd, således som både France Télécom og Den Franske Republik påstår. 1996-loven forstærkede under ingen omstændigheder de påståede ulemper, da den ikke medførte ansættelse af yderligere tjenestemænd. 1996-loven fritog France Télécom for en del af selskabets økonomiske forpligtelser, men formålet med loven var ikke at kompensere for en påstået ulempe i forbindelse med lønningerne eller — som France Télécom udtrykker det — den mindre fleksibilitet som følge af beskæftigelsen af tjenestemænd.

(111) Der er således i overmål muligt at gendrive argumenterne om de påståede ulemper ved beskæftigelse af tjenestemænd, som Den Franske Republik og France Télécom fremfører.

— For det første havde France Télécom inden den fuldstændige liberalisering af det franske marked et uddannet og kompetent personale, som — hvis det var blevet fuldstændig udskiftet — ville have gjort det umuligt at fastholde selskabets stilling på markedet, hvilket France Télécom undlader at nævne i sine bemærkninger.

— Endvidere udgør lønninger og investeringer i uddannelse af personale, som France Télécom analyserer

som ulemper, en normal byrde i en virksomheds budget, og det er ikke påvist, at disse omkostninger ikke forbedrer personalets engagement og produktivitet i forhold til konkurrenterne.

— Det er korrekt, at France Télécom ikke har mulighed for at justere lønsummen ved at gennemføre en nedskæringsplan for det pågældende personale, men det er tvivlsomt, om en sådan plan, der udelukkende tager sigte på tjenestemandsansatte, virkelig var relevant at gennemføre, da stoppet for tjenestemandsansættelser i 1997 og brug af overenskomstansatte gav selskabet en vis fleksibilitet med hensyn til at justere lønsummen.

— Selv om selskabet bruger et betydeligt beløb på at opmuntre det pågældende personale til at gå på førtidspension, er det ikke desto mindre klart, at selskabets incitament til og interesse i at indføre en sådan ordning ville have været mindre, hvis ikke den franske stat i medfør af 1996-loven havde overtaget finansielle forpligtelser, som France Télécom hidtil havde varetaget. Ordningen giver således mulighed for at opmuntre til førtidspension, og for det berørte personales vedkommende en tidligere varetagelse fra statens side. Uden 1996-loven ville France Télécom fortsat skulle have varetaget denne forpligtelse.

(112) Ligeså grundløs og uden sammenhæng med spørgsmålet om, hvorvidt de omhandlede foranstaltninger giver anledning til en økonomisk fordel, forekommer hensyntagen til France Télécoms konkurrencemæssige fordele i medfør af selskabets tidligere monopol, som klagerne fremfører. De påståede fordele og ulemper vedrører ikke spørgsmålet om lige konkurrencevilkår på telekommunikationsmarkederne, hvad angår sociale bidrag.

(113) Kun det ekstraordinære engangsbidrag i medfør af 1996-loven udgjorde en umiddelbar belastning for France Télécoms omkostninger i forhold til den allerede identificerede referencesituation. Betalingen af engangsbetøbet nedbragte det støttebeløb, som France Télécom modtog og fortsat modtager indtil ophøret af den økonomiske byrde, staten har påtaget sig i stedet for France Télécom i medfør af 1996-loven. Uden at det berører nøjagtigheden af de aktuarberegninger, den franske stat anvendte på daværende tidspunkt, ville de omkostninger, som France Télécom blev fritaget for — uden dette engangsbetøb — have været på 18,9 mia. EUR og ikke [...] mia. EUR i 1996-nettoværdi.

Støtte, der fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene

(114) 1996-loven gav og giver stadig France Télécom mulighed for at råde over øgede økonomiske midler til at drive forretning på de markeder, hvor selskabet er aktivt. Disse midler var således i medfør af 1996-loven større end de midler, France Télécom rådede over i medfør af den

oprindelige 1990-lov. De markeder for telekommunikationstjenester, som selskabet France Télécom var og er aktivt på i hele Frankrig og i andre medlemsstater, er gradvist blevet liberaliseret i og med den gradvise ophævelse af enerettigheder og særrettigheder fra 1988, og bortset fra særlige undtagelser, fuldstændigt fra 1998. Liberaliseringen var helt gennemført i Frankrig i 2002. Ophævelsen af retlige hindringer blev ledsaget af tilstedeværelse af andre operatører, som France Télécom skulle og stadig skal konkurrere med, før de lovgivningsmæssige foranstaltninger i 1990 og 1996, som denne afgørelse omhandler.

- (115) Da France Télécom således var fritaget for forpligtelsen til at foretage henlæggelser til kommende pensionsudbetalinger til tjenestemandsansatte og omfattet af lavere årlige bidrag, kunne selskabet fremlægge et regnskab fri for disse forpligtelser og bidrag og derved lettere tiltrække kapital, hvilket placerede selskabet i en gunstigere situation end før 1996-loven. Fritaget for en omkostning på sit oprindelige franske marked kunne France Télécom således lettere ekspandere på de andre medlemsstaters markeder, som nu var åbne for konkurrenter, hvilket selskabet faktisk gjorde, som det fremgår af betragtning 48-50.
- (116) Det følger heraf, at lettelsen af France Télécoms omkostninger som følge af metoden til beregning af kompensationsen til den franske stat for overtagelsen af tjenestemandspensionerne fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencen mellem France Télécom og de nye operatører i Frankrig og i de øvrige medlemsstater, hvor France Télécom driver virksomhed.

6.1.4. Påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne

- (117) De markeder, som France Télécom er aktiv på i Frankrig, er gradvist blevet liberaliseret siden 1988, og er derfor i vidt omfang åbne for samhandel mellem medlemsstaterne. Direktiv 96/19/EF indførte en fuldstændig liberalisering af markederne for teletjenester fra den 1. januar 1988. Operatører, hvis kapital delvist ejes af virksomheder i andre medlemsstater end Frankrig, etablerede sig således i Frankrig. Nogle af disse markeder vedrører international kommunikation mellem medlemsstater. Således yder France Télécom elektroniske telekommunikationstjenester i andre medlemsstater, navnlig Spanien, Belgien og Det Forenede Kongerige.
- (118) I den situation vil en foranstaltning, der letter France Télécoms generelle driftsomkostninger og dermed frigør midler, som selskabet kan bruge til at investere eller forbedre sine kommercielle tjenester i Frankrig eller til at etablere sig i andre medlemsstater, kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

6.1.5. Konklusion vedrørende tilstedeværelsen af statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

- (119) Det følger af ovenstående, at ved at nedsætte den modydelse, som udgøres af det arbejdsgiverbidrag, der skal betales til staten for pensionsomkostningerne i medfør af den oprindelige 1990-lov, og erstatte den med den modydelse, der følger af 1996-loven, som er lavere end den tidligere anvendte, har Den Franske Republik ved hjælp af statsmidler ydet støtte til France Télécom, der fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne i medfør af artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, gennem overførslen af omkostninger i medfør af 1996-loven.
- (120) Det er derfor nødvendigt at undersøge, om denne støtte kan erklæres for forenelig med det indre marked.

6.2. Andre retsgrundlag til vurdering af støttens forenelighed

- (121) Kommissionen bemærker, at Frankrig ikke har påberåbt sig traktatens artikel 106, stk. 2, som grundlag for, at støtten til France Télécom skulle være forenelig med det indre marked.
- (122) Undtagelserne i EUF-traktatens artikel 107, stk. 2, om støtte af social karakter til enkelte forbrugere, støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder og støtteforanstaltninger i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder, kan klart ikke finde anvendelse i dette tilfælde.
- (123) Hvad angår undtagelsesbestemmelserne i EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, fastslår Kommissionen, at støtten ikke har til formål at fremme den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse, at den ikke kan fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse, eller at den ikke tager sigte på at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i Frankrigs økonomi. Der er heller ikke tale om støtte til fremme af kulturen eller bevarelse af kulturarven.
- (124) Det eneste grundlag for at erklære foranstaltningen forenelig kunne således være TEUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra c).

6.3. Støttens forenelighed med artikel 107, stk. 3, litra c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

- (125) Det hedder i TEUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra c): »Som forenelige med det indre marked kan betragtes: (...) støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsregioner eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer handelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse (...)«.

- (126) For at en støtteforanstaltning kan betragtes som forenelig med det indre marked med den begrundelse, at den fremmer udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, skal den forbedre den måde, hvorpå den økonomiske aktivitet udføres. Støtte er alene forenelig med artikel 107, stk. 3, litra c), når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. I sin vurdering tager Kommissionen særligt hensyn til nødvendigheds- og proportionalitetskriteriet ⁽⁵⁷⁾.
- (127) Indledningsvis og under hensyntagen til den tvivl, Kommissionen rejste i beslutningen om at indlede proceduren, skal det bemærkes, at Den Franske Republik har tilbagesøgt et tilfredsstillende beløb hos France Télécom svarende til den tilbagebetaling af støtte, der blev krævet i Kommissionens beslutning om erhvervs-skatteordningen for France Télécom ⁽⁵⁸⁾. Efter Domstolens stadfæstelse af Rettens dom, der afviste et annulationsøgsmål vedrørende denne beslutning ⁽⁵⁹⁾, mener Kommissionen, at Den Franske Republik har truffet de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne beslutning. Da den korrekte tilbagebetaling af støtten inden for rammerne af erhvervs-skatteordningen fjerner en eventuel fordel for France Télécom i den henseende, er det ikke relevant at undersøge virkningerne af en eventuel kumulering med den støtte, der behandles i denne procedure.
- (128) I øvrigt skal det straks bemærkes, at en virksomheds sociale bidrag i modsætning til investeringsomkostninger er tilbagevendende driftsomkostninger, og at en støtte, der nedsætter disse, udgør driftsstøtte til virksomheden, hvis forenelighed med det indre marked ifølge Domstolens retspraksis skal vurderes meget restriktivt af Kommissionen.
- 6.3.1. *Støtteforanstaltningens forenelighed med et mål af fælles interesse*
- (129) I dette tilfælde kan den støtte, der har været ydet siden 1997, betragtes som støtte til fremme af udviklingen af den økonomiske aktivitet at udbyde elektroniske kommunikationstjenester i forbindelse med den fuldstændige liberalisering af disse markeder. 1996-loven blev vedtaget samtidig med lov nr. 96-659 af 26. juli 1996 om regulering af telekommunikationssektoren, der indarbejdede Frankrigs forpligtelser som følge af EU-retten, i særdeleshed direktiv 96/19/EF.
- (130) I den henseende er det overordnede mål med 1996-loven for så vidt angår betalingen af den finansielle modydelse til den franske stat at justere de obligatoriske sociale og skattemæssige bidrag, der opkræves af lønninger, så de bliver ens for France Télécom og de øvrige telekommunikations-selskaber, der er omfattet af de almindelige socialsikringsregler. Det middel, der anvendes, nemlig en støtteforanstaltning, der direkte og udelukkende vedrører den måde, hvorpå France Télécoms arbejdsgiverbidrag beregnes, forekommer hensigtsmæssigt til at nå det fastsatte mål.
- (131) En støtteforanstaltning, der tager sigte på at nedbringe de løbende sociale bidrag, som France Télécom betalte på et tidspunkt, hvor levering af en tjeneste på monopollignende vilkår som selskabets vigtigste aktivitet ikke krævede en effektiv økonomisk adfærd, kan i en anden konkurrencemæssig situation bidrage til at forbedre den måde, hvorpå de tjenester, der tidligere blev leveret på monopollignende vilkår, ydes, i det omfang de konkurrerende virksomheders afsættelse af midler til deres respektive sociale bidrag ikke medfører en forvridding af den meritbaserede konkurrence. Der fremføres ganske vist nedenfor visse forbehold, hvad angår relevansen af visse bestemmelser i loven med henblik på at opnå det opstillede mål. Der kan imidlertid hverken rejses tvivl om dens legitimitet eller overensstemmelse med målet af fælles interesse om at udvikle effektive markeder for elektroniske kommunikationstjenester ved at bidrage til den teknologiske og økonomiske udvikling af denne aktivitet.
- 6.3.2. *Støtteforanstaltningens nødvendighed*
- (132) Loftet over tjenestemandsansatte i France Télécom som følge af forbuddet mod ansættelse efter den 1. januar 2002, jf. 1996-loven betød nødvendigvis en betydelig stigning i France Télécoms pensionsomkostninger i forhold til de aktive tjenestemænd. Da France Télécom således ikke længere havde mulighed for at ansætte tjenestemænd, hvilket var forståeligt, da de omhandlede tjenester nu var liberaliserede, ville selskabet have haft uforholdsmæssigt store pensionsomkostninger for det omhandlede personale i forhold til de omkostninger, konkurrenterne havde og fortsat har. Det skal således bemærkes, at forpligtelsen til betaling af en modydelse til den franske stat i medfør af bestemmelserne i den oprindelige 1990-lov ikke kun vedrørte de tjenestemænd, der var tjenstgørende på de liberaliserede markeder i 1990 og efterfølgende, men også pensionerede tjenestemænd i post- og telekommunikationsministeriet i 1990.
- (133) Som eksempel kan nævnes, at det bidrag, som France Télécom ifølge Den Franske Republik skulle have betalt, hvis 1990-loven var forblevet i kraft, ville have været på 77 % af de indeksbaserede bruttolønninger for tjenestemandsansatte i 2010. Denne sats skal sammenholdes

⁽⁵⁷⁾ Dom af 7.6.2001 i sag Agrana Zucker und Stärke AG/Kommissionen, T-187/99, Sml., s. II-587, præmis 74.

⁽⁵⁸⁾ Se fodnote 33.

⁽⁵⁹⁾ Dom af 30.11.2009, Den Franske Republik og France Télécom SA/Kommissionen, forenede sager T-427/04 og T-17/05, Sml., s. II-4315. Dom af 8.12.2011, France Télécom/Kommissionen T-81/10 P (endnu ikke offentliggjort).

med en sats på [...] %, der ville gøre det muligt at sikre lige konkurrencevilkår for fælles risici og ikkefælles risici mellem France Télécom og selskabets konkurrenter. I absolutte tal ville forskellen udgøre ca. [...] mio. EUR i årlige meromkostninger i forhold til en bidragsats, der sikrer lige konkurrencevilkår. Da det ikke var stipuleret i loven, at France Télécoms arbejdsgiverbidrag var frigørende, ville France Télécom have stået over for betydelig større henlæggelsesbehov i forhold til de henlæggelser på 3,6 mia. EUR, der allerede var foretaget i 1996.

(134) I den henseende er klagerens bemærkninger om det forhold, at France Télécom siden 1996 har kunnet klare en gæld, der var langt større end den byrde, den franske stat fratog selskabet for, ikke relevante, da de ikke vedrører den undersøgte sag. Selv om stigningen i France Télécoms gæld siden 1996 og de beløb, der er aktuelle på nuværende tidspunkt, synes at udelukke den risiko for fallit, som Den Franske Republik nævnte, hvis ordningen ifølge 1990-loven var fortsat, forekommer støtteforanstaltningen at være nødvendig i fremtiden for at give France Télécom mulighed for en meritbaseret konkurrence på de pågældende markeder uden at være tyngt af fortidens sociale bidrag, som selskabets konkurrenter ikke har.

(135) Klagerens og telekommunikationsoperatørens bemærkninger til relevansen af en samlet status til vurdering af støttens nødvendighed i forhold til France Télécoms andre fordele som følge af den tidligere monopolstilling er ikke begrundede i det konkrete tilfælde. Det er korrekt, at France Télécom siden 1996 har haft en stærk stilling på en række tjenestemarkeder, hvor selskabet er aktivt i Frankrig, bl.a. som følge af de netværkseffekter, der præger telekommunikationsmarkederne. France Télécom har ligeledes styrket sin tilstedeværelse på andre medlemsstaters markeder og opnået en betydelig vægt, bl.a. i Polen og Spanien. Som telekommunikationsoperatøren indirekte gør opmærksom på i sine bemærkninger, forholder det sig ikke desto mindre sådan, at France Télécom som følge af sin dominerende stilling i medfør af artikel 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller selskabets stærke markedsposition i medfør af rammebestemmelserne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i EU⁽⁶⁰⁾ er omfattet af særlige asymmetriske forpligtelser, som konkurrerende virksomheder med mindre markedsstyrke ikke er omfattet af.

(136) Formålet med disse forpligtelser, f.eks. vedrørende netadgang, omkostningsbaserede takster og fravær af

kommerciel adfærd, som en virksomhed uden dominerende stilling ville kunne tillade sig, er netop at sikre, at France Télécoms stilling som følge af selskabets tidligere monopol ikke længere skader konkurrencen. Disse lovgivningsmæssige *ad hoc* instrumenter, som de nationale konkurrencemyndigheder og Kommissionen regelmæssigt anvender⁽⁶¹⁾, er mere målrettede og effektive, når det drejer sig om at afhjælpe virkningerne af France Télécoms vedvarende ulemper som følge af selskabets tidligere monopol, som klagerne nævner.

(137) Den statsstøtte, der behandles i denne procedure, forekommer derfor i princippet nødvendig for at nå et mål af fælles interesse, idet den forbedrer konkurrencevilkårene med hensyn til pensionsbidrag og derved ydelsen af elektroniske kommunikationstjenester.

6.3.3. Støtteforanstaltningens proportionalitet

(138) Det må konstateres, at den finansielle modydelse til fordel for staten, der blev indført ved 1990-loven for beregning og udbetaling af pensioner, er specifik for France Télécom og *sui generis*. Princippet om fuldstændig tilbagebetaling som foreskrevet i den oprindelige 1990-lov blev erstattet af en anden ordning for beregning af den modydelse, der skulle betales til staten fra 1996. Flere alternative metoder til beregning af France Télécoms arbejdsgiverbidrag til staten, der gik så vidt som en fuldstændig varetagelse fra statens side uden tilbagebetaling, var teoretisk set mulige. Denne modydelse er siden 1997 blevet beregnet med henvisning til visse bidrag, som betales af konkurrerende virksomheder i sektoren. Med henblik på at afgøre, om støtten står i et rimeligt forhold til det fastsatte mål, er det således nødvendigt at undersøge, om referencen til fastsættelse af modydelsen i medfør af 1996-loven er objektiv og begrundet.

(139) Det skal straks bemærkes, at i procedurer vedrørende nedsættelse af bidrag i relation til pensioner til tjenestemandsansatte hos tidligere teleoperatører med monopolrettigheder, OTE i Grækenland og BT i Det Forenede Kongerige, har Kommissionen bl.a. undersøgt, om disse virksomheder betalte de samme sociale bidrag som konkurrenterne for at afgøre, hvorvidt statsstøtten til de omhandlede operatører var henholdsvis forenelig eller uforenelig med det indre marked i medfør af artikel 107, stk. 3, litra c), i traktaten om Den Europæiske Unions

⁽⁶⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33). Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7.3.2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter («adgangsdirektivet») (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7). Kommissionens direktiv 2002/77/EF af 16.9.2002 om konkurrencen på markederne for elektroniske kommunikationsnet og tjenester (EFT L 249 af 17.9.2002, s. 21).

⁽⁶¹⁾ Hvad angår forskrifterne fra den franske reguleringsmyndighed for elektronisk kommunikation, ARCEP, kan Kommissionens holdning til de projekter, der er blevet anmeldt siden 2003, ses på følgende adresse: <http://circa.europa.eu/Public/irc/info/ecctf/library?l=commissionsdecisions&vm=detailed&sb=Title>. Kommissionens beslutning af 16.7.2003 i sag COMP-38.233, der sanktionerer Wanadoos (på daværende tidspunkt datterselskab af France Télécom) misbrug af en dominerende stilling, se: http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=1_38233. Appellen af Rettens dom blev den 2. april 2009 forkastet af Domstolen i sag C-202/07 P, France Télécom/Kommissionen, Sml., s. I-2369.

funktionsmåde⁽⁶²⁾. Kommissionen konstaterer imidlertid i det konkrete tilfælde, at de frigørende bidrag, som France Télécom hvert år betalte ifølge 1996-loven, ikke giver mulighed for at sikre, at selskabets sociale bidrag svarer til konkurrenternes. Satsen for lige konkurrencevilkår (»taux d'équité concurrentielle«, TEC) er ikke opnået.

(140) Den Franske Republik og France Télécom påberåber sig imidlertid det ekstraordinære engangsbidrag på 5,7 mia. EUR, som France Télécom betalte i 1997 i medfør af 1996-loven. Størrelsen af dette engangsbidrag blev fastsat i 1996 for i en tiårig periode i medfør af 1996-loven at kompensere for statens forventede meromkostninger under hensyntagen til de regnskabsmæssige henlæggelser, France Télécom havde foretaget, og som selskabet kunne foretage i regnskabet for 1996-1997. Det ekstraordinære engangsbidrag kan deles op i to dele:

— dels et beløb på 3,6 mia. EUR, der svarer til France Télécoms henlæggelser indtil 1996 med henblik på bidragene til de forventede kommende tjenestemandspensioner

— dels et beløb på 2,1 mia. EUR (herefter kaldet »supplerende beløb«), der både i de offentlige myndigheders prognoser og i realiteten svarer til nettoudgifterne til de pensionsudbetalinger, som staten skulle varetage i en tiårig periode fra 1997 til 2006 på grund af overførslen af pensionsbetalingerne til tjenestemænd i telekommunikationssektoren.

(141) Da formålet med engangsbetøbet på 5,7 mia. EUR aldrig var at kompensere for manglende lige konkurrencevilkår mellem France Télécom og konkurrenterne, er det ikke begrundet at relatere dette beløb til de årlige frigørende bidrag, som France Télécom ikke betalte, men som havde været nødvendige for at sikre reelle lige konkurrencevilkår.

(142) Derimod fremgår det af undersøgelsen af de parlamentariske debatter, at det supplerende beløb på 2,1 mia. EUR skulle dække overførslen af pensionsudgifter fra 1997 til 2006 og i praksis fjerne støttens virkninger i en tiårig periode. France Télécoms nettobelastning, der svarer til dette supplerende beløb, tjente således til i en tiårig periode at finansiere den franske stats meromkostninger ved reformen.

(143) Det ekstraordinære bidrag tager således højde for overtagelsen af de regnskabsmæssige hensættelser indtil 1996,

som dermed bliver irrelevante. De henlæggelser, staten overtog, var opbygget af France Télécom for at tage højde for kommende pensionsudbetalinger, og overtagelsen fjerner støttens virkninger for den pensionsbetalingsperiode, de skulle dække.

(144) 1996-loven henviser imidlertid til et ekstraordinært engangsbidrag, uden at de gældende bestemmelser — både finansloven og efterfølgende bekendtgørelser — angiver, hvilket beløb som følge af henlæggelserne, der bør fratrækkes de omkostninger, der overføres til staten for denne periode. Artikel 6 i 1996-loven præciserer, at det ekstraordinære engangsbidrag betales som en modydelse for statens varetagelse af pensioner til det tjenestemandssatte personale. Der skal således tages højde for det samlede ekstraordinære bidrag ved analysen af reformen.

(145) Da France Télécom ved betalingen af dette ekstraordinære engangsbetøbet har dækket omkostningerne til tjenestemandspensioner og kompensationen mellem ordningerne for en periode på ca. femten år, er støttens virkninger neutraliseret. France Télécom har således ved betalingen af dette ekstraordinære bidrag neutraliseret støttens virkninger i denne periode. Det er derfor berettiget, at France Télécom i denne periode ikke forpligtes til at opfylde betingelserne for støtteforenelighed, og at selskabet ikke betaler det årlige bidrag, der er nødvendigt for at sikre lige konkurrencevilkår, som omfatter risici, der ikke er de samme som for overenskomstsatte.

(146) Det er nødvendigt at se nærmere på denne argumentation.

Satsen for lige konkurrencevilkår er ikke opnået

(147) Det må konstateres, at France Télécoms årlige frigørende indbetalinger siden 1996-reformen ikke giver mulighed for at opnå en sats for lige konkurrencevilkår således som nævnt i beslutningen om at indlede proceduren. Det skyldes, at den sats, der gælder for France Télécom, kun tager højde for bidrag, der svarer til de fælles risici for overenskomstsatte og tjenestemænd, og i den henseende blandt andet udelukker bidrag, der modsvarer ikkefælles risici, som f.eks. arbejdsløshed og risikoen for manglende lønudbetaling i tilfælde af selskabets konkurs eller likvidation.

(148) Det følger således af tabel 4, at den manglende inddragelse af ikkefælles risici i beregningen af France Télécoms bidrag viser sig ved en betydelig forskel mellem den modydelse, France Télécom betaler til staten, og det

⁽⁶²⁾ Kommissionens beslutning 2008/722/EF af 10.05.2007 om statsstøtte C 2/2006 til OTE (EUT L 243 af 11.9.2008, s. 7), punkt 137. Kommissionens beslutning 2009/703/EF af 11.2.2009 om statsstøtte C 55/2007 til BT Plc., nævnt ovenfor i punkt 72, 81-82 og 98.

beløb, selskabet skulle betale, hvis bidragssatsen var beregnet med henblik på at sikre fuldstændig lige konkurrencevilkår i forhold til beregningsgrundlaget for konkurrenterne. I den henseende opfylder støtteforanstaltningen ifølge loven ikke proportionalitetsprincippet. For at opfylde dette princip og for at nå det opstillede legitime mål om at forbedre konkurrencevilkårene ved at ensrette beregningsmåden for de bidrag, der skal betales af virksomheder, som er aktive på de omhandlede telekommunikationsmarkeder i Frankrig, skulle og skal støtten til France Télécom i medfør af 1996-loven faktisk sikre en fremtidig ensretning af de pågældende bidrag ved at tage højde for bidrag vedrørende ikkefælles risici for begge personalekategorier.

- (149) I den henseende er det argument, som Frankrig fremfører, ifølge hvilket tjenestemænd ikke er udsat for visse risici, og at der af den grund ikke bør betales bidrag for disse risici, ikke relevant. For det første er det i medfør af statslige foranstaltninger, at de omtalte risici ikke opstår, og det er ikke godtgjort, at France Télécom ikke drager en økonomisk fordel deraf. Det er f.eks. i medfør af den franske stats engagement over for de tjenestemandsansatte i France Télécom og det forhold, at den franske stat er selvforsikrende, at risikoen for manglende udbetaling af lønninger i tilfælde af selskabets konkurs ikke vil opstå. Men den mulighed, at France Télécom går konkurs, kan — som for konkurrenternes vedkommende — ikke udelukkes. I begge tilfælde er der ikke tale om, at der indrømmes en fordel til selskabet, men direkte til selskabets ansatte. Garantien for lønudbetaling indtræder, når selskabet er ophørt med at eksistere. En konkurrerende virksomhed vil imidlertid i modsætning til France Télécom skulle betale bidrag for at sikre lønudbetalinger efter dens ophør. Det er derfor ikke berettiget at indrømme France Télécom en fordel i form af et mindre bidrag, eller i praksis at udelukke denne risiko i grundlaget for beregning af France Télécoms bidrag.
- (150) Dernæst — og mere grundlæggende — var formålet med 1996-reformen, som ikke ser ud til at være blevet helt gennemført, at udligne konkurrencevilkårene med hensyn til skattemæssige og sociale bidrag mellem alle konkurrenter i sektoren, uanset personalets status og uanset France Télécoms faktiske forpligtelse til at være tilsluttet og betale bidrag til de kompetente forvaltningsorganer. Det er netop denne stræben efter at udjævne konkurrencevilkårene, der kan betyde, at den undersøgte foranstaltning er forenelig med det indre marked. Hvorvidt France Télécoms personale er udsat for sådanne risici, er således ikke relevant i denne sammenhæng.
- (151) Det kan konkluderes, at nedsatte pensionsforpligtelser med en overførsel af nettobidrag til staten kun kan overholde proportionalitetsprincippet, hvis nedsættelsen gav mulighed for at udjævne konkurrencevilkårene. France Télécom er imidlertid ikke blevet stillet i en situation,

der helt svarer til situationen for virksomhederne i sektoren, hvad angår de lønrelaterede sociale bidrag, da de sociale og skattemæssige bidrag ikke indgår i grundlaget for beregningen af det årlige bidrag.

Det er ikke berettiget at sammenligne France Télécoms utilstrækkelige frigørende bidragssats siden 1997 med France Télécoms ekstraordinære engangsbidrag til staten

- (152) I modsætning til, hvad Den Franske Republik og France Télécom påstår, er det heller ikke berettiget at inddrage det ekstraordinære engangsbidrag på 5,7 mia. EUR, som France Télécom allerede betalte i 1997, og sammenligne det med France Télécoms utilstrækkelige frigørende bidragssats.
- (153) Kommissionen ønsker indledningsvis at minde om, at den i enhver situation skal fastslå, om betingelserne for at anvende undtagelsen i artikel 107, stk. 3, litra c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er opfyldt, uden at den er bundet af tidligere beslutningspraksis, hvis en sådan eksisterer⁽⁶³⁾.
- (154) Under alle omstændigheder adskiller den her undersøgte reform sig klart i flere henseender fra den reform, der er behandlet i La Poste-beslutningen⁽⁶⁴⁾, som de franske myndigheder forsøger at henvise til.
- (155) I modsætning til den reform, der er omhandlet i La Poste-beslutningen, indtraf reformen af finansieringen af pensionerne til tjenestemandsansatte i France Télécom lige inden liberaliseringen i EU af de markeder, som France Télécom kunne drive forretning på.
- (156) Det viser sig i øvrigt, at France Télécom drog fordel af denne liberalisering og etablerede sig på markeder i andre medlemsstater ikke kun takket være overgangen til aktieselskabsformen, men også delvist takket være fjernelsen af pensionsforpligtelser fra regnskabet og potentielt lavere forpligtelser i fremtiden som følge af reformen. Denne lempelse af pensionsforpligtelserne i France Télécoms regnskab gav mulighed for at øge selskabets solvens og lånekapacitet. Det fremgår af tal for selskabets gældsætning, som klagerne har fremlagt i deres bemærkninger, som Den Franske Republik ikke har bestridt med hensyn til beløbenes størrelse, at France Télécom nettogæld steg fra 19,2 mia. EUR i 1997 til 83 mia. EUR i 2002.
- (157) Det er korrekt, at denne volontaristiske ekspansive investeringspolitik på andre medlemsstaters markeder som følge af liberaliseringen kan være grunden til denne meget betydelige stigning i nettogælden. Ikke desto mindre blev tilvejebringelsen af den nødvendige kapital

⁽⁶³⁾ Se bl.a. Rettens dom af 15.6.2005, Regione autonoma Sardegna mod Kommissionen, sag T-171/02, præmis 177.

⁽⁶⁴⁾ Se fodnote 32.

- delvist muliggjort af lempelsen af pensionsforpligtelserne til et beløb af [...] mia. EUR, som blev overført til den franske stat i 1996. Når telekommunikationsoperatøren således i sine bemærkninger forsøger at påvise, at støtten har givet France Télécom mulighed for at finansiere sin internationale ekspansion (bemærkningerne er anført i betragtning 68), er disse påstande ikke helt grundløse.
- (158) Derimod er de postmarkeder, som det franske selskab La Poste kan operere på i EU, endnu ikke helt liberaliseret og forventes først at blive det i 2012, dvs. seks år efter reformen af finansieringen af tjenestemandspensioner i La Poste⁽⁶⁵⁾. Den konkurrencebegrænsende virkning af støtten til France Télécom på fuldt liberaliserede markeder er derfor mere mærkbar end støtten til La Poste. En fuldstændig jævnføring på de betingelser, der er nødvendige for at vurdere støttens forenelighed, er således ikke mulig, da der er tale om forskellige konkurrencemæssige situationer på markeder, hvor målet med liberalisering på EU-niveau og bidraget til økonomiens konkurrenceevne også var forskellige. Det følger heraf, at kriteriet om et mål af fælles interesse i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ikke nødvendigvis skal vurderes på samme måde i de to konkrete sager.
- (159) Endvidere kan situationen for La Poste og følgelig selskabets mulighed for en ekspansion på udenlandske markeder eller en styrkelse på det franske marked ikke sammenlignes med France Télécoms situation. Som det nævnes i La Poste-beslutningen, skulle La poste som følge af overgangen til nye regnskabsstandarder i sit regnskab bogføre en henlæggelse til forpligtelser over for staten, der hidtil var angivet som en ikkebalanceført post, til et beløb på 76 mia. EUR⁽⁶⁶⁾. I modsætning til La Poste foretog France Télécom imidlertid henlæggelser i sit regnskab med henblik på kommende forpligtelser uden reformen, hvilket objektivt set gjorde de to virksomheders finansielle situation forskellige.
- (160) Hvis der ikke var gennemført en reform for France Télécom, og ordningen som følge af 1990-loven var fortsat, ville det ligeledes have vist sig ved stigende pensionsforpligtelser, der ville blive betydelige fra 2005-2007 ifølge de daværende prognoser, jf. betragtning 30, hvilket bekræfter de senere resultater i tabel 3. På tidspunktet for reformen førte fortsættelsen af ordningen ifølge den lov, der gælder for La Poste, umiddelbart til årlige merudgifter på ca. [...] mio. for La Poste⁽⁶⁷⁾.
- (161) Det er derfor ikke godtgjort, at situationen for de to virksomheder ifølge den lov, der var gældende før de respektive reformer og som følge deraf den konkurrencemæssige virkning, var den samme. Kendsgerningerne viser det modsatte. Det følger deraf, at en undersøgelse, der fører til samme konklusioner i de to sager, ikke er mulig.
- (162) I øvrigt var der i forbindelse med La Poste-beslutningen tilstrækkelige grunde til at antage, at det ekstraordinære engangsbidrag i fremtiden kunne anvendes som et forskud for betaling af bidragene i forbindelse med den ændrede sats for lige konkurrencevilkår. Disse grunde kan ikke gøres gældende i det konkrete tilfælde. Betingelsen om omfordeling af La Poste's ekstraordinære bidrag blev fastsat, efter at Kommissionen havde indledt den formelle undersøgelsesprocedure og gjort opmærksom på undervurderingen af det frigørende bidrag, der var nødvendigt for at sikre lige konkurrencevilkår.
- (163) Selv om de franske myndigheder ikke udtrykkeligt indrømmer det, var tildelingen af det ekstraordinære engangsbidrag, der er omhandlet i La Poste-beslutningen således i høj grad resultatet af en forhandling mellem Kommissionen og medlemsstaten, der skulle sikre betaling af et frigørende bidrag til sikring af lige konkurrencevilkår. I den forhandling var de franske myndigheders udgangspunkt, således som det fremgår af anmeldelsen af 23. juni 2006 efter de første kontakter om sagen i december 2005, at La Poste's ekstraordinære bidrag ikke var nødvendigt for at sikre lige konkurrencevilkår i modsætning til det planlagte udkast til reform af det årlige bidrag.
- (164) Kommissionens afgørelse stadfæstede således ikke en reform, der allerede var trådt i kraft, som det synes at være tilfældet for France Télécoms vedkommende. Anmeldelsen og beslutningen om at indlede proceduren af 12. oktober 2006 gik forud for fastsættelsen størrelsen af det ekstraordinære bidrag ved lov nr. 2006-1771 af 30. december 2006 (tillægsfinanslov for 2006). Disse forhandlinger omhandlede flere aspekter af reformen, herunder hensyntagen til den fordel, som den anmeldte reform kunne have medført, beregningsgrundlaget for den planlagte bidragssats og retningslinjerne for hensyntagen til de særlige forhold for postbanken i forhold til postmæssige aktiviteter og det berørte personale. Disse forhandlinger fortsatte, og først i deres bemærkninger af 8. juni 2007 accepterede de franske myndigheder retningslinjerne for tildeling af det ekstraordinære bidrag inden for rammerne af en samlet aftale om
- (65) Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2008/6/EF af 20.2.2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet (EUT L 52 af 27.2.2008, s. 3). En del af markederne har været liberaliseret siden 30.12.2010.
- (66) Ovennævnte La Poste-beslutning, cf. fodnote 32, punkt 35-36 og 167, 169.
- (67) La Poste-beslutningen nævnt ovenfor i fodnote 32, punkt 169.

reformen, idet de ændrede deres holdning til det ekstraordinære bidrag og beregningsmåden for de kommende årlige bidrag.

- (165) I modsætning til bestemmelserne i finansloven for 1997 om oprettelse af *Etablissement Public de Gestion de la Contribution Exceptionnelle de France Telecom*, der indeholder strenge regler for de årlige betalinger til staten, var *Etablissement Public de Gestion de la Contribution Exceptionnelle de La Poste* ikke omfattet af specifikke regler⁽⁶⁸⁾. Da der var tale om betaling af et ekstraordinært bidrag, der ikke var øremærket, mente Kommissionen, at Den Franske Republik kunne have nedsat beløbet og samtidig forhøjet *La Poste's* årlige bidrag.
- (166) Det må i øvrigt konstateres, at bestemmelserne i 1996-loven fastsætter parametrene for beregning af det årlige bidrag til staten som modydelse for tjenestemandspensionerne, uden at der er tale om at inddrage risici, som ikke er fælles for de tjenestemandsansatte og de overenskomstansatte. I den henseende har Retten og Domstolen vedrørende *France Télécoms* skyldige erhvervsskat fastslået, at en lempelse af forpligtelserne ikke kan opvejes af en anden specifik forpligtelse, f.eks. når medlemsstaten — i dette tilfælde Den Franske Republik — ikke har kunnet påvise, at de tidligere forpligtelser er indført med henblik på lavere fremtidige forpligtelser inden for rammerne af en anden beskatningsordning⁽⁶⁹⁾.
- (167) Kommissionen er ikke uvidende om, at formålet med det ekstraordinære engangsbidrag, der allerede blev betalt i 1997, var — som udtrykkeligt anført i artikel 6 i 1996-loven — delvist at kompensere den franske stat for den finansielle byrde, den påtog sig i medfør af 1996-loven.
- (168) Endvidere følger det af senatets rapport, jf. betragtning 27, at lovgiveren ved at vedtage princippet om et ekstraordinært bidrag ikke har ønsket at tage højde for og slet ikke kompensere for forskellen mellem *France Télécoms* årlige bidrag og konkurrenternes relativt højere bidrag. Tværtimod har lovgiveren forsættigt pålagt *France Télécom* at betale årlige bidrag, der ikke dækker de risici, som ikke er fælles for de to personalekategorier (tjenestemænd og ikke-tjenestemænd) uden at etablere en forbindelse mellem dette valg og opkrævningen af det ekstraordinære bidrag i 1997.
- (169) *France Télécoms* bidrag i form af engangsbidrag blev indbetalt som en almindelig indtægt på statens budget

⁽⁶⁸⁾ Se bilag 37 om »Les Régimes Sociaux et de Retraite — Pensions«, nr. 1198 (kapitel II-2 B-3) i rapport til nationalforsamlingen nr. 1127 om udkastet til finanslov for 2008 udarbejdet af Gilles Carrez.

⁽⁶⁹⁾ Dom af 30.11.2009, République française og France Télécom SA/Kommissionen, forenede sager T-427/01 og T-17/05, Sml. s. II-4315, præmis 215 og 217. Domstolen afviste appellen af denne sag (dom af 8.12.2011, *France Télécom*, Sag C.81/10 P, se navnlig punkt 43ff).

og opført hos *Etablissement Public de Gestion de la Contribution Exceptionnelle de France Télécom* (forvaltningsorganet) og opbrugt. I den situation kan Kommissionen således ikke hverken helt eller delvist fiktivt og efterfølgende øremærke det allerede anvendte ekstraordinære engangsbidrag til et helt andet formål end det, de franske myndigheder og loven foreskrev, nemlig kompensation for manglende hensyntagen til bidrag, der modsvarer risici, som ikke er fælles for overenskomstansatte og tjenestemandsansatte. Engangsbidraget blev således ikke indført med henblik på inden for rammerne af en anden lovgivningsmæssig og administrativ ordning fuldstændigt at ligestille *France Télécoms* årlige bidrag med konkurrenternes.

- (170) Af disse grunde og på grund af reglerne om forvaltning og tilbagebetaling til statens budget som foreskrevet i finansloven siden 1997 og gennemført indtil nu kan Den Franske Republiks påstande og beregninger, der tager sigte på at vise, at 1996-reformen hidtil har medført et betydeligt overskud for staten, ikke godtages.
- (171) I betragtning af den måde, det kompetente forvaltningsorgan har forvaltet og anvendt *France Télécoms* ekstraordinære engangsbidrag, jf. finansloven, og tallene for de faktisk gennemførte udbetalinger siden 1997 fra Den Franske Republik, jf. betragtning 36 og 37 og tabel 3, må det konstateres, at de indtægter, som Den Franske Republik forsøger at påberåbe sig, investeret til en rente på 7 %, aldrig har eksisteret.

[...] Endvidere afspejler denne påstand ikke de franske myndigheders faktiske adfærd. I betragtning af de forvaltningsregler, der er fastsat i de finanslove, som er vedtaget siden forvaltningsorganets oprettelse, har det omtalte forvaltningsorgan ikke skabt sådanne indtægter, hvilket i øvrigt heller ikke var planlagt, og har ikke skabt renteindtægter. Tværtimod skulle det offentlige selskabs midler være helt opbrugt pr. 31. december 2011. Midlerne ville have været opbrugt tidligere, hvis de var blevet brugt til finansiering af 1996-reformen — hvilket Den Franske Republik i øvrigt bestrider — selv hvis man indregner de øgede selskabsskatteindtægter, som de franske myndigheder nævner. I øvrigt er hensyntagen til øgede selskabsskatteindtægter uberettiget, da det fører til sammenblanding af statens forskellige roller. Den sammenblanding, de franske myndigheder foreslår mellem disse forskellige roller, kan ikke følges, og det er nødvendigt at skelne mellem på den ene side staten, der yder støtte til *France Télécom* ved at overtage betalingen af tjenestemandspensionerne for at udvikle en meritbaseret konkurrencesituation, og på den anden side staten som aktionær i *France Télécom*, og endelig staten som offentlig myndighed, der udøver sine skattemæssige beføjelser.

- (172) Endvidere skal det bemærkes, at Den Franske Republiks og *France Télécoms* anmodning om at tage hensyn til det ekstraordinære bidrag ved undersøgelsen af reformens forenelighed er i modstrid med Den Franske Republiks

bemærkninger i brev af 17. marts 2004, hvori det hedder, at »det ekstraordinære engangsbidrag ifølge artikel 6 i loven af 26. juli 1996 kan således ikke betragtes som kompensation for en påstået »fordel«. Undersøgelsen af dette beløb er helt uden relevans i forhold til statsstøttereglerne, da dette beløb var et ekstraordinært bidrag til fordel for eneaktionæren [den franske stat], der kan sidestilles med en ekstraordinær dividende udloddet før kapitalen åbnes for private investorer«.

(173) Det ræsonnement, der ligger til grund for Den Franske Republiks daværende argument, har en vis økonomisk og finansiel logik. Det er fornuftigt, at en eneaktionær inden åbningen af selskabets kapital for andre investorer i videst muligt omfang tilbageholder disponible midler, inden åbning af virksomhedens kapital, hvis dette ikke gør investeringen mindre attraktiv. Der blev taget højde for sidstnævnte aspekt i de finansielle parametre for France Télécoms åbningsbalance, som det ekstraordinære engangsbeløb indirekte stammer fra, således som nævnt i parlamentet i 1996. Det var derfor fuldstændig konsekvent af en fornuftig statslig eneaktionær at tilbageholde den størst mulige ekstraordinære dividende, som Den Franske Republik anfører, frem for at efterlade midlerne i selskabet, hvor den efter kapitalåbningen i 1997 højst ville få sin forholdsmæssige andel af kapitalen.

(174) Gyldigheden af dette argument, der i sin tid blev fremført af de franske myndigheder, som anmodede om, at analysen af udligningsbeløbet på 5,7 mia. EUR slet ikke indgik i vurderingen af reformen for så vidt angår statsstøttereglerne, forstærkes i øvrigt af deres bemærkninger i løbet af proceduren. Ved at erklære, at beregningen af udligningsbeløbet ikke blev foretaget i forhold til statens anslåede omkostninger ved reformen eller France Télécoms fordele, men i forhold til selskabets evne til at bidrage, viser de franske myndigheder, at pålæggelsen af et udligningsbeløb i højere grad er resultatet af en fornuftig eneaktionærs adfærd end adfærden for en tilsynsmyndighed, der ønsker at afbalancere de pensionsforpligtelser, den blev pålagt i medfør af reformen.

(175) Hvis man skulle følge et sådant ræsonnement, skulle Kommissionen ikke — som Den Franske Republik anmodede om i sin tid — tage højde for det ekstraordinære engangsbidrag i analysen af reformens forenelighed med statsstøttereglerne. Det følger heraf, at der kun skal tages højde for nedsættelsen af France Télécoms årlige bidrag under konkurrenternes niveau som følge af reformen siden 1997.

(176) Af samme grunde er Kommissionen ikke enig i klagernes bemærkninger, hvori de kræver, at der indføres en justeringsmekanisme for det ekstraordinære engangsbidrag,

der blev betalt i 1997, og France Télécoms årlige arbejdsgiverbidrag for at sikre reformens finansielle neutralitet. Det ville også indebære en ny beregning og en fiktiv og efterfølgende omfordeling af hele eller dele af det ekstraordinære engangsbidrag, der blev betalt til statens budget i 1997. På samme måde ville den påberåbte mekanisme indebære, at der blev indført en efterfølgende kontrol år efter år, hvis formål ikke ville være at sikre den ydede støttes proportionalitet, dog nedsat med det ekstraordinære engangsbidrag i 1997, men at fjerne ethvert støttelement i reformen.

(177) Det bør derimod undersøges, om der kan tages højde for betalingen af det ekstraordinære bidrag i evalueringen af støtteforanstaltningens forenelighed med det indre marked ved at bruge begrundelsen for denne betaling ifølge 1996-loven.

Det er berettiget ikke at kræve, at France Télécom betaler et supplerende bidrag for at sikre lige konkurrencevilkår i perioden 1997-2010

(178) I medfør af 1996-loven blev det ekstraordinære engangsbidrag i 1997 betalt som modydelse for statens varetagelse af pensioner til det tjenestemandsansatte personale. I den situation skal der tages højde for, hvordan pålæggelsen af dette bidrag påvirker hele balancen i medfør af den reform, der blev indført ved 1996-loven, således som den er blevet gennemført hidtil. Der skal tages højde for det tidsrum, i hvilket pensionsforpligtelserne er blevet dækket af det ekstraordinære engangsbidrag.

(179) For at sammenligne France Télécoms finansielle strømme over tid, dvs. betalingen af det ekstraordinære engangsbidrag i 1997 og de efterfølgende lavere årlige bidrag som følge af 1996-loven, er det nødvendigt at beregne beløbenes nutidsværdi. I løbet af 1997 blev der indbetalt flere rater af det ekstraordinære bidrag frem til oktober 1997, selv om finansieringen af bidraget gennem lån betød, at den finansielle byrde for France Télécom i praksis først blev mærkbar senere. Samtidig blev der foretaget indbetalinger af frigørende bidrag fra begyndelsen af 1997. Diskonteringssatsen skal i princippet være den sats, der følger af Kommissionens meddelelse på området⁽⁷⁰⁾, og denne sats var eksempelvis 5,53 % i 1997. Det skal undersøges, om det i det konkrete tilfælde er relevant at anvende en anden sats end den, der er gældende ifølge meddelelsen, og således fravige de regler, der er meddelt medlemsstaterne, som Kommissionen har opstillet, og som skal anvendes undtagen i behørigt begrundede tilfælde.

⁽⁷⁰⁾ Meddelelse fra Kommissionen om gældende rentesatser for tilbagebetaling af statsstøtte samt satser for reference- og diskonteringsrenter (EFT C 232 af 10.8.1996, s. 10) og Kommissionens meddelelse om gældende rentesatser for tilbagebetaling af statsstøtte samt satser for reference- og diskonteringsrenter for 15 medlemslande gældende fra og med 1. januar 2005 og historiske rentesatser for tilbagebetaling og reference- og diskonteringsrenter gældende fra og med den 1. august 1997 (EUT C 88 af 12.4.2005, s. 5).

- (180) I den henseende vil den sats på 7 %, som den franske regerings aktuar brugte til at diskontere de finansielle strømme i forbindelse med 1996-reformen indtil 2043, ikke være berettiget [...], da analysen dækker en kortere periode på grund af den konstaterede forfaldsplan. Satsen på 7 % ligger også godt over gennemsnittet på 4,4 % for den årlige diskonteringsats for perioden 1997-2010, som Den Franske Republik nævnte i sine bemærkninger til beslutningen om at indlede proceduren eller diskonteringsatsen på [...] % for 1998 i reformen af finansiering af pensionerne i La Poste ⁽⁷¹⁾.
- (181) Satser på omkring 7 % for 15-årige statsobligationer for 1996, som Den Franske Republik nævner, er heller ikke relevante her. Det er i 1997 og ikke som gennemsnittet for 1996, at satsen skal beregnes. Endvidere er en løbetid på 15 år for lang i forhold til størrelsen af de årlige betalingsstrømme, som det ekstraordinære engangsbidrag teoretisk set skulle dække i perioden, for hvilke renter alene ikke ville have været tilstrækkeligt. Alternativt kunne man fra den franske stats synspunkt forestille sig en sammensat sats baseret på forskellige satser for optimeret investering af det ekstraordinære engangsbidrag for at matche tidsplanen for de finansielle strømme som følge af 1996-reformen. Ud over, at en sådan sats omkring 5,50 % ikke ville afvige mærkbart fra Kommissionens referencesats for oktober 1997, ville et sådant

valg ikke tage højde for, at analysen foretages ud fra France Télécoms synspunkt ⁽⁷²⁾.

- (182) Endelig dækker henvisningen til 7 % for France Télécoms obligationslån mellem 1991 og 1997, som Den Franske Republik nævner, en seksårig periode, der ligger noget forud for de her omhandlede forhold. I dette tilfælde forholder det sig sådan, at France Télécom væsentligst finansierede det ekstraordinære engangsbidrag i 1996 ved kortfristede udstedelser og i langt mindre omfang ved obligationsudstedelser. En diskonteringsats som følge af de renter, France Télécom betalte for den nye gæld i 1996, ville således ligge på 4,8 % på basis af selskabets regnskab den 31. december 1996 ⁽⁷³⁾. En sådan sats stemmer med France Télécoms reelle finansielle omkostninger på tidspunktet for finansiering af det ekstraordinære engangsbidrag. Det forekommer imidlertid rimeligt ikke at lade diskonteringsatsen afhænge af selskabets valg på daværende tidspunkt, men at bruge den objektive reference, Kommissionen har anvendt i sin meddelelse vedrørende diskonteringsats ⁽⁷⁴⁾.
- (183) Det må konkluderes, at det i det konkrete tilfælde ikke er rimeligt at bruge en anden referencesats end den, der følger af Kommissionens meddelelse på området, og fravige de regler, der er meddelt medlemsstaterne, og som Kommissionen har opstillet.

Tabel 5

Finansielle strømme for France Télécom som følge af 1996-reformen (1997-2011)

(mio. EUR)

År	Udbetalte pensioner (A)	Kompensations-overkompensation (B)	Årlige bidrag (C)	Fordel FT (D) (A + B - C) (*)	Engangs bidrag 1. januar (E)	Renter (F)	Engangsbidrag 31. dec. (E + F - D)
1997 (**)	[...]	[...]	[...]	122,3	5 716,8	184,4	5 777,9
1998	[...]	[...]	[...]	188,2	5 777,9	319,5	5 909,2
1999	[...]	[...]	[...]	189,8	5 909,2	326,8	6 046,2
2000	[...]	[...]	[...]	298,3	6 046,2	334,4	6 082,2
2001	[...]	[...]	[...]	302,9	6 082,2	336,3	6 115,6
2002	[...]	[...]	[...]	305,9	6 115,6	338,2	6 148,0

⁽⁷¹⁾ La Poste-beslutningen nævnt ovenfor i fodnote 32.

⁽⁷²⁾ Denne tilgang består i fiktivt at investere en del af det ekstraordinære engangsbidrag i finansielle instrumenter med forskellig løbetid (f.eks. x % etårige, y % treårige, z % tiårige) i forhold til forfaldsplanen for betalingerne (årsaldo for ydelser, der ikke er dækket af bidrag). For andet halvår 1997 var den gennemsnitlige rente for statsobligationer på 5,49 %, renten for papirer med kortere løbetid var lavere.

⁽⁷³⁾ Jf. fodnote 17. Diskonteringsatsen viser den gennemsnitlige rentesats pr. 31. december 1996 for France Télécoms kort- og langfristede gæld vægtet med de respektive beløb for ny kort- og langfristet gæld i 1996, som revisorerne væsentligst tilskriver finansiering af betalingen af det ekstraordinære engangsbidrag til den franske stat. Næsten trefjerdedele (72 %) af denne stigning skyldes kortfristede instrumenter (gældsbreve og commercial papers) med en gennemsnitlig årlig rente på 4,33 % pr. 31. december 1996.

⁽⁷⁴⁾ Se fodnote 69.

(mio. EUR)

År	Udbetalte pensioner (A)	Kompensation-overkompensation (B)	Årlige bidrag (C)	Fordel FT (D) (A + B - C) (*)	Engangs bidrag 1. januar (E)	Renter (F)	Engangsbidrag 31. dec. (E + F - D)
2003	[...]	[...]	[...]	364,7	6 148,0	340,0	6 123,3
2004	[...]	[...]	[...]	477,4	6 123,3	338,6	5 984,5
2005	[...]	[...]	[...]	619,1	5 984,5	330,9	5 696,3
2006	[...]	[...]	[...]	744,4	5 696,3	315,0	5 266,9
2007	[...]	[...]	[...]	909,9	5 266,9	291,3	4 648,2
2008	[...]	[...]	[...]	1 101,0	4 648,2	257,0	3 804,3
2009	[...]	[...]	[...]	1 255,8	3 804,3	210,4	2 758,9
2010	[...]	[...]	[...]	1 386,6	2 758,9	152,6	1 524,8
2011 (skøn)	[...]	[...]	[...]	1 497,5	1 524,8	84,3	111,6

(*) Denne kolonne angiver France Télécoms mindste årlige bidrag i medfør af 1996-loven ved fra arbejdsgiver- og arbejdstagerbidragene at fratække omkostningerne ved de ydede tjenester og den kompensation og overkompensation, som France Télécom fortsat skulle have betalt uden reformen, således som vurderet af France Télécom og korrigeret af Den Franske Republiks beregninger, der nedbringer beløbet med 165 mio. EUR for perioden 1997-2010.

(**) For 1997, hvor betalingen af det ekstraordinære engangsbidrag blev opdelt indtil oktober, er den tilsvarende betalingsdato beregnet af Den Franske Republik den 4. juni 1997. Renterne beregnes på denne dato.

(184) Kapitaliseret med en diskonteringsats på 5,53 % skulle hensyntagen til udligningsbeløbet indtil første kvartal 2012⁽⁷⁵⁾ kompensere for den lempelse af de årlige bidrag, der blev indrømmet France Télécom som følge af gennemførelsen af 1996-reformen.

(185) Endvidere er udløbet af denne kompensation, der ophæver følgerne af reformen, i øvrigt på nær nogle måneder sammenfaldende med den faktiske afvikling af forvaltningsorganet, der er fastsat til den 31. december 2011. Ud over diskonteringsanalysen kommer det forhold, at det ekstraordinære engangsbidrag under alle omstændigheder ville være opbrugt. Der ville således ikke være beløb, der ikke var indbetalt til staten, som det ville muligt at omfordele på anden måde end foreskrevet i den gældende finanslov.

(186) Det er således berettiget, at France Télécom på grund af betalingen af dette ekstraordinære engangsbidrag i 1997 ikke pålægges at betale et supplerende årligt bidrag for perioden fra den 1. januar 1997 og til en dato efter den 31. december 2010, der skal fastsættes nærmere. Da tallene for 2011 i tabel 5 og tallene for kompensation

og overkompensation væsentligst fremkommer som følge af skøn, bør Den Franske Republik fastsætte den præcise dato på grundlag af de endelige datoer for de foretagne betalinger, de endelige beløb for betalte ydelser og France Télécoms lavere bidrag og andre fordele som følge af 1996-loven ifølge de beregningsprincipper, der er angivet i tabel 5.

(187) Efter neutralisering af følgerne af det ekstraordinære bidrag og udløb af de midler, der blev indbetalt til staten, vil den støtte, der blev ydet France Télécom i 1996 få fuld effekt og i øvrigt give France Télécom en fordel i forhold til konkurrenterne. Støtten vil således kun kunne retfærdiggøres ved at pålægge France Télécom at betale et frigørende bidrag beregnet til en sats, der reelt sikrer lige konkurrencevilkår. Selv om bestemmelserne i 1990-loven som ændret ved 1996-loven samt de gældende afledte lovbestemmelser, der fastsætter, at det frigørende bidrag beregnes således, at det ensretter de obligatoriske sociale og skattemæssige bidrag, der opkræves af lønninger i France Télécom og lønninger i andre virksomheder i telekommunikationssektoren, der er reguleret af de almindelige regler, ved at begrænse beregningen til de risici, der er fælles for overenskomstansatte og tjenestemænd, forblev uændrede, opfylder støtten til France Télécom indtil udløbet af de finansielle forpligtelser, som den franske stat overtog fra France Télécom i medfør af 1996-loven, ikke proportionalitetsprincippet.

⁽⁷⁵⁾ Der er tale om en omtrentlig beregning.

(188) For at opfylde kriteriet om fælles interesse i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal støtten for at være forenelig overholde de betingelser, der er nævnt i denne afgørelse.

7. BETINGELSER FOR FORENELIGHED I FREMTIDEN

(189) Som følge heraf er det nødvendigt, at Den Franske Republik ændrer de lovgivningsmæssige og administrative bestemmelser for fastsættelse, beregning og opkrævning af det frigørende bidrag, som France Télécom skal betale, med henblik på at ensrette de obligatoriske sociale og skattemæssige bidrag, der opkræves af lønninger i France Télécom og lønninger i andre virksomheder i telekommunikationssektoren, der er reguleret af de almindelige regler for sociale ydelser. Endvidere skal det sikres, at beregningsmåde og beregningsparametre fastsættes på åben og objektiv vis og kan gøres til genstand for kontrol og klage.

(190) Den Franske Republik skal ligeledes i forbindelse med beregningen af satsen for det frigørende bidrag effektivt ensrette de lønrelaterede obligatoriske sociale og skattemæssige bidrag, der opkræves af lønninger i France Télécom og lønninger i andre virksomheder i telekommunikationssektoren, der er reguleret af de almindelige regler for sociale ydelser, også under hensyntagen til risici, som ikke er fælles for ansatte i private virksomheder og tjenestemænd ansat i France Télécom.

(191) I bemærkningerne fra Den Franske Republik, der uddybes nærmere i de ajourførte bilag III og V, fremlægger de franske myndigheder skøn over satsen for det frigørende bidrag, som France Télécom skulle have betalt siden 1997 (jf. tabel 4), hvis de risici, der ikke er fælles, var blevet indarbejdet i beregningsgrundlaget (herefter kaldet »ændret sats«). Den ændrede sats tager på en gang højde for arbejdsløshedsbidrag og forsikring mod manglende lønudbetaling, der forhøjer satsen, og specifikke bidrag, som France Télécoms konkurrenter ikke betaler, f.eks. 1 % solidaritetsbidrag og France Télécoms egen forsikring af kontante ydelser i tilfælde af arbejdsophør, der nedsætter den. Deraf følger en sats, der er 7 procentpoint højere end den sats, der faktisk anvendes på nuværende tidspunkt.

(192) En sådan sats sikrer lige konkurrencevilkår i forhold til den kun delvise lighed, der blev indført med 1996-loven, samtidig med at der tages højde for France Télécoms særlige sociale bidrag. Kommissionen bestrider således ikke de principper, det beregningsgrundlag og beregningsmåder, som Den Franske Republik har fulgt for at fastsætte en ændret sats for det frigørende bidrag for at ensrette de lønrelaterede obligatoriske sociale og skattemæssige bidrag, der opkræves af lønninger i France Télécom og lønninger i andre virksomheder i telekommunikationssektoren, der er reguleret af de almindelige regler for sociale ydelser, således som angivet i Den Franske Republiks ajourførte bemærkninger, der er nærmere beskrevet i bilag III og V i de nævnte bemærkninger.

(193) Den Franske Republiks årlige fastsættelse af den sats, der giver mulighed for at ensrette konkurrencevilkårene, bør følge de principper, det beregningsgrundlag og de beregningsmåder for det frigørende bidrag, der fremgår af bemærkningerne i betragtning 191. Den ændrede sats tager på en gang højde for arbejdsløshedsbidrag og forsikring mod manglende lønudbetaling og specifikke bidrag og forpligtelser, som France Télécoms konkurrenter ikke betaler, f.eks. 1 % solidaritetsbidrag og France Télécoms egen forsikring af ydelserne i tilfælde af arbejdsophør.

(194) Denne faktiske ensretning sikrer effektivt lige konkurrencevilkår mellem France Télécom og selskabets konkurrenter og sikrer proportionalitet og forenelighed med det indre marked for en støtte, der blev iværksat i 1996.

8. KONKLUSION

(195) Kommissionen konstaterer, at Den Franske Republik ulovligt har iværksat en statsstøtte til fordel for France Télécom i medfør af 1996-reformen af finansieringen af pensioner til France Télécoms tjenestemandsansatte, som siden iværksættelsen har udgjort en overtrædelse af artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

(196) Denne støtte har siden 1997 gjort det muligt at lempe France Télécoms årlige sociale bidrag. Denne virkning blev imidlertid — i hvert fald indtil 2010 — neutraliseret af betalingen af det ekstraordinære engangsbidrag, som denne reform foreskrev. Denne neutralisering berettiger, at de betingelser, der reelt sikrer lige konkurrencevilkår for France Télécom og selskabets konkurrenter med hensyn til disse bidrag, og som kan gøre støtten forenelig med det indre marked, anvendes fra en dato efter den 31. december 2010, der skal fastsættes nærmere.

(197) Hvis Den Franske Republik ved beregningen af France Télécoms frigørende bidrag tager højde for størrelsen af de obligatoriske sociale og skattemæssige bidrag, der opkræves af lønninger i France Télécom og lønninger i andre virksomheder i telekommunikationssektoren, der er reguleret af de almindelige regler for sociale ydelser, ved at tage hensyn til fælles risici, og risici, der ikke er fælles, for overenskomstansatte og tjenestemænd, kan reformen som følge af 1996-loven erklæres for forenelig med det indre marked i medfør af artikel 107, stk. 3, litra c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Den Franske Republik skal således træffe de lovgivningsmæssige og administrative foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde den betingelse, der er nævnt i denne betragtning —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den statsstøtte, der følger af nedsættelsen af den modydelse, der i henhold til loven om civile og militære pensioner skal betales til staten for beregning og udbetaling af pensioner til tjenestemænd i France Télécom i medfør af lov nr. 96-660 af 26. juli 1996 om det statslige selskab France Télécom om ændring af

lov nr. 90-568 af 2. juli 1990 om organisationen af det offentlige post- og telekommunikationsvæsen, er forenelig med det indre marked på de betingelser, der er nævnt i artikel 2.

Artikel 2

Det arbejdsgiverbidrag, som France Télécom skal betale i medfør af artikel 30, litra c), i lov nr. 90-568 af 2. juli 1990 om organisationen af det offentlige post- og telekommunikationsvæsen, beregnes og opkræves på en måde, der ensretter de lønrelaterede obligatoriske sociale og skattemæssige bidrag, der opkræves i France Télécom og i andre virksomheder i telekommunikationssektoren, der er reguleret af de almindelige regler for sociale ydelser.

For at opfylde denne betingelse senest syv måneder efter meddelelsen af denne afgørelse skal Den Franske Republik:

- a) ændre artikel 30 i lov nr. 90-568 af 2. juli 1990 om organisationen af det offentlige post- og telekommunikationsvæsen og eventuelle gennemførelsesakter, således at beregningsgrundlaget og opkrævningen af France Télécoms frigørende arbejdsgiverbidrag ikke er begrænset til risici, der er fælles for overenskomstansatte og tjenestemænd, men ligeledes omfatter risici, der ikke er fælles
- b) fra den dag, hvor det ekstraordinære engangsbidrag, der blev indført ved lov nr. 96-660 af 26. juli 1996, kapitaliseret til den diskonteringsats, der følger af Kommissionens meddelelse vedrørende metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten, der finder anvendelse i dette tilfælde, er lig med de bidrag, som France Télécom fortsat skulle have betalt i medfør af artikel 30 i den oprindelige lov nr. 90-568 af 2. juli 1990, opkræver France Télécom et frigørende arbejdsgiverbidrag beregnet efter de retningslinjer, der er nævnt i punkt a), under hensyntagen til risici, der er fælles, og risici, der ikke er fælles, for overenskomstansatte og tjenestemænd.

Artikel 3

1. Senest to måneder efter meddelelsen af denne afgørelse fremsender Den Franske Republik til Kommissionen en detal-

jeret beskrivelse af, hvilke foranstaltninger der allerede er indført og planlagt med henblik på at efterkomme afgørelsen. Den giver ligeledes Kommissionen meddelelse om følgende:

- a) fremskridt med de lovgivningsmæssige og administrative ændringer, der er nævnt i artikel 2
 - b) de endelige beløb for kompensationer og bidrag for 2011 og dem, der eventuelt er planlagt for 2012, bl.a. med hensyn til den eventuelle saldo for kapitaliseringen af det ekstraordinære bidrag
 - c) beløbene for det frigørende arbejdsgiverbidrag beregnet ifølge retningslinjerne i artikel 2 for de kommende forfaldsdatoer i afventning af en ændring af lovgivningen
 - d) de betalinger af arbejdsgiverbidrag, der er foretaget, efter at det ekstraordinære bidrag i medfør af lov nr. 96-660 af 26. juli 1996, kapitaliseret til den diskonteringsats, der følger af Kommissionens meddelelse vedrørende metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten, der finder anvendelse i dette tilfælde, ikke længere neutraliserer virkningerne af 1996-reformen.
2. Den Franske Republik holder Kommissionen underrettet om de foranstaltninger, der træffes på nationalt plan for at efterkomme denne afgørelse. Den indsender på Kommissionens anmodning straks oplysninger om de foranstaltninger, der allerede er truffet eller er planlagt for at efterkomme afgørelsen.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2011.

På Kommissionens vegne

Joaquín ALMUNIA
Næstformand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 22. februar 2012

om Grækenlands statsstøtte til Enómeni Klostoyfantourgía (United Textiles) AE (Statsstøttesag nr. SA.26534 (C 27/10, ex NN 6/09))

(meddelt under nummer C(2011) 9385)

(Kun den græske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2012/541/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte bemærkninger i henhold til traktatens artikel 108, stk. 2, første afsnit⁽¹⁾, og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) Efter at have modtaget oplysninger om, at Grækenland planlagde at yde en statsgaranti for nye lån på 35 mio. EUR til at finansiere Enómeni Klostoyfantourgía AE (på engelsk kaldet »United Textiles«, og herefter kaldet dette), anmodede Kommission ved brev af 11. september 2008, 14. oktober 2008, 20. oktober 2008, 18. november 2008 og 4. december 2008 de græske myndigheder om at fremsætte bemærkninger om foranstaltningen. De græske myndigheder svarede ved brev af 15. oktober og 10. november 2008, men svarene var ufuldstændige.
- (2) Den 3. marts 2009 udstedte Kommissionen derfor et oplysningspåbud i henhold til artikel 10, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (*)⁽²⁾, hvorved Grækenland blev bedt om at fremsætte alle nødvendige oplysninger til vurdering af, om United Textiles havde modtaget statsstøtte, og om en sådan støtte var forenelig med det indre marked. Grækenland fremsendte de ønskede oplysninger ved brev af 11. marts 2009.
- (3) Kommissionen anmodede om yderligere oplysninger vedrørende den i betragtning 1 anførte statsstøtte og

flere andre foranstaltninger vedrørende United Textiles og dets långivende banker ved brev af 20. marts 2009, 8. februar 2010, 17. marts 2010, 19. juli 2010 og 23. august 2010. De græske myndigheder svarede ved brev af 7. april 2009, 25. februar 2010, 26. marts 2010, 13. august 2010 og 30. august 2010.

- (4) Efter anmodning fra de græske myndigheder blev der afholdt et møde den 7. juli 2010. I denne forbindelse blev der fremlagt et nyt udkast til omstruktureringsplan for United Textiles. Selskabet bekræftede, at den nye plan ikke var forbundet med tidligere omstruktureringsforanstaltninger, der blev truffet i 2007, og som mislykkedes.

- (5) Ved brev af 27. oktober 2010 informerede Kommissionen Grækenland om, at den havde besluttet at indlede proceduren efter artikel 108, stk. 2, i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) med hensyn til følgende foranstaltninger:

- a) en statsgaranti ydet i maj 2007
- b) en omlægning af gæld vedrørende socialsikringsbidrag, som fandt sted i 2009
- c) en statsgaranti ydet i juni 2010.

- (6) Grækenland fremsatte sine bemærkninger til Kommissionens beslutning om at indlede proceduren (»indledningsbeslutningen«) den 31. december 2010.
- (7) Indledningsbeslutningen blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽³⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til foranstaltningerne.

- (8) Kommissionen modtog bemærkninger fra United Textiles den 7. og 9. februar 2011. Bemærkningerne blev fremsendt til Grækenland, som fik mulighed for at kommentere dem. Disse kommentarer blev modtaget den 4. maj 2011.

⁽¹⁾ EUT C 357 af 30.12.2010, s. 18.

^(*) Senere EF-traktatens artikel 88. Med virkning fra 1. december 2009 blev EF-traktatens artikel 87 og 88 erstattet af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

⁽²⁾ EUT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽³⁾ Se fodnote 1.

(9) Kommissionen anmodede om yderligere oplysninger fra de græske myndigheder den 28. juli 2011, hvortil Grækenland svarede ved brev den 30. august 2011.

(10) Efter anmodning fra de græske myndigheder blev der afholdt et møde den 4. april 2011. På dette møde fremlagte de græske myndigheder argumenter vedrørende de påståede støtteforanstaltninger.

II. DETALJERET BESKRIVELSE AF DEN PÅSTÅEDE STØTTE

II.a. De potentielle støttemodtagere

United Textiles

(11) United Textiles er en stor græsk tekstilvirksomhed, som er noteret på fondsbørsen i Athen. I 2008 lå 45 % af omsætningen i Grækenland (38 % i 2007), 54 % i andre EU-lande (60 % i 2007) og 1 % i tredjelande (2 % i 2007).

(12) I 2009 udgjorde selskabets samlede aktiver 201,7 mio. EUR, og omsætningen var på 4,5 mio. EUR (begrænset salg fra lager). Tidligere års omsætning beløb sig til 30,6 mio. EUR i 2008 og 74,7 mio. EUR i 2007. Ved slutningen af 2009 havde selskabet 839 medarbejdere. Selskabet har fire datterselskaber i tre lande, Bulgarien, Albanien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Hovedaktionæren er et offshore-selskab ved navn European Textiles Investments Ltd (Mauritius).

(13) United Textiles' forretningsområde er produktion af tøj, fiber og stof. Selskabet sælger sine produkter på både engros- og detailmarkeder. Det har 12 fabrikker i flere distrikter i Grækenland. Disse fabrikker og fabrikkerne, der tilhører de datterselskaber, der blev nævnt i betragtning 12, har ikke været i drift siden 2008 på grund af mangel på driftskapital.

(14) Selskabets situation er blevet gradvist forværret siden 2004 med gradvist faldende omsætning, negativ indtjening før skat og, siden 2008, negativ egenkapital. Den negative egenkapital betyder, at selskabet i henhold til græsk lovgivning kan afvikles⁽⁴⁾.

(15) Siden 2001 har de långivende bankers støtte til selskabet i henhold til dets årsrapporter være begrænset, og kreditlinjer og lån er blevet reduceret. Siden juni 2008 har en

(4) I henhold til artikel 47 i græsk lov nr. 2190/1920 skal aktionærer, hvis egenkapitalen falder til under 50 % af aktiekapitalen, inden for seks måneder efter regnskabsårets afslutning beslutte enten at afvikle selskabet eller træffe andre foranstaltninger.

stor del af virksomhedens drift stået stille. Produktionen indstilledes næsten fuldstændigt i marts 2009. I juli 2008 besluttede selskabets hovedaktionær ikke at deltage i en planlagt kapitalforhøjelse. Siden 2008 har selskabet været i restance med næsten alle sine banklån. Siden februar 2010 har handlen med selskabets aktier på børsen i Athen været indstillet. I henhold til meddelelser offentliggjort på selskabets egen hjemmeside⁽⁵⁾ og på hjemmesiden for børsen i Athen⁽⁶⁾ blev selskabets regnskab for 2010 ikke offentliggjort på grund af en arbejdsnedlæggelse, som var i gang den 29. august 2011, hvilket var datoen for den sidste tilgængelige meddelelse.

Långivende banker

(16) Følgende græske banker, som yder lån til United Textiles, er involveret i de undersøgte statsstøtteforanstaltninger: Ethnikí Trápeza tis Elládos (National Bank of Greece), Emporikí Trápeza (Commercial Bank, »Emporiki Bank«), Agrotikí Trápeza tis Elládos (Agricultural Bank of Greece), Alpha Bank og Eurobank. De er alle forretningsbanker, som tilbyder et komplet sortiment af finansielle produkter og tjenester. De har alle datterselskaber i andre EU-lande, især Bulgarien, Cypern, Frankrig, Tyskland, Luxembourg, Holland, Polen, Rumænien og Det Forenede Kongerige⁽⁷⁾.

II.b. De undersøgte foranstaltninger

(17) I perioden 2007-2010 blev der truffet tre statsstøtteforanstaltninger vedrørende United Textiles, som kunne omfatte statsstøtteelementer, og de er beskrevet i betragtning 18-23.

Foranstaltning 1: Statsgarantien i maj 2007

(18) Den 30. maj 2007 fik National Bank of Greece, som er en af United Textiles' långivende banker, en statsgaranti for et nyt lån, som skulle omfatte: a) en omlægning af et eksisterende lån på 7,5 mio. EUR og b) et nyt lån på 12,5 mio. EUR. Statsgarantien dækkede 80 % af lånet. Renten på det nye lån svarede til Euribor-renten for seks månederslån plus 1,85 %⁽⁸⁾, hvilket gav en samlet rentesats på 6,10 % pr. 30. maj 2007. Der var ikke knyttet nogen præmie til statsgarantien. I henhold til den fremlagte omlægningskontrakt blev det eksisterende lån dækket af en pantesikkerhed i et anlægsaktiv. I henhold til United Textiles' årsrapporter for 2007, 2008 og 2009 blev det nye lån dækket af en garanti, som blev stillet af hovedaktionæren, og det var også planlagt, at det skulle sikres ved løsørepanant i aktiver, men der er ingen henvisninger til oprettelse af løsørepanant.

(5) <http://www.unitedtextiles.com/Alist.asp?catid=312§ion=0.08.00>.

(6) http://www.ase.gr/content/gr/companies/ListedCo/Profiles/pr_press.asp?Cid=111&coname=%C5%CD%D9%CC%C5%CD%7+%CA%CB%D9%D3%D4%CF%DB%D6%C1%CD%D4%CF%D5%D1%C3%9C%1+%C1%2E%5%2E.

(7) Som anført i bankernes regnskaber og på deres hjemmesider.

(8) Herunder en afgift på 0,6 %, som opkræves for alle lån i Grækenland (bortset fra lån i fast ejendom og landbrugslån, hvor afgiften er 0,12 %).

- (19) Garantien blev stillet i henhold til ministeriel afgørelse af 26. januar 2007 (Afgørelse nr. 2/75172/0025/26.01.2007). I henhold til afgørelsen kunne der gives statsgarantier for eksisterende lån til industrivirksomheder, mineselskaber, husdyrproduktion og hotelvirksomhed i præfekturet Imathía (hvor en del af United Textiles' drift er placeret). Ordningen udelukkede ikke kriseramte virksomheder og indeholdt ingen bestemmelser om, at der skulle betales præmie for statsgarantien. Den fastsatte ikke nogen form for objektive kriterier for udvælgelsen af støttemodtagere. Ordningen er ikke blevet anmeldt i henhold til artikel 108 i TEUF, og Kommissionen forbeholder sig derfor ret til at undersøge eventuelle andre statsstøttemanifestationer, som måtte være truffet i henhold hertil.
- (20) På grundlag af garantien blev låneaftalerne underskrevet den 11. oktober 2007.
- Foranstaltning 2: Omlægning af socialsikringsgæld
- (21) Den 25. maj 2009 omlagde de græske myndigheder selskabets forfaldne socialsikringsgæld for perioden 2004-2009, som beløb sig til 14,57 mio. EUR, der nu skulle betales af i 96 månedlige afdrag på hver 0,19 mio. EUR. Omlægningen fandt sted i henhold til lov nr. 3762/2009⁽⁹⁾. En del af den gæld, som nu blev omlagt, havde allerede været inkluderet i tidligere gældsomlægninger, som ikke var blevet overholdt. I henhold til de fremlagte oplysninger synes United Textiles ikke indtil videre at have betalt nogen af disse bidrag.
- Foranstaltning 3: Statsgarantien i oktober 2009 og juni 2010
- (22) I henhold til ministeriel afgørelse nr. 2/35129/0025 gav den græske stat den 30. juni 2010 United Textiles' långivende banker, National Bank of Greece, Emporiki Bank, Agricultural Bank of Greece, Alpha Bank og Eurobank, en statsgaranti. Garantien dækkede et planlagt nyt syndikeret lån på 63,6 mio. EUR, som var opdelt i tre komponenter til følgende formål:
- 36,6 mio. EUR til omlægning af lån, som de långivende banker havde ydet selskabet i perioden august 2008-september 2009. I henhold til de foreliggende oplysninger lå renten på de pågældende lån mellem Euribor-renten for tremånederslån og for seksmånederslån plus 1,25 % til 3 %. Ligeledes i henhold til de foreliggende oplysninger var lånene ikke i første omgang omfattet af statsgarantien
 - 15 mio. EUR til finansiering af selskabets forfaldne gæld til staten, dets leverandører og dets medarbejdere
 - 12 mio. EUR til finansiering af investeringer og driftsudgifter.
- (23) Det planlagte underliggende syndikerede lån skulle have en løbetid på ni år. Den ministerielle afgørelse nr. 2/35129/0025, hvorved statsgarantien blev ydet, fastsatte ikke nogen rentesats for de lån, der skulle dækkes. Den fastsatte blot, at lånene skulle ydes til markedsrente. Statsgarantien dækkede 80 % af lånet. Staten skulle opkræve en årlig præmie på 2 % af det årlige gennemsnitlige udestående beløb. Ud over statsgarantien skulle de långivende banker have sikkerhed for det nye lån i form af pantsatte aktier i selskabet, som skulle udgøre mindst 25,9 % af de samlede aktier, samt førsteprioritetspant i selskabets faste ejendom. Staten ville ikke modtage nogen sikkerhed for sin garanti, men hvis garantien blev anvendt, skulle sikkerheden overføres til staten.
- (24) Den garanti, der blev stillet i juni 2010 i henhold til ministeriel afgørelse nr. 2/35129/0025, ophævede en tidligere stillet garanti af 2. oktober 2009 (ministeriel afgørelse nr. 2/71055/0025). Denne tidligere garanti vedrørte et nyt lån på 40 mio. EUR, som ligeledes skulle finansiere omlægningen af de lån, der var ydet til selskabet i perioden august 2008-februar 2009 (se punkt 22, litra a)). Lånet på 40 mio. EUR blev imidlertid aldrig udbetalt, så garantien fra oktober 2009 blev ikke aktiveret. I stedet blev denne garanti erstattet af den nye garanti fra juni 2010, som dækkede det syndikerede lån på 63,6 mio. EUR. Ifølge de græske myndigheder var årsagen til ændringen, at lånet på 40 mio. EUR ikke længere var tilstrækkeligt til at dække selskabets likviditetsbehov.
- (25) På trods af garantien er det underliggende lån aldrig blevet ydet. I betragtning af selskabets akutte problemer har bankerne afholdt sig fra at underskrive låneaftalen og har aldrig udbetalt lånet.

III. BEGRUNDELSE FOR INDLEDNING AF DEN FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE

- (26) I indledningsbeslutningen af 27. oktober 2010 udtrykte Kommissionen tvivl med hensyn til, om betingelserne i statsgarantien fra 2007 (foranstaltning 1) og 2010 (foranstaltning 3) var i overensstemmelse med markedsvilkårene og Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier⁽¹⁰⁾ («Garantimeddelelsen»).
- (27) Med hensyn til omlægningen af forfaldne socialsikringsbidrag (foranstaltning 2) udtrykte Kommissionen i indledningsbeslutningen af 25. oktober 2010 tvivl om, hvorvidt en privat kreditor ville have accepteret nogen form for gældsomlægning under disse omstændigheder. Udsigten til at modtage en forsinket tilbagebetaling af gælden syntes fjern, idet United Textiles allerede havde alvorlige økonomiske problemer og havde indstillet det meste af sin produktion.

⁽⁹⁾ Henvielse til offentliggørelse FEK A' 75, 15.5.2009.

⁽¹⁰⁾ EUT C 155 af 20.6.2008, s. 10.

- (28) Kommissionen var således usikker på, om de undersøgte foranstaltninger udgjorde ulovlig statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF, og om de var forenelige med TEUF.

IV. BEMÆRKNINGER FRA GRÆKENLAND OG STØTTEMODTAGEREN

- (29) De oplysninger, som er fremlagt af de græske myndigheder og støttemodtageren, United Textiles, vedrørende de pågældende foranstaltninger kan sammenfattes som følger:

IV.a. Foranstaltning 1: Statsgarantien i maj 2007

- (30) Med hensyn til foranstaltning 1 overlapper Grækenlands og støttemodtagerens bemærkninger i vid udstrækning hinanden, og Kommissionen vil behandle dem samlet.

- (31) Grækenland og støttemodtageren bekræfter, at selskabet var kriserampt på det tidspunkt, hvor 2007-garantien blev stillet, hvilket de mente var et resultat af den internationale konkurrence fra lande med lavere omkostninger. Grækenland bekræfter, at det stillede garantierne.

- (32) Grækenland og støttemodtageren fremfører, at 2007-garantien ikke udgjorde støtte, da den ikke var selektiv: den var ikke rettet mod United Textiles, men blev stillet i henhold til en ministeriel afgørelse, som ikke kun gjaldt for United Textiles, men også for andre selskaber.

- (33) Grækenland og støttemodtageren fremfører endvidere, at 2007-garantien blev stillet i henhold til græsk lov nr. 2322/1995, som gav finansministeriet mulighed for at yde banker statsgarantier for lån, som blev anvendt til omlægning af gæld eller som ny driftskapital.

- (34) Grækenland og støttemodtageren hævder også, at selskabet inden modtagelsen af garantien forelagde de græske myndigheder en omstrukturingsplan med bankfinansiering og uden statsgaranti. Kommissionen har aldrig formelt fået en sådan omstrukturingsplan forelagt.

- (35) Grækenland hævder også, at 2007-garantien blev stillet i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler. Grækenland fremfører, at garantien ikke dækkede mere end 80 % og vedrørte lån til markedsrente. Grækenland hævder, at lånet var behørigt sikret i pantsat ejendom og personlige garantier fra aktionærerne, og at det blev ydet til en specifik transaktion og med en specifik løbetid.

- (36) Grækenland og støttemodtageren hævder, at støttemodtageren er en af de største tekstilvirksomheder i Grækenland med et stort antal medarbejdere, og at den hovedsagelig driver virksomhed i regioner tæt på grænsen.

- (37) Grækenland og støttemodtageren fremfører også, at National Bank of Greece (den långivende bank) har

indvilliget i at afslå statsgarantien og i stedet udtage pant i fast ejendom tilhørende United Textiles, hvorved garantien vil blive deaktiveret.

- (38) Slutteligt fremfører Grækenland og støttemodtageren, at garantien er blevet indarbejdet i garantien fra 2010, således at der er en integreret tilgang til afviklingen af selskabets gæld.

IV.b. Foranstaltning 2: Omlægning af forfalden socialsikringsgæld

- (39) Grækenland og støttemodtageren fremfører, at foranstaltningen er baseret på lov nr. 3762/2009, som er en generel lov, der gælder for alle selskaber med forfaldne eller ubetalte forpligtelser vedrørende offentlig forsikring. Foranstaltningen er således ikke selektiv.

IV.c. Foranstaltning 3: Statsgarantien i juni 2010

- (40) Grækenland bekræfter, at 2010-garantien blev stillet og anfører, at dette skyldtes, at den tidligere garanti fra 2009 (som aldrig blev brugt) ikke længere var tilstrækkelig til at dække selskabets likviditetsbehov, og at 2009-garantien derfor blev indarbejdet i 2010-garantien.

- (41) Grækenland fremfører, at 2010-garantien er i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler for redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder («rammebestemmelserne for redning og omstrukturering») ⁽¹⁾, og at den ikke giver United Textiles en fordel. Derudover hævder Grækenland, at princippet om engangsstøtte i rammebestemmelserne for redning og omstrukturering ikke er blevet overtrådt, idet 2010-garantien erstatter 2009-garantien og ændrer flere bestemmelser i 2007-garantien (se foranstaltning 1 i betragtning 14). 2010-garantien indeholder derfor samtlige de bestemmelser, som gælder for selskabets lån, i et enkelt dokument med sammenarbejdede bestemmelser. Grækenland fremfører også, at garantien endnu ikke er trådt i kraft, fordi det ansvarlige departement i ministeriet ikke har godkendt den.

- (42) Slutteligt har Grækenland meddelt Kommissionen, at 2010-garantien endnu ikke er aktiveret, da selskabet ikke har underskrevet nogen lånekontrakt med en bank, og der ikke har fundet nogen låneudbetaling sted. De græske myndigheder gør Kommissionen opmærksom på, at den ministerielle afgørelse nr. 2/35129/0025/28.06.2010 om godkendelse af garantien fastsatte, at de første to afdrag på lånet (36,6 mio. EUR og 15 mio. EUR) skulle betales senest 28. juli 2010, og da denne dato er overskredet, kan garantien i henhold til sine egne betingelser ikke være aktiveret.

- (43) United Textiles fremfører, at den underliggende lånekontrakt ikke er blevet underskrevet, og at der derfor ikke er fastsat en rentesats. Når dette er gjort, vil rentesatsen være på markedsvilkår.

⁽¹⁾ EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

- (44) Med hensyn til omstrukturingsplanen i 2010 (se betragtning 4) fremfører United Textiles, at den indeholder en drastisk produktionsnedsættelse, og at den planlagte genoprettelse af rentabiliteten således ikke er konkurrenceforvridende.

V. VURDERING AF STØTTEN

- (45) Kommissionen vurderer foranstaltningerne i dette afsnit på baggrund af ovenstående oplysninger og de argumenter, som er fremført af Grækenland og United Textiles. Først vurderer Kommissionen United Textiles' situation

på tidspunktet for de undersøgte foranstaltninger for at fastslå, om selskabet var kriseram (afsnit V.a). Derefter vurderer Kommissionen, om de undersøgte foranstaltninger omfatter statsstøtte (afsnit V.b). Hvis en foranstaltning omfatter støtte, vurderer Kommissionen derefter, om støtten er forenelig med det indre marked (afsnit V.c).

V.a. Selskabets situation

- (46) Som anført i punkt 14 og 15 og vist mere detaljeret i tabel 1 herunder forværres selskabets driftsmæssige og økonomiske resultater væsentligt i perioden 2004-2009.

Tabel 1

United Textiles' finansielle nøgletal (mio. EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Omsætning	154,3	97,5	64,6	74,7 (*)	30,6	4,5
Resultat før skat	- 89,6	- 61,3	- 49,3	- 38,5	- 62,4	- 60,6
Akkumulerede tab	264,1	316	378,3	418,7	481	520,3 (**)
Aktiekapital	276,3	283,3	280,8	288,9	290,4	290,4 (**)
Egenkapital	95,2	35,7	32,9	4,6	- 49,1	- 111,5
Gæld/egenkapitalforhold	281 %	692 %	829 %	6 243 %	- 561 %	- 280 %

Data fra regnskaberne for 2004-2009.

(*) Stigning som følge af øgede midler, som gjorde det muligt for flere fabrikker at fortsætte driften.

(**) September 2009.

- (47) På baggrund af disse tal konkluderer Kommissionen, at selskabet på det tidspunkt, hvor de undersøgte foranstaltninger blev truffet (2007-2010), var »kriseram« i betydningen i punkt 10 i rammebestemmelserne for redning og omstrukturering. Kommissionen anser også aktuelt selskabet for at være kriseram.

af tab ville have været mulig på grund af selskabets kritiske økonomiske situation (se tabel 1) og dets problemer med at opnå finansiering (se betragtning 15). Derfor mener Kommissionen, at selskabet i realiteten havde tabt mere end halvdelen af sin aktiekapital.

- (48) Med hensyn til punkt 10, litra a), i rammebestemmelserne for redning og omstrukturering var selskabets aktiekapital i perioden 2004-2009, som vist i selskabets regnskaber, ikke tabt, men steg rent faktisk. I samme periode faldt selskabets egenkapital imidlertid og nåede et minimumsniveau i 2007 og blev negativ i 2008 og 2009. Selskabet tog ikke passende forholdsregler for at håndtere faldet i egenkapitalen som fastsat i græsk lovgivning⁽¹²⁾. De forholdsregler, som selskabet kunne have taget, var enten en kapitalforhøjelse eller en kapitalisering af tab, som ville have udslettet aktiekapitalen. I United Textiles' tilfælde ser det imidlertid ud til, at kun en kapitalisering

- (49) Med hensyn til punkt 10, litra c) i rammebestemmelserne for redning og omstrukturering har selskabet fra 2008 og fremefter opfyldt de kriterier, som gør det muligt for selskabet at blive underlagt kollektiv insolvensbehandling i henhold til græsk lov⁽¹³⁾.

- (50) Med hensyn til punkt 11 i rammebestemmelserne for redning og omstrukturering har de sædvanlige tegn på, at et selskab har problemer som f.eks. stigende tab, faldende omsætning og voksende gæld, været til stede i hvert fald siden 2004.

⁽¹²⁾ Se fodnote 4.

⁽¹³⁾ Se fodnote 4.

V.b. **Statsstøtte i betydningen i artikel 107, stk. 1, i TEUF**

- (51) I artikel 107, stk. 1, i TEUF anføres følgende: »Bortset fra de i traktaterne hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«.
- (52) Kommissionen vil nu vurdere, om de foranstaltninger, der er truffet vedrørende United Textiles, udgør statsstøtte i betydningen i artikel 107, stk. 1, i TEUF.

V.b.1. *Foranstaltning 1: Statsstøtte, maj 2007*

Støtte til United Textiles

a. Statsmidler

- (53) Statsgarantien ydes via statsmidler, da den stilles direkte af staten. Beslutningen blev taget af den ansvarlige minister, så foranstaltningen må også tilskrives staten. Kriteriet om statsmidler er derfor opfyldt.

b. Fordel

- (54) Grækenland og støttemodtageren fremfører, at National Bank of Greece (den långivende bank) har indvilliget i at afslå statsgarantien og i stedet udtage pant i fast ejendom tilhørende United Textiles, hvorved garantien vil blive deaktiveret. Til støtte for deres påstand fremlægger Grækenland og støttemodtageren et brev fra National Bank of Greece af 24. december 2010 som svar på brev fra United Textiles af 23. december 2010.
- (55) Kommissionen kan ikke godtage dette argument. I det fremlagte brev anfører National Bank of Greece alene, at den vil være villig til at undersøge den foreslåede ombytning af sikkerhed på visse betingelser, hvoraf de vigtigste er, at de aktiver, som skulle pantsættes, skulle udvælges af banken, og at ombytningen skulle accepteres af alle interesserede parter. Kommissionen er derfor af den opfattelse, at National Bank of Greece i realiteten ikke har accepteret den foreslåede ombytning af sikkerhed.
- (56) Grækenland hævder også, at 2007-garantien blev stillet i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler. Grækenland hævder, at garantien ikke dækkede mere end 80 % og blev stillet for lån til markedsrente.
- (57) Kommissionen kan ikke acceptere dette ræsonnement og er af den opfattelse, at 2007-garantien rent faktisk gav

United Textiles en uretmæssig fordel. I henhold til punkt 2.2 og 3.2 i garantimeddelelsen opnår en låntager, som ikke betaler en markedspris for en garanti, en fordel. Uden en statsgaranti ville en kriseramnt låntager i visse tilfælde overhovedet ikke være i stand til at finde et finansieringsinstitut, der var rede til at yde lån på nogen betingelser.

- (58) 2007-garantien blev stillet for lån til en kriseramnt virksomhed, og der skulle ikke betales nogen præmie til garanten, altså staten. I lyset af punkt 3.2 og 4.2 i garantimeddelelsen påpeger Kommissionen, at virksomhedens økonomiske situation forværredes væsentligt i perioden 2004-2007, at virksomheden var i restance med sine lån, og at virksomhedens långivende banker havde begrænset deres støtte siden 2001 og reduceret kreditlinjer og lån. Kommissionen konstaterer, at United Textiles på det tidspunkt, hvor foranstaltningen blev truffet, var alvorligt kriseramnt og må klassificeres i kreditkategorien »dårlig«.
- (59) Derudover bemærker Kommissionen, at det i henhold til selskabets årsrapporter for 2007, 2008 og 2009 stadig var planlagt, at det garanterede lån skulle sikres i selskabets aktiver. Dette var tydeligvis ikke sket (se betragtning 18). Kommissionen bemærker også, at det i december 2010 blev foreslået National Bank of Greece (den långivende bank) at afslå statsgarantien og i stedet optage pant i fast ejendom tilhørende United Textiles (se betragtning 37). Kommissionen anser dette forslag for at være en klar indikation af, at der ikke var stillet en sådan sikkerhed. De græske myndigheder fremfører, at 2007-garantien var sikret ved pantsat ejendom tilhørende selskabet og i personlige garantier fra aktionærene (se betragtning 35). Sagens faktiske omstændigheder viser dog, at der kun var tale om personlige garantier fra aktionærene. Kommissionen vurderer derfor, at det underliggende lån ikke var sikret.

- (60) Kommissionen tvivler derfor på, om en privat garant ville have tilbudt en sådan garanti, og om en privat bank ville have accepteret at finansiere selskabet uden en statsgaranti, da det ville have været meget svært for en virksomhed i en sådan situation at tilbagebetale lånet og således for garanten at undgå at skulle udbetale garantien. Kommissionen finder derfor, at det støttebeløb, som stammer fra 2007-garantien, svarer til hele det garanterede lån, dvs. 16 mio. EUR (80 % af 20 mio. EUR).

c. Selektivitet

- (61) Grækenland og støttemodtageren fremfører, at 2007-garantien ikke udgør støtte, da den ikke var selektiv: den var ikke begrænset til United Textiles, men blev ydet i henhold til ministeriel afgørelse nr. 2/75172/0025/26.01.2007, som ikke kun vedrører United Textiles, men også andre virksomheder.

(62) Kommissionen bemærker, at den ministerielle afgørelse, hvorpå garantien var baseret, var rettet mod bestemte sektorer inden for et specifikt geografisk område, dvs. præfekturet Imathía. Derudover havde de græske myndigheder i nærværende sag en bred manøvrermargin med hensyn til garantien for United Textiles, da der ikke forelå nogen objektive kriterier for at beslutte, om garantien skulle ydes. Da der ikke forelå sådanne objektive kriterier, var foranstaltningen selektiv, fordi myndighederne anvendte den individuelt efter eget skøn⁽¹⁴⁾. Ifølge fast retspraksis gælder det, at når det organ, som yder finansiel støtte, råder over et skøn, der tillader det at vælge støttemodtagerne og fastsætte de betingelser, på hvilke støtten ydes, kan denne støtte ikke antages at have en generel karakter⁽¹⁵⁾. Selektivitetskriteriet er derfor opfyldt.

d. Konkurrenceforvridning og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne

(63) United Textiles driver virksomhed inden for en branche, hvor produkterne i vid udstrækning handles mellem medlemsstater, og hvor der er skarp konkurrence. På det tidspunkt, hvor støtteforanstaltningen blev truffet, var United Textiles en virksomhed, som hovedsagelig afsatte sine produkter i andre medlemsstater (se betragtning 11). Den pågældende støtteforanstaltning gav United Textiles en fordel i forhold til konkurrenterne (se betragtning 45, 46 og 47). I henhold til fast retspraksis gælder det, at når statsstøtte styrker en virksomheds stilling i forhold til andre virksomheder, den konkurrerer med i samhandelen mellem medlemsstater, må det antages, at disse andre virksomheder påvirkes af støtten⁽¹⁶⁾. Kriteriet vedrørende konkurrenceforvridning og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne er således opfyldt.

Støtte til den långivende bank

(64) Den bank, som ydede det lån, der lå til grund for 2007-garantien, var National Bank of Greece. Undersøgelsen har vist, at banken ikke opnåede nogen fordel som følge af garantien. Garantien blev ydet for en ny lånekontrakt med en ny løbetid på 10 år. I henhold til punkt 2.3.1 i garantimeddelelsen kan der også være tale om støtte til långiveren, hvis en statsgaranti ydes ex post i forbindelse med et lån, hvor lånebetingelserne ikke justeres. I nærværende tilfælde blev betingelserne for det eksisterende lån imidlertid ændret i kraft af ændringen i lånets løbetid. Kommissionen finder derfor, at 2007-garantien ikke udgjorde støtte til långiveren.

⁽¹⁴⁾ Se meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne, EFT C 384 af 10.12.1998, s. 3. Se også Domstolens dom i sag C-241/94, Frankrig mod Kommissionen (Kimberly Clark Sopalin), Sml. 1996 I, s. 4551.

⁽¹⁵⁾ Dom afsagt af Retten i Første Instans (nu Retten) i sag 152/99, Hamsa mod Kommissionen, Sml. 2002, s. 3049, præmis 156–157.

⁽¹⁶⁾ Domstolens dom i sag 730/79, Philip Morris mod Kommissionen, Sml. 1980, s. 2671.

(65) Samtidig var den eneste effekt af 2007-garantien, at banken ikke straks søgte at opkræve sit lån. Banken ville dog have været i stand til at inddrive det eksisterende lån i forbindelse med likvidation. Kommissionen konstaterer her, at 2007-lånet var sikret ved pant i et anlægsaktiv⁽¹⁷⁾.

Konklusion vedrørende statsstøtte i forbindelse med foranstaltning 1

(66) Kommissionen konkluderer, at statsgarantien fra maj 2007 (foranstaltning 1) udgør ulovlig statsstøtte til United Textiles i betydningen i artikel 107, stk. 1, i TEUF.

(67) Kommissionen finder, at statsgarantien fra maj 2007 ikke udgør statsstøtte til den långivende bank, National Bank of Greece, i betydningen i artikel 107, stk. 1, i TEUF.

V.b.2. Foranstaltning 2: Omlægning af forfaldne socialsikringsforpligtelser

a. Statsmidler

(68) Kommissionen konstaterer, at formålet med socialsikringsbidrag er at finansiere socialsikringsorganisationer, der er juridiske personer oprettet i henhold til offentlig ret, og som driver virksomhed under statsligt tilsyn. Manglende opkrævning af sådanne bidrag betyder, at staten går glip af indtægter. Dette kriterium er derfor opfyldt.

b. Fordel

(69) Kommissionen konstaterer, at United Textiles reelt fik en frist på otte år til at opfylde den økonomiske forpligtelse på et tidspunkt, hvor selskabet stod over for alvorlige økonomiske problemer og en høj risiko for misligholdelse. I henhold til fast retspraksis skal det for at fastslå, om United Textiles har fået en selektiv fordel i kraft af den manglende inddrivelse af virksomhedens gæld, og om en sådan eventuel fordel skal klassificeres som statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF, påvises, at selskabet ikke kunne have opnået fordelene under normale markedsvilkår⁽¹⁸⁾. Det væsentlige spørgsmål, som her skal stilles, er, om statens adfærd under disse omstændigheder kan sidestilles med en forsigtig privat kreditors adfærd.

(70) Ifølge de græske myndigheder var tidligere omlægningsaftaler ikke blevet overholdt af United Textiles. Selskabet fik reelt en fristforlængelse på otte år med hensyn til

⁽¹⁷⁾ Det er også værd at bemærke, at bankerne i Grækenland som hovedregel kun accepterer aktiver som sikkerhed, hvis værdi ved nødsalg (ca. 75 % af markedsværdien) mindst svarer til lånet.

⁽¹⁸⁾ Se f.eks. Domstolens dom i sag C-342/96, Spanien mod Kommissionen, Sml. 1999 I, s. 2459; dom afsagt af Retten i Første Instans (nu Retten) i sag T-152/99, Hamsa mod Kommissionen, Sml. 2002 II, s. 3049; Domstolens dom i sag C-256/97, DM Transport, Sml. 1999 I, s. 3913.

betaling af en økonomisk forpligtelse på 14,57 mio. EUR (se betragtning 16) på et tidspunkt, hvor det stod over for alvorlige økonomiske problemer og en høj risiko for misligholdelse. En sådan forlængelse var ikke blevet givet af en kreditor, der opererer på normale markedsvilkår, især fordi tidligere omlægninger allerede var mislykkedes.

(71) Kommissionen konkluderer, at de græske myndigheders adfærd ikke kan sidestilles med en forsigtig privat kreditors adfærd, idet omlægningen i 2009 fandt sted på trods af, at tidligere omlægningsaftaler var mislykkedes, og at selskabet allerede havde alvorlige økonomiske problemer og havde indstillet det meste af produktionen, så en tilbagebetaling af gælden forekom usandsynlig.

(72) Kommissionen er derfor af den opfattelse, at 2009-omlægningen af selskabets socialsikringsgæld gav selskabet en fordel i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF.

c. Selektivitet

(73) De græske myndigheder og støttemodtageren hævder, at omlægningen var baseret på almindelig national ret, som gælder for alle selskaber i Grækenland⁽¹⁹⁾, og at foranstaltningen således ikke var selektiv.

(74) Kommissionen kan ikke godtage dette argument. I nærværende sag havde de græske myndigheder en bred manøremargin med hensyn til behandlingen af United Textiles' socialsikringsgæld, da der ikke forelå nogen objektive kriterier for at beslutte, om omlægningen skulle foretages. Da der ikke forelå sådanne objektive kriterier, var foranstaltningen selektiv, fordi myndighederne anvendte den individuelt efter eget skøn⁽²⁰⁾. Ifølge fast retspraksis gælder det, at når det organ, som yder finansiel støtte, råder over et skøn, der tillader det at vælge støttemodtagerne og fastsætte de betingelser, under hvilke støtten ydes, kan denne støtte ikke antages at have en generel karakter⁽²¹⁾. Kriteriet om selektivitet er således opfyldt.

d. Konkurrenceforvridning og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne

(75) Slutteligt er kriteriet om konkurrenceforvridning og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne opfyldt af de grunde, der er anført i betragtning 63.

e. Konklusion vedrørende statsstøtte i forbindelse med foranstaltning 2

(76) Kommissionen konkluderer, at omlægningen af forfaldne socialsikringsforpligtelser i 2009 udgør statsstøtte til United Textiles i betydningen i artikel 107, stk. 1, i TEUF.

(77) Støttebeløbet svarer til 14,57 mio. EUR, hvilket er det samlede beløb for de forfaldne forpligtelser, som blev omlagt den 25. maj 2009.

V.b.3. Foranstaltning 3: Statsgaranti, juni 2010

(78) Kommissionen konstaterer, at selskabet indstillede driften i 2009 og ikke engang har offentliggjort regnskaber siden da (se betragtning 15). Garantien var ikke tilstrækkelig til at sikre ny finansiering, og selskabet genoptog ikke sine aktiviteter, mens garantien var tilgængelig. Under disse omstændigheder finder Kommissionen, at garantien ikke forvred eller truede med at forvrøde konkurrencevilkårene. Den udgør således ikke statsstøtte.

V.c. Støtteforanstaltningernes forenelighed med det indre marked

V.c.1. Generelt

(79) For så vidt foranstaltning 1 og 2 udgør statsstøtte i betydningen i artikel 107, stk. 1, i TEUF, skal det overvejes, om de er forenelige i betragtning af de undtagelser, der er anført i denne artikels stk. 2 og 3.

V.c.2. Kriseramts virksomhed

(80) Som vist i betragtning 46-50 forværredes selskabets driftsmæssige og finansielle resultater væsentligt i perioden 2004-2009. Kommissionen konkluderer, at selskabet var kriseramt i betydningen i punkt 10 og 11 i rammebestemmelserne for redning og omstrukturering på det tidspunkt, hvor de undersøgte foranstaltninger blev truffet (2007-2010), og Grækenland og støttemodtageren bekræfter dette. Kommissionen finder også, at selskabet stadig er kriseramt, idet situationen ikke er blevet bedre siden da.

V.c.3. Undtagelserne i artikel 107, stk. 2, og stk. 3, i TFEU

(81) Undtagelserne i artikel 107, stk. 2, og artikel 107, stk. 3, litra d) og e), finder klart ikke anvendelse og er ikke blevet gjort gældende af de græske myndigheder.

(82) Af artikel 107, stk. 3, litra a), fremgår det, at støtte kan betragtes som forenelig med det indre marked, når den skal »fremme den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse«. United Textiles er placeret i et område, som er støtteberettiget i henhold til artikel 107, stk. 3, litra a), og kan derfor potentielt være berettiget til regional støtte.

⁽¹⁹⁾ Lov nr. 3762/2009, henvisning til offentliggørelse FEK A' 75, 15.5.2009.

⁽²⁰⁾ Se fodnote 14.

⁽²¹⁾ Se fodnote 15.

- (83) Retningslinjerne for regionalstøtte 2007-2013 (»regionalstøtteretningslinjerne«) ⁽²²⁾, som var gældende på tidspunktet for garantistillelsen i 2007 og gældsoplægningen i 2009 (foranstaltning 1 og 2), fastsætter betingelserne for godkendelse af regional investeringsstøtte.
- (84) Regionalstøtteretningslinjerne udelukker klart kriseramte virksomheder fra deres anvendelsesområde. United Textiles var allerede kriseram på det tidspunkt, hvor foranstaltning 1 og 2 blev truffet, og selskabet var derfor ikke berettiget til regionalstøtte. Kommissionen konkluderer, at støtten ikke kan erklæres forenelig i henhold til regionalstøtteretningslinjerne.
- (85) Kommissionen vurderer også foreneligheden af de pågældende foranstaltninger i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (den generelle gruppefritagelsesforordning) ⁽²³⁾. Kommissionen konstaterer, at støtte til kriseramte virksomheder er udelukket fra anvendelsesområdet for den generelle gruppefritagelsesforordning. United Textiles var allerede kriseram på det tidspunkt, hvor foranstaltning 1 og 2 blev truffet, og den støtte, som blev ydet til United Textiles, var derfor ikke forenelig i henhold til gruppefritagelsesforordningen.
- (86) Kommissionen skal også vurdere, om nogen af de pågældende foranstaltninger kunne være forenelige i henhold til krisereglerne i de midlertidige EF-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise (de midlertidige rammebestemmelser) ⁽²⁴⁾. Kommissionen konstaterer imidlertid, at United Textiles klart var et kriseram selskab inden 1. juli 2008 og derfor ikke var berettiget til støtte i henhold til de midlertidige rammebestemmelser.
- (87) Da United Textiles var et kriseram selskab på det tidspunkt, hvor foranstaltningerne blev truffet, kan støttens forenelighed kun vurderes ud fra rammebestemmelserne for redning og omstrukturering, dvs. i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF.
- (88) For det første finder Kommissionen, at foranstaltningen ikke kan anses for forenelig som redningsstøtte. Garantien har ikke en begrænset løbetid på seks måneder som anført i punkt 25, litra c), i rammebestemmelserne for redning og omstrukturering, og gældsoplægningen, som er at sammenligne med et lån, strækker sig også ud over den seks måneders periode, der er tilladt for redningsstøtte. Foranstaltningerne er ikke begrænset til det nødvendige minimumsbeløb som anført i punkt 25, litra d), i rammebestemmelserne for redning og omstrukturering og fastsat i henhold til formlen i bilaget til disse rammebestemmelser.
- (89) For det andet kan ingen af foranstaltningerne anses for forenelige som omstrukturingsstøtte. Grækenland og støttemodtageren hævder, at selskabet, inden det modtog 2007-garantien, havde fremlagt de græske myndigheder en omstrukturingsplan med bankfinansiering og uden nogen statsgaranti. Kommissionen har aldrig formelt fået forelagt en sådan omstrukturingsplan. En omstrukturingsplan er en nødvendig betingelse for at sikre genoprettelse af en virksomheds langsigtede rentabilitet, men disse foranstaltninger blev truffet i fravær af en sådan omstrukturingsplan. Det fremgår tydeligt af den dokumentation, som er fremlagt i forbindelse med undersøgelsen, at der ikke eksisterede en sådan plan, og at alle omstrukturingsbestrebelse i denne periode mislykkedes i en sådan grad, at selskabet praktisk talt indstillede driften og blev afnoteret fra fondsbørsen. På trods af dette mislykkede forsøg på omstrukturering fortsatte staten i kraft af 2007-statsgarantien med at forsyne United Textiles med driftskapital. Kommissionen finder således, at foranstaltning 1 og 2 udelukkende udgjorde driftsstøtte, som ikke var baseret på nogen troværdig omstrukturingsproces.
- (90) Endelig blev der ikke officielt fremlagt nogen kompenserende modydelser i betydningen i punkt 38-42 i rammebestemmelserne for redning og omstrukturering.
- (91) Med henvisning til United Textiles' berettigelse til omstrukturingsstøtte bemærker Kommissionen, at selskabet har modtaget driftsstøtte i hvert fald siden 2007, da det allerede var kriseram. Kommissionen finder, at dette er en overtrædelse af princippet om engangsstøtte og viser, at selskabets problemer er tilbagevendende, og at støtten til selskabet har forvredet konkurrencevilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Derudover fremfører støttemodtageren, at 2007-garantien er blevet indarbejdet i garantien fra 2010, således at der er en integreret tilgang til afviklingen af selskabets gæld. Kommissionen skønner dog, at der ikke foreligger dokumentation til støtte for, at der har været en integreret tilgang til omstruktureringen, idet de støtteforanstaltninger, som blev truffet i 2007, 2009 og 2010, blev truffet over flere år, uden at der forelå noget omstrukturingsprojekt eller nogen strategi, som kunne genoprette selskabets rentabilitet.
- (92) Kommissionen konkluderer, at princippet om engangsstøtte ikke er blevet overholdt.
- (93) Da United Textiles var kriseram på det tidspunkt, hvor foranstaltningerne blev truffet, kan Kommissionen ikke se, at der eksisterer andre regelsæt for statsstøtte, som kunne gøre den påståede støtte forenelig med TEUF.

⁽²²⁾ EUT C 54 af 4.3.2006, s. 13.

⁽²³⁾ EUT 214 af 9.8.2008, s. 3.

⁽²⁴⁾ EUT C 16 af 22.1.2009, s. 1, som ændret ved meddelelse fra Kommissionen om ændring af de midlertidige EF-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise, EUT C 303 af 15.12.2009, s. 6.

V.c.4. Konklusion vedrørende forenelighed

- (94) Kommissionen konkluderer, at foranstaltning 1 og 2 er uforenelige med TEUF.

VI. TILBAGESØGNING

- (95) Kommissionen konkluderer, at 2007-statsgarantien og 2009-omlægningen af forfaldne socialsikringsforpligtelser udgør statsstøtte, som er uforenelig med det indre marked. Kommissionen konkluderer, at 2010-statsgarantien ikke udgør statsstøtte.
- (96) I artikel 14 i forordning (EF) nr. 659/1999 anføres det, at »I negative beslutninger om ulovlig støtte bestemmer Kommissionen, at den pågældende medlemsstat skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at kræve støtten tilbagebetalt fra støttemodtageren«.
- (97) Da de pågældende foranstaltninger anses for at udgøre ulovlig og uforenelig støtte, skal støtten tilbagesøges med henblik på at genoprette den situation, som eksisterede på markedet, inden støtten blev ydet. Støtten skal tilbagesøges fra det tidspunkt, hvor fordelingen blev givet til støttemodtageren, dvs. da støtten blev stillet til rådighed for støttemodtageren, og skal forrentes, indtil den rent faktisk er tilbagesøgt.
- (98) Det uforenelige støtteelement i 2007-statsgarantien (foranstaltning 1) svarer til det samlede garanterede lån. Kommissionen anslår, at den ydede støtte til United Textiles beløber sig til 16 mio. EUR.
- (99) Det uforenelige støtteelement i foranstaltning 2 svarer til den samlede omlagte gæld, så den således ydede støtte til United Textiles beløber sig til 14,57 mio. EUR. Andre betalinger end de beløb, der er betalt i henhold til aftalen, kan trækkes fra den samlede sum, som skal tilbagesøges som ulovlig og uforenelig støtte.
- (100) Det nøjagtige beløb, som skal tilbagesøges, og den rente, der skal lægges til de tilbagesøgte beløb, skal beregnes af Grækenland —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

- Den statsstøtte, som blev ydet af Grækenland til Enómeni Klostoyfantourgía AE i strid med artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i 2007 i form af en statsgaranti og i 2009 i form af en omlægning af forfaldne socialsikringsforpligtelser, er uforenelig med det indre marked.
- Den statsgaranti, som blev ydet i 2010, udgør ikke statsstøtte i betydningen i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 2

- Grækenland tilbagesøger den i artikel 1, stk. 1, omhandlede statsstøtte fra støttemodtageren.
- Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, hvor den blev udbetalt til støttemodtageren, og indtil den tilbagebetales.
- Renten beregnes med renters rente i overensstemmelse med kapitel V i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 ⁽²⁵⁾.
- Grækenland indstiller den resterende udbetaling af den i artikel 1, stk. 1, omhandlede støtte med virkning fra meddelelsen af denne afgørelse.

Artikel 3

- Tilbagesøgningen af den i artikel 1, stk. 1, omhandlede støtte iværksættes omgående og effektivt.
- Grækenland sikrer, at denne afgørelse efterkommes senest fire måneder efter dens meddelelse.

Artikel 4

- Senest to måneder efter meddelelsen af denne afgørelse sender Grækenland følgende oplysninger til Kommissionen:
 - det samlede beløb (hovedstol og tilbagesøgningsrenter), som skal tilbagesøges fra støttemodtageren
 - en detaljeret beskrivelse af de foranstaltninger, der allerede er truffet eller planlagt for at efterkomme afgørelsen
 - dokumentation for, at støttemodtageren har fået påbud om at tilbagebetale støtten.
- Grækenland holder Kommissionen orienteret om udviklingen i de foranstaltninger, der på nationalt plan træffes for at efterkomme denne afgørelse, indtil den i artikel 1, stk. 1, omhandlede støtte er fuldt tilbagebetalt. Grækenland indsender på Kommissionens anmodning straks oplysninger om de foranstaltninger, der allerede er truffet eller planlagt for at efterkomme afgørelsen. Grækenland giver tillige detaljerede oplysninger om de støttebeløb og tilbagesøgningsrenter, som støttemodtagerne allerede har tilbagebetalt.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til Den Helleniske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 2012.

På Kommissionens vegne
Joaquín ALMUNIA
Næstformand

⁽²⁵⁾ EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 21. marts 2012

om foranstaltning SA.31479 (2011/C) (ex 2011/N), som Det Forenede Kongerige påtænker at gennemføre for Royal Mail Group

(meddelt under nummer C(2012) 1834)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2012/542/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte bemærkninger i henhold til ovennævnte bestemmelser⁽¹⁾ og under hensyntagen til deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

- (1) Efter uformelle kontakter (forud for anmeldelsen) med Kommissionen anmeldte Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland »Det Forenede Kongerige« den 10. juni 2011 en række foranstaltninger (se afsnit 2.3) til fordel for Royal Mail Group »RMG«.
- (2) Kommissionen underrettede ved brev af 29. juli 2011 Det Forenede Kongerige om, at den havde besluttet at indlede proceduren i henhold til traktatens artikel 108, stk. 2, for de pågældende anmeldte foranstaltninger.
- (3) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽²⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger.
- (4) I et brev af 9. august 2011 anmodede Det Forenede Kongerige om en forlængelse af svarfristen til den 14. september 2011, hvilket Kommissionen imødekom i en skrivelse af 11. august 2011. Det Forenede Kongerige fremsendte sine bemærkninger den 8. september 2011.
- (5) Kommissionen modtog følgende bemærkninger fra interesserede parter:
 - 5. oktober 2011 UK Mail
 - 6. oktober 2011 Communication Workers Union
 - 6. oktober 2011 UPS
 - 7. oktober 2011 Deutsche Post

- 7. oktober 2011 DX Group
- 7. oktober 2011 Mail Competition Forum
- 7. oktober 2011 TNT
- 7. oktober 2011 Free Fair Post Initiative
- 9. oktober 2011 Secured Mail

- (6) Bemærkningerne fra interesserede parter blev fremsendt til Det Forenede Kongerige den 12. oktober 2011. Det Forenede Kongerige fremsendte sine kommentarer til bemærkningerne ved brev, som blev registreret den 16. november 2011.
- (7) Den 22. august 2011 sendte Kommissionen en anmodning om oplysninger til Det Forenede Kongerige, som Det Forenede Kongerige besvarede ved brev af 14. september 2011.
- (8) Der blev afholdt et møde med de britiske myndigheder, RMG og dennes bank den 20. september 2011, hvor sidstnævnte gav nærmere oplysninger om den anmeldte omstrukturingsplan.
- (9) Kommissionen afholdt flere andre møder med de britiske myndigheder hhv. den 12. oktober 2011, den 10. og 23. november 2011 og den 12. januar 2012 for at drøfte sagen. Det Forenede Kongerige fremsendte adskillige supplerende oplysninger pr. e-mail eller brev af 30. september 2011, 20. oktober 2011, 7., 11., 18., 20., 28. og 30. november 2011, 6. december 2011 og 14. februar 2012.
- (10) De britiske myndigheder fremsendte den 17. februar 2012 endelige opdateringer af anmeldelsen og præciseringer vedrørende omstrukturingsplanen.

2. DETALJERET BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGERNE

2.1. Baggrund: liberalisering af Det Forenede Kongeriges postsektor

- (11) Det Forenede Kongerige angiver, at de anmeldte foranstaltninger er et led i den bredere politik for posttjenester, og fremhæver, at RMG har stor strategisk betydning i forhold til at sikre fortsat levering af universelle posttjenester.

⁽¹⁾ Meddelelsen om indledningen af proceduren blev offentliggjort i EUT C 265 af 9.9.2011, s. 2.

⁽²⁾ Jf. fodnote 1.

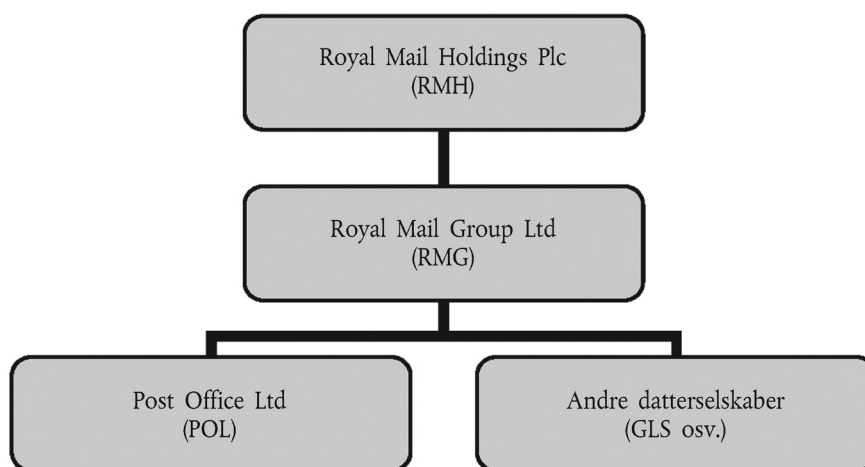
- (12) Den britiske regerings politik er beskrevet i Postal Services Act 2011 ⁽³⁾, som blev stadfæstet den 13. juni 2011. Loven gennemfører anbefalingerne fra en uafhængig undersøgelse ledet af »Hooper-rapporterne« ⁽⁴⁾ og sikrer i store træk følgende:
- i) at den private sektor kan investere i RMG med henblik på at skabe forretningsdisciplin og rejse ny kapital
 - ii) at det historiske pensionsunderskud overføres til Det Forenede Kongeriges regering, hvilket betyder, at virksomheden nu har en mindre ordning med fuld finansiering »pensionseftergivelsen«
 - iii) at det præciseres, at Post Office Limited »POL«, RMG's detailed) ikke er til salg, men fortsat vil være statsligt ejet
 - iv) at der banes vej for moderniseringen af reguleringen af postsektoren
 - v) at der stilles krav om en medarbejderaktieordning, som vil udgøre mindst 10 % af egenkapitalen i RMG, når den britiske regering har solgt hele sin aktiepost i RMG.

2.2. Støttemodtagere

2.2.1. Royal Mail Groups struktur

- (13) RMG er 100 % statsejet gennem Royal Mail Holdings plc »RMH«. RMG er Det Forenede Kongeriges største postvirksomhed, og den havde monopol på en række af de grundlæggende tjenester vedrørende brevbesørgelse indtil udgangen af 2005, hvor postmarkedet i Det Forenede Kongerige blev fuldstændig liberaliseret. RMG beskæftiger sig med indsamling, sortering, transport og omdeling af post (breve og pakker) under varemærkerne »Royal Mail« og »Parcelforce Worldwide«.
- (14) Netværket af postkontorer drives af POL, som i øjeblikket er 100 % ejet af RMG (og dermed den britiske regering). RMG og POL er separate juridiske enheder, selv om de er en del af samme koncern. I overensstemmelse med anbefalingerne i Hooper-rapporterne foreslås det, at POL fortsat skal være 100 % offentligt ejet efter reformen og vil blive søsterselskab til RMG under RMH.
- (15) RMG har også andre datterselskaber, herunder især General Logistics System BV »GLS«, som beskæftiger sig med RMG's europæiske pakkeaktiviteter og udfører pakketjenester, logistik- og eksprestjenester i hele Europa. GLS-netværket omfatter datterselskaber og netværkspartnere, som dækker 36 europæiske lande.

Diagram 1: Den nuværende organisationsstruktur i RMG

2.2.2. Royal Mail Group (RMG)

- (16) RMG har siden den 23. marts 2001 haft tilladelse til at udføre brevtjenester i Det Forenede Kongerige i henhold til Postal Services Act 2000. I henhold til betingelserne

for denne tilladelse skal virksomheden opfylde befordringspligten. Dette gennemfører kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet ⁽⁵⁾ (»direktivet om posttjenester«). RMG skal i henhold til sin tilladelse forhandle kommercielle aftaler med eventuelle interesserede virksomheder om adgang til det nationale netværk. Nye virksomheder på markedet har ofte fået adgang til markedet gennem sådanne adgangsftaler med RMG.

⁽³⁾ <http://services.parliament.uk/bills/2010-12/postalservices.html>.

⁽⁴⁾ »Modernise or Decline — Policies to maintain the universal postal service in the United Kingdom; an independent review of the UK postal services sector«, 16. december 2008, tilgængelig på <http://www.berr.gov.uk/files/file49389.pdf>, opdateret ved Hoopers rapport fra december 2008, »Saving the Royal Mail's universal postal service in the digital age«, tilgængelig på: <http://www.bis.gov.uk/assets/biscore/business-sectors/docs/s/10-1143-saving-royal-mail-universal-postal-service.pdf>.

⁽⁵⁾ EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14.

- (17) RMG er den eneste indehaver af en tilladelse på det britiske postmarked, der har en befordringspligt. De vigtigste elementer af den aktuelle befordringspligt er i) omdeling af postpakker (breve og pakker) op til 20 kg på alle hverdage til alle enkeltpersoners og andre personers bopæl eller forretningssted i Det Forenede Kongerige (omdeling man-lør for breve), ii) mindst én indsamling på alle hverdage fra hvert enkelt indleveringssted og en tjeneste omfattende befordring, modtagelse, indsamling, sortering og omdeling af postpakker til priser, der er overkommelige, og som fastsættes i overensstemmelse med en ensartet takst, og iii) levering af en postforkyndelsestjeneste til priser, der fastsættes i overensstemmelse med en ensartet takst.
- (18) I henhold til RMG's tilladelse er der prisregulering i relation til leveringen af regulerede tjenester. Den sidste prisregulering blev foretaget i april 2006 for en fireårig periode, som senere er blevet forlænget til marts 2012.
- (19) Endvidere er RMG i henhold til sin tilladelse forpligtet til at give kunder og andre postvirksomheder adgang til sit nationale netværk på ikke-diskriminerende vilkår, og i praksis har de fleste af RMG's konkurrenter fået adgang til markedet ved hjælp af tredjepartsadgang til RMG's downstream-netværk (f.eks. slusortering af post og omdeling det sidste stykke ud til kunderne).
- (20) Downstream-adgang for konkurrenterne indebærer, at de kan indsamle og behandle posten gennem deres eget netværk frem til leveringen til RMG's sorteringscentre, hvor den tilføres RMG's netværk til endelig sortering og omdeling til modtagerne. Kunder med store mængder post kan levere deres forsorterede post til RMG's postcentre til downstream-omdeling i henhold til lignende aftaler om direkte adgang, de såkaldte »customer direct access agreements«.
- (21) Konkurrencen i de britiske brev-tjenester er opstået gennem downstream-adgang til RMG's netværk og ikke gennem konkurrence i alle led af postbefordringen mellem RMG og nye udbydere. Siden markedet blev åbnet i 2006, er den brevmængde, som andre postvirksomheder i Det Forenede Kongerige tilfører RMG's downstream-netværk, vokset med i gennemsnit mere end 1 000 mio. forsendelser om året og udgør nu over 45 % af det britiske marked for indenlandsk adresseret post. RMG forventer at miste endnu flere markedsandele til sine konkurrenter i de kommende år. På visse markeder med store mængder post forventes konkurrenterne at vinde markedsandele på [...] (*).
- disse ejes og ledes direkte af POL. Alle andre er privatejede og drives af postekspeditører eller franchisepartnere. POL har til opgave at opretholde et netværk, som opfylder visse tilgængelighedskriterier for den britiske befolkning (99 % af befolkningen må højst være 4,8 km fra en filial osv.).
- (23) POL har i øjeblikket ikke noget personale, idet alle de medarbejdere, der arbejder for POL (bortset fra de selvstændige), er overflyttet fra RMG. Ca. 9 000 RMG-ansatte er overflyttet og arbejder udelukkende for POL.
- (24) POL leverer detailtjenester til RMG, mens RMG stiller delte administrative støttetjenester til rådighed for POL. Endvidere er der en række tjenester, som deles mellem RMG og POL (f.eks. køretøjer, bygningssikkerhed osv.), som RMG i øjeblikket leverer til kostpris. Udførelsen af disse tjenester er i øjeblikket underlagt en tjenesteydelsesaftale mellem RMG og POL, der vil blive erstattet af en række nye tjenesteydelsesaftaler, når POL bliver søsterselskab til RMG.
- (25) Ud over at levere tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse udfører POL nogle »kommercielle« aktiviteter (såsom salg af telefoni- og forsikringsprodukter) gennem sit netværk samt en direkte internetsalgskanal.
- (26) Den 23. marts 2011 godkendte Kommissionen offentlig støtte på 180 mio. GBP til POL til finansiering af netværket af postkontorer i et år fra den 1. april 2011. ⁽⁶⁾ Kommissionen godkendte endvidere videreførelse af eksisterende lånefaciliteter til finansiering af levering af kontant-tjenester på postkontorerne i samme periode. Kommissionen konkluderede, at støtten er forenelig med EU's regler, fordi den ikke overkompenserer nettoomkostningerne ved de offentlige tjenester, som POL har fået overdraget.
- (27) Den 24. januar 2012 anmeldte Det Forenede Kongerige en pakke af foranstaltninger til støtte for de tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, som POL udfører, som stort set svarer til de foranstaltninger, der blev godkendt i 2011.

2.2.4. Økonomiske problemer

- (28) Det Forenede Kongerige mener, at RMG er en kriseram virksomhed, fordi den i øjeblikket har alvorlige økonomiske problemer (de oplyste tal henviser til RMG's koncernresultat, som omfatter alle datterselskaber, medmindre andet er angivet):
- i) virksomhedens balance, navnlig det store pensionsunderskud
 - ii) den forventede manglende likviditet

2.2.3. Post Office Limited (POL)

- (22) POL er RMG's detailed og er ansvarlig for et netværk af flere end 11 500 »Post Office«-filialer. Næsten 400 af

(*) Forretningshemmelighed.

⁽⁶⁾ Kommissionens beslutning K(2011) 1770. Den nuværende godkendelse af disse foranstaltninger udløber den 31.3.2012.

- iii) den kendsgerning, at RMG i fremtiden ikke vil være i stand til at betale skyldige beløb uden de anmeldte foranstaltninger
- iv) RMG's faldende omsætning fra brevvirksomheden. Mellem regnskabsårene 2008/09 og 2010/11 faldt de eksterne indtægter således med 3,1 %, og i samme periode faldt mængden af indenlandsk adresseret post med omdeling med 11,7 %.
- (29) RMG's balance viser, at virksomheden havde store økonomiske problemer i slutningen af regnskabsåret 2010/11, hvor både dens driftskapital og nettodriftsaktiver var negative.
- (30) Ifølge beregninger fra Det Forenede Kongerige vil RMG have en negativ likviditetsmargen [...], dvs. at den ikke vil have tilstrækkelige midler til at betale for sin daglige drift, hvis de anmeldte foranstaltninger ikke gennemføres. Derfor vil RMG heller ikke være i stand til at tilbagebetale sine eksisterende lånefaciliteter, når de forfalder i [...].
- (31) På baggrund af disse faktorer vil RMG få store problemer med at opfylde sine betalingsforpligtelser i [...] og vil derefter ikke kunne gennemføre et omstrukturingsprogram og blive rentabel igen på grundlag af sine egne midler, hvilket vil sætte virksomheden i en situation, hvor den er afhængig af statsstøtte for at kunne blive rentabel igen og fortsat levere de offentlige tjenester.

2.3. De undersøgte foranstaltninger

2.3.1. Pensionseftergivelsen

- (32) I henhold til Postal Services Act 2011 vil Det Forenede Kongerige overtage forpligtelsen for visse af de skyldige omkostninger under Royal Mails pensionsplan (»RMPP«). Den foreslåede foranstaltning vil fritage RMG for forpligtelsen til at dække det underskud, der er oparbejdet i ordningen, og dermed fritage RMG for en betydelig finansiel byrde.
- (33) Ifølge Det Forenede Kongerige er RMPP's størrelse og volatilitet ude af proportioner i forhold til RMG's aktuelle forretning og har vist sig at være et stort handicap med hensyn til RMG's evne til at konkurrere ved egen hjælp på det liberaliserede postmarked i Det Forenede Kongerige. Det Forenede Kongerige mener, at RMG, hvis visse forpligtelser overtages fra RMPP, hvilket vil bidrage til at genoprette RMG's rentabilitet, som den eneste befordringspligtige virksomhed i Det Forenede Kongerige vil være i stand til at tilpasse sig den liberaliserede branche gennem modernisering. Pensionseftergivelsen vil derfor fjerne en af de største hindringer for private investeringer af kapital i RMG.
- (34) Ud over RMPP yder RMG i øjeblikket bidrag til tre andre pensionsordninger: »Royal Mail Senior Executives Pension Plan« (»RMSEPP«), Royal Mail Retirement Savings Plan (»RMRSP«) og »Royal Mail Defined Contribution Pension

Plan« (»RMDCPP«). Den anmeldte foranstaltning omhandler kun RMPP og vil ikke berøre medlemmerne af RMSEPP, RMRSP eller RMDCPP.

RMPP

- (35) RMPP er en arbejdsmarkedsrelateret pensionsordning for RMG's medarbejdere, herunder dem, der er overflyttet til og udelukkende arbejder for POL. (7) Det er en privatsektorordning i den forstand, at den er underlagt den almindelige pensionslovgivning i Det Forenede Kongerige, som anvendes på virksomheder i den private sektor. Den 31. marts 2011 havde RMPP omkring 436 000 medlemmer, hvoraf ca. 130 000 var nuværende medarbejdere, der sparede op i ordningen (aktive medlemmer), ca. 118 000 var tidligere medarbejdere, som havde forladt tjenesten før pensionsalderen og endnu ikke fået udbetalt pensionsydelse (medlemmer med opsat pensionsret), og ca. 188 000 var pensionister.
- (36) RMPP er reguleret af fondens stiftelsesdokument, »Third Principal Trust Deed and Rules«, af 21. december 2009 med senere ændringer (»stiftelsesdokumentet«). Hovedarbejdsgiveren i ordningen er RMG, og forvalteren er en virksomhed, Royal Mail Pensions Trustees Limited, (»forvalteren«). Ud over stiftelsesdokumentet er forvalterens og RMG's forpligtelser med hensyn til RMPP underlagt lovgivning indført af Department for Work and Pensions (ministeriet for beskæftigelse og pensioner) for arbejdsmarkedsrelaterede ordninger, som primært er knæsat i Pensions Schemes Act 1993, Pensions Act 1995 og Pensions Act 2004. RMPP henhører under Det Forenede Kongeriges tilsynsmyndighed for pension, »Pensions Regulator«.
- (37) RMPP er en ydelsesbaseret pensionsordning, dvs. at ydelserne fastlægges ud fra det ønskede pensionsbeløb på det normale pensionstidspunkt i forhold til størrelsen på medlemmets årsløn og ansættelsestiden hos arbejdsgiveren. Dette står i modsætning til bidragsdefinerede ordninger, hvor det kun er størrelsen af bidragene fra arbejdsgiveren/medarbejderen, der fastsættes. Bidragene investeres, og når medlemmet går på pension, bruges værdien af de opsparede midler til at give medlemmet en livsvarig indkomst.
- (38) Der findes to primære former for ydelsesbaserede ordninger, den ene baseret på slutløn og den anden på karrieregennemsnittet. I en slutlønsordning udbetales en pension baseret på en fastlagt brøkdelt eller procentdel af medarbejderens endelige pensionsberettigende løn for hvert pensionsgivende tjenesteår. I modsætning dertil udbetales der i en ordning baseret på karrieregennemsnit en pension beregnet som en fastlagt procentdel af medarbejderens gennemsnitsløn for hele den pensionsgivende tjenesteperiode (normalt justeret på en eller anden måde for at tage højde for inflation) for hvert pensionsgivende tjenesteår.

(7) RMPP og de andre ordninger i Det Forenede Kongerige, som RMG yder bidrag til, omfatter ikke medarbejderne i GLS.

(39) Indtil april 2008 blev pensionsydelse optjent af medlemmerne af RMPP beregnet efter slutlønsmetoden. I april 2008 gennemførte RMG imidlertid pensionsreformer ved en ændring af RMPP-reglerne, som omfattede ændringer i de optjente ydelser for tjeneste fra den 1. april 2008, således at de nu beregnes på grundlag af metoden med karriere gennemsnit i stedet for slutløn (selv om de optjente ydelser for tjeneste før denne dato fortsat vil være knyttet til et medlems løn på datoen for udtræden af tjenesten). Blandt andre reformer, der blev gennemført den 1. april 2008, var hævelse af pensionsalderen til 65 år for tjeneste fra den 1. april 2010 (ydelse optjent før den dato kan stadig udbetales ved 60-årsalderen uden fradrag for førtidspension) og lukning af RMPP for nye medlemmer og nytillkomne fra den 1. april 2008. RMPP blev erstattet af en bidragsdefineret ordning for nye medlemmer og nytillkomne efter den 1. april 2008, RMDCPP.

Tidligere foranstaltninger til finansiering af RMPP's pensionsunderskud

(40) Det Forenede Kongerige påpeger, at RMG's mulighed for at ændre RMPP over tid er blevet væsentligt indskrænket som følge af den almindelige pensionslovgivning i Det Forenede Kongerige samt specifikke foranstaltninger under RMPP-ordningen.

(41) I henhold til den britiske lovgivning har RMG ingen vetoret over sin bidragsats til RMPP. Bidragsatsen aftales normalt mellem den bidragydende arbejdsgiver og forvalteren for en pensionsordning, men hvis der ikke opnås enighed senest 15 måneder efter gyldighedsdatoen for en vurdering, vil bidragene blive fastsat af den britiske pensionstilsynsmyndighed, som blev oprettet den 6. april 2005 i medfør af Pensions Act 2004, og som håndhæver overholdelsen af pensionslovgivningen. Tilsynsmyndigheden har bl.a. gjort det klart, at den forventer, at ordninger har en vis grad af solvens, og at forvaltere søger at få tilbagebetalt et eventuelt underskud i forhold til finansieringsmålet for pensionsmæssige hensættelser fra den bidragydende arbejdsgiver »så hurtigt, som arbejdsgiveren har rimelig mulighed for«.

(42) I den forbindelse indgik RMG et aftalememorandum med forvalteren i juni 2006 om finansiering af RMPP-underskuddet over 17 år ud over RMG's årlige indbetalinger til RMPP til finansiering af omkostningerne ved de optjente ydelser. Betingelserne herfor omfattede oprettelse af de deponeringskonti på 1 mia. GBP for RMPP, som var genstand for Kommissionens beslutning 2009/613/EF⁽⁸⁾.

(43) Den 30. juni 2010 indgik RMG aftale om endnu en tilbagebetalingsplan med forvalteren med det mål at finansiere RMPP's underskud inden marts 2047 ved betaling af følgende årlige bidrag:

i) fra 1. april 2009 til 31. marts 2047: årlige underskudsbetalinger på 282 mio. GBP, som vil følge inflationen i detailpriserne

ii) fra 1. april 2013 til 31. marts 2023: supplerende bidrag på 4,0 % af medlemmernes bidrag.

(44) POL bidrager med 7 % af underskudsbetalingerne. Dette beregnes på grundlag af antallet af medarbejdere, der er overflyttet til POL, sammenholdt med RMG's samlede medarbejderantal. POL's årlige bidrag til pensionsunderskuddet i regnskabsåret 2010/11 var 21 mio. GBP.

Eftergivelse af pensionsunderskuddet

(45) De britiske myndigheder foreslår, at der oprettes en ny lovfæstet pensionsordning, som den britiske regering vil have ansvaret for, uden nogen juridisk forbindelse til RMG eller RMPP. En vis del af de påløbne forpligtelser og aktiverne i RMPP vil blive overført til den nye ordning. Det er hensigten, at pensionsydelse, der er optjent frem til den 31. marts 2012, vil blive overført til ordningen. De personer, som dette forslag gælder for, er nuværende pensionister, medlemmer med opsat pensionsret og aktive medlemmer af RMPP.

(46) Overordnet anslås det, at den nye pensionsordning vil overtage forpligtelser på 32 200 mio. GBP og tilknyttede aktiver for 27 700 mio. GBP (baseret på tallene fra aktuarvurderingen af 31. marts 2011) og dermed et underskud på 4 500 mio. GBP. Efter pensionseftergivelsen den 1. april 2012 vil RMG fortsat kun betale de normale pensionsbidrag for alle medlemmer af RMPP, som stadig arbejder for RMG, og dermed kun være ansvarlig for nye pensionsrettigheder optjent efter marts 2012 (i det følgende kaldet »den nye RMPP-ordning«).

(47) Med den nye RMPP-ordning vil forpligtelser på ca. 2 100 mio. GBP⁽⁹⁾ og aktiver for et tilsvarende beløb forblive hos RMG efter pensionseftergivelsen. RMG skal betale alle fremtidige pensionsomkostninger og bærer også eventuelle eksisterende forpligtelser under RMPP til fortsat at opretholde et slutløselement samt visse forbedringer (f.eks. i forbindelse med førtidspension) relateret til de historiske pensionsydelse. Dette betyder, at RMG efter pensionseftergivelsen fortsat vil bære risikoen for, at de historiske forpligtelser over for medlemmer med opsat pensionsret kan stige som følge af lønstigninger, der overstiger prisinflationen, da pensionsydelse baseres på det aktuelle slutløsniveau. RMG vil også

⁽⁸⁾ EUT L 210 af 14.8.2009, s. 16.

⁽⁹⁾ Baseret på de seneste overslag. Det præcise beløb vil afhænge af markedsbewægelserne frem til marts 2012 og kan være større eller mindre end dette beløb.

fortsat være ansvarlig for den eksisterende RMSEPP, som har forpligtelser på over 300 mio. GBP og et underskud på ca. 30 mio. GBP (vurderet pr. 31. marts 2011).

2.3.2. Omstrukturingsstøtte

Omstruktureringen af RMG

(48) For at løse sine økonomiske problemer udarbejdede RMG i juni 2011 en omstrukturingsplan for perioden 2008-2016.

(49) RMG's planer, som primært fokuserer på nedbringelse af omkostninger og diversificering af indtægter, er baseret på de omfattende omstrukturingsforanstaltninger, som RMG har gennemført siden 2002 (herunder væsentlige ændringer i RMPP) for at modernisere virksomheden og bringe omkostningerne ned. RMG's plan fra juni 2011 for genoprettelse af virksomhedens rentabilitet er opdelt i fem hovedområder:

i) modernisering af driften, omfattende ændringer på alle områder af RMG's aktiviteter med henblik på at opnå omkostningsbesparelser for virksomheden

ii) virksomhedsmæssige og administrative omstrukturingsforanstaltninger

iii) kommercielle ændringer

iv) investering i en ny it-plattform

v) likviditetsskabende tiltag.

(50) Omstrukturingsplanen har til formål at genoprette RMG's langsigtede rentabilitet. Ifølge Det Forenede Kongerige vil evnen til at fjerne et strukturelt højt niveau af faste omkostninger, forbedre de overordnede lovgivningsmæssige rammer og diversificere indtægterne for at erstatte de indtægter, virksomheden har mistet som følge af den faldende brevmængde, bidrage til at skabe et rentabelt RMG, som er i stand til at tiltrække investeringer fra den private sektor for at sikre sin fremtid på længere sigt.

Gældsreduktionsforanstaltninger

(51) Det Forenede Kongerige gør gældende, at genoprettelsen af RMG's langsigtede rentabilitet er et centralt politisk mål for at opnå universel adgang til tjenesterne og effektiv opfyldelse af befordringspligten. Ifølge Det

Forenede Kongerige vil pensionseftergivelsen alene ikke kunne sikre RMG's langsigtede rentabilitet. Selv efter eftergivelsen af underskuddet kan RMG ikke løse sine økonomiske problemer ved egen hjælp eller med de midler, som den kan hjemtage på markedsvilkår.

(52) Derfor anmeldte Det Forenede Kongerige ud over pensionseftergivelsen også visse foranstaltninger til forbedring af RMG's balance, nemlig:

i) eftergivelse af en vis andel af den gæld, RMG har til den britiske regering (»gældsreduktionsforanstaltninger«), som forventes at være op til 1 700 mio. GBP (plus renter), og

ii) at RMH skal stille visse beløb i »postreserven«⁽¹⁰⁾ til rådighed for RMG via en revolverende lånefacilitet med en maksimal trækingsret på 200 mio. GBP.

2.4. Begrundelse for indledning af den indgående undersøgelse

(53) I sin anmeldelse anførte Det Forenede Kongerige, at pensionseftergivelsen på grundlag af Kommissionens praksis kan erklæres for forenelig med det indre marked som nedarvede omkostninger fra tiden før liberaliseringen. Endvidere gjorde det gældende, at de foreslåede foranstaltninger er i overensstemmelse med rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder⁽¹¹⁾ (»RO-rammebestemmelserne«). Det Forenede Kongerige påberåbte sig ikke traktatens artikel 106, stk. 2, som begrundelse for de anmeldte foranstaltninger i proceduren.

(54) I sin beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure udtrykte Kommissionen alvorlig tvivl om, at pensionseftergivelsen kunne godkendes som forenelig kompensation for en ekstraordinær byrde som følge af RMG's tidligere status som offentligt monopol. I 2007 godkendte Kommissionen en fransk reform af finansieringen af nuværende og fremtidige pensioner til tjenstemandsansatte i La Poste.⁽¹²⁾ Beslutningen fra 2007 sikrede, at La Postes reelle socialsikringsomkostninger svarede til konkurrenternes, mens en fuld eftergivelse af RMG's pensionsunderskud synes at ville stille virksomheden i en bedre position end den gennemsnitlige britiske virksomhed. Kommissionen satte derfor spørgsmålstegn ved, om de udgifter, RMG fik eftergivet, svarede

⁽¹⁰⁾ RMG har visse investeringer i statsobligationer eller indskud i National Loan Fund, der er klassificeret som omsætningsaktiver og ofte omtales som »gilts«. De er underlagt en særlig retlig ordning med påbud fra de britiske myndigheder i henhold til § 72 i Post Office Act 2000. Efter påbud af 30. januar 2003 placerede RMG disse aktiver i en særlig reserve (»postreserven«), som skulle anvendes til at finansiere specifikke foranstaltninger efter nærmere bestemmelse.

⁽¹¹⁾ EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

⁽¹²⁾ Kommissionens beslutning 2008/204/EF af 10. oktober 2007 om Frankrigs statsstøtte til en reform af finansieringen af pensionerne til tjenstemandsansatte i La Poste (EUT L 63 af 7.3.2008, s. 16).

fuldstændig til nedarvede omkostninger i den i EU-Domstolens retspraksis anførte forstand, og hvorvidt der reelt ville være lige vilkår, når eftergivelsen var blevet gennemført.

- (55) Endvidere udtrykte Kommissionen også forbehold vedrørende omstrukturingsplanens forenelighed med RO-rammebestemmelserne, navnlig med hensyn til udsigterne til genoprettelse af rentabiliteten, omfanget af RMG's bidrag og niveauet af modydelse.
- (56) Ifølge Kommissionen fremførte Det Forenede Kongerige ikke overbevisende argumenter for, at den oprindeligt indsendte omstrukturingsplan ville være i overensstemmelse med RO-rammebestemmelserne. Kommissionen tvivlede især på, at RMG's rolle som den eneste virksomhed med befordringspligt og de finansielle forpligtelser fra virksomhedens fortid som offentlig monopolvirksomhed ville berettigede en lempelse af betingelserne i RO-rammebestemmelserne og især dem, der sikrer, at konkurrencefordrejningerne begrænses, samt at omkostningerne til omstruktureringen deles med det krævede egetbidrag på 50 %.
- (57) Kommissionen bemærkede også, at den oprindelige omstrukturingsplan, der løber fra 2008 til 2016, er meget lang, og at fremskrivningerne i den oprindelige omstrukturingsplan er følsomme over for ændringer i forudsætningerne, bl.a. den samlede postmængde. Kommissionen udtrykte derfor tvivl om, at den anmeldte plan vil føre til, at virksomheden kan genoprette sin langsigtede rentabilitet, samt om, hvorvidt de bagvedliggende antagelser er troværdige.

2.5. Ændring af de anmeldte foranstaltninger efter indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure

- (58) I løbet af drøftelserne med Kommissionen i forbindelse med den formelle undersøgelsesprocedure opgav Det Forenede Kongerige en del af gældsreduktionen på 1 700 mio. GBP og reducerede de anmeldte gældsreduktionsforanstaltninger til 1 089 mio. GBP. Endvidere opgav Det Forenede Kongerige også den anmeldte revolverende kreditfacilitet på 200 mio. GBP. Kommissionen mener derfor, at disse foranstaltninger ikke er anmeldt længere, men at det nu kun er gældsreduktionsforanstaltningen på 1 089 mio. GBP.
- (59) Desuden fremsendte Det Forenede Kongerige i forbindelse med undersøgelsesproceduren en opdateret omstrukturingsplan, som dækkede en kortere omstrukturingsperiode, 2010-2015. I løbet af den periode vil RMG træffe operationelle og industrielle foranstaltninger

til at omstrukturere sin virksomhed. Planen for genoprettelse af RMG's rentabilitet kan opdeles i følgende hovedforanstaltninger: personalerelateret omstrukturering, strukturel omstrukturering for at reducere kapaciteten og omstrukturering af it-systemer.

Personalerelateret omstrukturering

- (60) Personalerelateret omstrukturering er i centrum for RMG's ændringer, som skal sikre, at der på lang sigt kan opretholdes en økonomisk bæredygtig befordringspligt i Det Forenede Kongerige. RMG har allerede gjort fremskridt og agter at gennemføre yderligere store nedskæringer gennem et program med frivillig fratrædelse og naturlig afgang i løbet af planens periode. Dette repræsenterer alene omkring en tredjedel af de samlede relevante omstrukturingsomkostninger for planen og vil reducere én af RMG's kerneomkostninger betydeligt.
- (61) Ifølge omstrukturingsplanen skal RMG's personale i UK Letters & Parcels and International (UKLPI) i løbet af omstrukturingsperioden skæres ned fra ca. 160 000 medarbejdere i starten af det regnskabsår, der slutter i marts 2011, til ca. [...] medarbejdere i marts 2015. Dette udgør en samlet reduktion på omkring [...] i UKLPI mellem marts 2011 og marts 2015, hvilket svarer til ca. [...] om året. Denne omstrukturering af arbejdsstyrken omfatter en nedskæring på næsten [...] centrale ledere (hvoraf over 1 000 allerede havde forladt virksomheden i marts 2011). Der forventes lønomkostningsbesparelser på [...] mio. GBP udtrykt i faste priser mellem marts 2010 og marts 2015.
- (62) De foreslåede ændringer vil kunne mærkes i næsten alle dele af RMG's organisation. Eksempler:
- i) Udendørs omdeling og indsamling, som er arbejdskraftintensive aktiviteter med faste høje omkostninger, bliver omstruktureret. Formålet med denne omstrukturering er at opnå besparelser, bl.a. ved indførelse af »World Class Mail« (se betragtning 68), hvor der kan opnås besparelser med dette omfattende system til forbedring af sikkerheden, kundeservicen, kvaliteten og produktiviteten på alle omdelingskontorer.
 - ii) Der skiftes fra manuel, arbejdskraftintensiv behandling til automatisk behandling med de deraf følgende konsekvenser for medarbejderne.
 - iii) Desuden nedlægges næsten [...] centrale lederstillinger.
- (63) Blandt hovedelementerne i omkostningerne til personaleomstruktureringen i omstrukturingsplanen fra juni 2011 er i) fratrædelsesgodtgørelse, ii) transport- og indplaceringsomkostninger og iii) visse ekstraordinære engangsudbetalinger. Afskedigelsesgodtgørelsen forventes

at blive ca. [...] mio. GBP fra marts 2010 til marts 2015. Transport- og indplaceringsomkostningerne (som betales til personale, der skal blive i virksomheden, men som nu skal arbejde andre steder som led i omstruktureringen af RMG's infrastruktur, herunder lukningen af forskellige postcentre) vil beløbe sig til ca. [...] mio. GBP frem til 2014/15. Ekstraordinære engangsudbetalinger — som er nødvendige for at sikre, at omfattende ændringer kan gennemføres hurtigt, da de udgør en vigtig del af moderniseringsaftalen fra 2010 med Communication Workers Union, beløber sig til [...] mio. GBP. Disse betalinger ville ikke være nødvendige, hvis moderniseringen skulle foregå langsommere og mere konventionelt.

- (64) Disse hovedelementer i personaleomstruktureringen beløber sig i alt til omkring halvdelen af de samlede relevante omstrukturingsomkostninger i perioden fra marts 2010 til marts 2015.

Strukturel omstrukturering til reduktion af kapaciteten

- (65) Ud over foranstaltningerne vedrørende RMG's personale omfatter den anmeldte omstrukturingsplan også strukturel omstrukturering til reduktion af kapaciteten i virksomheden i løbet af perioden. Det samlede beløb til strukturel omstrukturering udgør omkring en tredjedel af de samlede relevante omstrukturingsomkostninger i perioden fra marts 2010 til marts 2015. Denne del af omstruktureringen består navnlig af en væsentlig reduktion i netværket af postcentre med de deraf følgende personalemæssige konsekvenser.
- (66) Den strukturelle omstrukturering omfatter også automatisering og, endnu vigtigere, nye omdelingsmetoder, der vil give mulighed for længere og mere fleksible omdelingsruter. Dette har også store følger for personalet og udgør en vigtig del af omstruktureringen.
- (67) Omstrukturingsplanen omfatter et enkeltstående ejendomsrationaliseringsprogram, hvor antallet af postcentre sænkes fra 64 i begyndelsen af regnskabsåret 2010/11 til [...] frem til marts 2015, hvilket vil reducere RMG's dækningsområde og strømline driften betydeligt. Ifølge omstrukturingsplanen skal der dermed lukkes [...] postcentre mellem 2010/11 og 2014/15, hvilket svarer til en reduktion på [...] i hele netværket. I året fra marts 2010 til marts 2011 blev i alt fem postcentre lukket.
- (68) I den forbindelse indfører RMG »World Class Mail« i alle de postcentre, der skal fortsætte. World Class Mail er et omfattende system til forbedring af sikkerheden, kundeservicen, kvaliteten og produktiviteten samt til nedbringelse af antallet af nedbrud. Resultater i verdensklasse opnås ved at inddrage alle medarbejdere i at forsøge at fjerne det spild af tid og ressourcer, der følger af behandlingssystemer med en pålidelighed og driftssikkerhed

under middel. Alle postcentre vil være omfattet af World Class Mail inden udgangen af regnskabsåret 2011/12, og World Class Mail indføres også på omdelingskontorerne.

- (69) Desuden vil indførelsen af intelligente brevsorteringsmaskiner ændre den automatiske sortering og reducere omkostningerne ved manuel sortering. Disse maskiner er meget hurtigere end de eksisterende metoder og det eksisterende udstyr, som RMG har brugt i næsten 20 år.

- (70) I den sammenhæng indføres der automatisk sortering af breve i omdelingsrækkefølge. Dette er en vigtig del af omstruktureringen og kræver indkøb og installation af kompakte sorteringsmaskiner, der kan sortere i rækkefølge, hvilket vil ændre postarbejdernes arbejdsrutiner, navnlig i omdelingen. Automatisk sortering af breve i rækkefølge reducerer behovet for manuel sortering på omdelingskontorerne (og de dermed forbundne omkostninger) og giver derfor mulighed for mere effektiv planlægning af start- og sluttider for omdelingspersonalet. Sortering i omdelingsrækkefølge er en strukturel ændring i postbehandlingen for RMG, som vil øge virksomhedens produktivitet. RMG sorterede 0 % af posten i 2008, 1 % af posten i 2009 og 50 % i august 2011 på denne måde.

- (71) RMG's omstrukturingsplan omfatter automatisering af sorteringen af små pakker, hvilket i øjeblikket sker manuelt. Virksomheden er ved at finde frem til den bedste løsning, der skal udrulles i løbet af omstrukturingsperioden.

- (72) Endelig giver nye omdelingsmetoder RMG mulighed for at gå væk fra traditionelle omdelingsmetoder (til fods og på cykel) og primært omdele ved hjælp af sikre trolleys (enten manuelle eller eldrevne) og varevogne. Disse nye metoder vil betyde en stor ændring for RMG, og når de er indført, og udgifterne er afholdt, vil de give mulighed for længere og mere fleksible omdelingsruter. Dette vil igen betyde, at RMG kan reducere antallet af ruter og driftsomkostningerne ved udendørs omdeling.

It-omstrukturering

- (73) Omstruktureringen omfatter forretningskritiske anlægsinvesteringer i it i løbet af omstrukturingsperioden. For at supplere ændringerne i arbejdsstyrken er RMG i færd med at indføre håndholdt elektronisk udstyr i stedet for de papirbaserede processer, hvilket vil øge effektiviteten. En af deres grundlæggende funktioner er, at de kan gemme kundens underskrift til bekræftelse af modtagelsen af sporede forsendelser. Med dette udstyr kan RMG spore forsendelser i realtid. Det betyder, at der ikke længere er behov for yderligere behandling af underskrifter og kvitteringer på papir, når postarbejderen har omdelt forsendelserne.

(74) Desuden vil RMG foretage andre investeringer i it og drift — herunder store investeringer på flere kritiske områder:

i) forbedring af de operationelle rapporteringsfunktioner

ii) modernisering af HR-processerne

iii) implementering af automatisk læsning af adresseoplysninger og brug af disse oplysninger til resultatrapportering

iv) [...] og

v) [...].

(75) Investeringerne i systemer og it-omstrukturering udgør i alt omkring en femtedel af de samlede relevante omstrukturingsomkostninger i perioden fra marts 2010 til marts 2015.

Konklusioner

(76) Ifølge Det Forenede Kongerige forventes RMG efter gennemførelsen af pensionsforanstaltningerne og omstrukturingsforanstaltningerne at være i stand til at:

i) bære sine omkostninger, herunder afskrivninger og finansielle omkostninger — hvor virksomheden vil have et positivt frit cash flow efter renter og skat på [...] mio. GBP i marts 2015

ii) opnå et afkast af egenkapitalen, som vil sætte virksomheden i stand til at klare sig i konkurrencen ved egen hjælp — hvor den navnlig vil have et positivt afkast af egenkapitalen på [...] i marts 2015

iii) generere likviditet fra den underliggende forretning (før afhændelse af aktiver) — hvor virksomheden navnlig vil have et positivt frit cash flow fra driften på [...] mio. GBP.

(77) Denne konklusion gælder også for det rimelige negative scenarie (et yderligere fald i postmængden på [...] i omstrukturingsperioden), som blev indsendt til Kommissionen den 30. november 2011 i forbindelse med følsomhedsanalysen. I et sådant negativt scenarie vil RMG i marts 2015 være i stand til at:

i) opnå et positivt frit cash flow efter renter og skat på [...] mio. GBP i marts 2015

ii) opnå et positivt afkast af egenkapitalen på [...] i marts 2015

iii) opnå et positivt frit cash flow fra driften på [...] mio. GBP.

(78) Disse prognoser hævdes at ville øge den foreslåede omstrukturings robusthed og styrke.

3. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE TREDJEPARTER

(79) Kommissionen modtog bemærkninger til sin beslutning fra en række forskellige interesserede parter, herunder RMG's mindre indenlandske konkurrenter og deres brancheforeninger, de større internationale postvirksomheder, pressionsgrupper og en fagforening, der repræsenterer størstedelen af RMG's medarbejdere.

Bemærkninger fra Mail Competition Forum

(80) Som brancheforening for mindre postoperatører i Det Forenede Kongerige lægger Mail Competition Forum (»MCF«) stor vægt på vigtigheden af et sundt og levedygtigt RMG som den eneste virksomhed, der kan opfylde befordringspligten i Det Forenede Kongerige, samtidig med at MCF udtrykker bekymring for, om et kunstigt styrket RMG vil kunne presse sine mindre konkurrenter ud af et allerede vanskeligt marked ved hjælp af en aggressiv prispolitik, en margenklemme og nægtelse af adgang til vigtige faciliteter. I denne forbindelse opfordrer MCF indtrængende til, at der på forhånd træffes omfattende lovgivningsforanstaltninger til at beskytte mindre konkurrenter og sikre, at de har adgang til Royal Mail-netværket.

(81) MCF er enig med Det Forenede Kongerige i vurderingen af, at RMG er en kriseramet virksomhed, samt i anvendelsen af RO-rammebestemmelserne som det rette grundlag for vurderingen af de foreslåede foranstaltninger. Endvidere bemærker man, at Det Forenede Kongerige ikke forsøger at begrunde støtten med, at den er nødvendig for at opretholde tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, men anfører, at det, hvis en kompensation for tjenester af almindelig økonomisk interesse godkendes af Kommissionen, vil skulle kombineres med strenge sikkerhedsforanstaltninger for at beskytte konkurrencen.

(82) MCF mener, at foranstaltningerne bør begrænses til det absolut mest nødvendige og kun have til formål at afhjælpe pensionsunderskuddet. MCF afviser enhver form for foranstaltninger, der har til formål at forbedre balancen, eller andre foranstaltninger, der har til formål at gøre virksomheden mere attraktiv for en markedsøkonomisk investor. I denne forbindelse udtrykker MCF skepsis vedrørende en privatisering af virksomheden.

(83) Med hensyn til RMG's egetbidrag på 50 %, der kræves i henhold til RO-rammebestemmelserne for store virksomheder, opfordrer MCF til, at det foreskrevne loft overholdes nøje, og anbefaler, at dette finansieres ved afhændelse af aktiver og indstilling af tabsgivende aktiviteter.

(84) Hvad angår modydelse, mener MCF, at der er behov for en række omfattende strukturelle, skattemæssige

og lovgivningsmæssige foranstaltninger, herunder en reform af den britiske Postal Services Act for at forhindre, at RMG får yderligere støtte til samme formål i fremtiden, en fuld strukturel adskillelse af virksomhedens detail- og netværksdele samt afskaffelse af den momsfritagelse, som RMG har haft for tjenester, der ligger uden for befordringspligten.

Bemærkninger fra Secured Mail

- (85) Secured Mail fremhæver RMG's betydning for opfyldelsen af befordringspligten i Det Forenede Kongerige. Samtidig opfordrer Secured Mail indtrængende Kommissionen til at sikre, at RMG ikke får mulighed for at udnytte sin genvundne styrke på en måde, som vil bringe de mindre konkurrenters forretningsmodel i fare. Som Mail Competition Forum fremhæver Secured Mail behovet for et betydeligt egetbidrag finansieret ved afhændelse af aktiver og indstilling af tabsgivende aktiviteter. Endvidere vil Secured Mail gerne se lovgivningstiltag som f.eks. adskillelse af RMG's virksomheders netværks- og detaildele.

Bemærkninger fra UK Mail

- (86) UK Mail, som er en lille indenlandsk konkurrent, anfører, at virksomheden generelt støtter statsstøtten til RMG for at sikre en effektiv opfyldelse af befordringspligten, men at foranstaltningerne kun bør godkendes under streng overholdelse af RO-rammebestemmelserne.

Bemærkninger fra DX

- (87) DX, som er en anden lille indenlandsk konkurrent, er også bekymret for, om RMG's position på det britiske marked styrkes på en ukontrolleret måde, og støtter modydelser som en metode til at udligne de potentielle konkurrencefordrejninger.

Bemærkninger fra Communication Workers Union

- (88) Communication Workers Union (»CWU«) mener, at foranstaltningerne er et led i den generelle modernisering af RMG i de senere år. CWU glæder sig over støtteforanstaltningerne, men er bekymret over det pres, der lægges på medarbejderne i omstruktureringsprocessen, og henviser til de voldsomme og vedvarende ændringer i de generelle arbejdsvilkår for Royal Mails medarbejdere. CWU anmoder Kommissionen om at holde omstruktureringen på et minimum for at begrænse konsekvenserne for de generelle arbejdsvilkår. CWU afviser, at sagen skal vurderes efter RO-rammebestemmelserne, og mener, at Kommissionen i stedet bør godkende støtten som kompensation for tjenesteydelser af almindelig offentlig interesse. CWU mener ikke, at der bør opkræves et egetbidrag fra RMG, og mener, at støtteforanstaltningerne bør øges væsentligt for at gøre overgangen så let som muligt for RMG's medarbejdere.

Bemærkninger fra Free and Fair Postal Initiative

- (89) Free and Fair Postal Initiative (»FFPI«) er en pressionsgruppe, som generelt støtter statsstøtteforanstaltningerne til fordel for RMG og kun giver udtryk for bekymring vedrørende RMG's genoprettelse af rentabiliteten ifølge omstruktureringsplanen. I lyset af det aktuelle økonomiske klima sætter FFPI spørgsmålstegn ved salgsmulighederne og beklager, at der ikke er udarbejdet en omfattende privatiseringsplan.

- (90) Endvidere understreger FFPI på det kraftigste, at alle krav i RO-rammebestemmelserne skal opfyldes, navnlig med hensyn til det egetbidrag, som ifølge FFPI skal være stort (50 %) i overensstemmelse med RO-rammebestemmelserne. Endvidere mener FFPI, at omfattende modydelser nødvendigvis bør omfatte afhændelse af aktiver, der ikke er nødvendige for opfyldelsen af befordringspligten, og især garantier med hensyn til konkurrenters adgang til markedet.

- (91) FFPI gør endvidere gældende, at de afviser begrundelsen om nedarvede omkostninger i henhold til beslutningerne om EDF⁽¹³⁾ og La Poste⁽¹⁴⁾ i denne sag, fordi der er store forskelle i de faktiske omstændigheder i denne sag, navnlig med hensyn til pensionssystemerne i Frankrig og Det Forenede Kongerige.

Bemærkninger fra Deutsche Post

- (92) Deutsche Post mener, at RMG's støttebehov hænger sammen med liberaliseringen af og processen på det britiske postmarked og det deraf følgende behov for, at det befordringspligtige tidligere monopol tilpasser sig vilkårene på et konkurrenceudsat postmarked og moderniserer sin forretningspraksis i overensstemmelse dermed. I denne forbindelse opfordrer Deutsche Post indtrængende Kommissionen til at sikre ensartet anvendelse af lovgivningen i alle medlemsstater i denne henseende. Derefter afviser Deutsche Post Det Forenede Kongeriges begrundelse om, at der i RMG's tilfælde var tale om »ekstraordinære omstændigheder« i den i RO-rammebestemmelserne anførte forstand, og udtrykker tvivl om, hvorvidt RO-rammebestemmelserne finder anvendelse på sagen.

- (93) I denne forbindelse gør Deutsche Post også på grundlag af Domstolens dom i *Combus*⁽¹⁵⁾ gældende, at offentlig kompensation for pensionsomkostninger, der er større end det beløb, som private konkurrenter normalt afholder, ikke udgør statsstøtte i forbindelse med privatisering af tidligere statsejede befordringspligtige virksomheder. Deutsche Post gør gældende, at eftergivelsen af RMG's pensionsunderskud ikke bør rammes af forbuddet i traktatens artikel 107, fordi denne foranstaltning har til formål at afhjælpe en strukturel ulempe i den i *Combus*-dommen anførte forstand.

⁽¹³⁾ Kommissionens beslutning 2005/145/EF af 16. december 2003 om Frankrigs statsstøtte til EDF samt til elektricitets- og gassektoren (EUT L 49 af 22.2.2005, s. 9).

⁽¹⁴⁾ Se fodnote 12.

⁽¹⁵⁾ Sag T-157/01, *Danske Busvognmænd mod Kommissionen*, Sml. 2004 II, s. 917.

- (94) Deutsche Post mener også, at Kommissionen ville være forpligtet til at tage hensyn til, at RMG allerede har modtaget kompensation for sit pensionsunderskud i form af højere frimærkepriser.

Bemærkninger fra TNT

- (95) TNT bemærker, at støtten ikke bør overstige det beløb, der er strengt nødvendigt for at redde RMG fra sine økonomiske problemer. Samtidig er TNT bekymret over, at RMG kan bruge sin genvundne styrke til at begrænse konkurrencen på det britiske postmarked for at forsøge at genvinde kontrollen med markedet og sine tabte markedsandele.
- (96) For at undgå dette anmoder TNT om, at der indføres omfattende foranstaltninger som kompensation for statsstøtten, herunder en garanti for fremtidig netværksadgang, muligvis ved hjælp af adskillelse, samt at momsfrigagelsen afskaffes for at styrke udviklingen af konkurrencen på markederne for ende-til-ende-omdeling.
- (97) Med hensyn til den relevante retlige ramme er TNT enig med Det Forenede Kongerige i, at foranstaltningerne bør betragtes som omstrukturingsstøtte i overensstemmelse med RO-rammebestemmelserne, og afviser, at der skal gennemføres en analyse efter traktatens artikel 106, stk. 2.

Bemærkninger fra UPS

- (98) UPS gør i sin udtalelse gældende, at de foreslåede støtteforanstaltninger kunne få alvorlige konsekvenser på postmarkedet og få indvirkning på andre markeder end dem, foranstaltningerne er rettet mod — på eksprespakke- og markederne i Det Forenede Kongerige og Europa. I denne forbindelse rejser UPS tvivl om den måde, hvorpå fordelene for RMG er blevet beregnet på, og hvorvidt RO-rammebestemmelserne finder anvendelse på denne sag.
- (99) Endvidere har UPS tvivl om foranstaltningernes forenelighed med traktatens artikel 107, stk. 3, og RO-rammebestemmelserne.
- (100) Med hensyn til modydelse anfører UPS, at de krævede foranstaltninger skal stå i forhold til konkurrencefordrejningerne. UPS afviser dermed Det Forenede Kongeriges påstand om, at der bør tages hensyn til den byrde, der er forbundet med opfyldelse af forpligtelsen til offentlig tjeneste, i forbindelse med vurderingen af foranstaltningerne i henhold til RO-rammebestemmelserne. UPS fremhæver især behovet for at analysere og tage højde for de mulige afsmittende virkninger på nabomarkederne, hvis foranstaltningerne ikke kun styrker RMG, men også virksomhedens datterselskaber, herunder især GLS.
- (101) Med hensyn til støttebeløbet fremhæver UPS, at beløbet bør begrænses til det absolut mest nødvendige, og at RMG bør yde et betydeligt egetbidrag. I denne forbindelse udtrykker UPS tvivl om, hvorvidt der foreligger

ekstraordinære omstændigheder, som vil berettige til, at RMG's egetbidrag skal være mindre end 50 %, som Det Forenede Kongerige anfører. UPS mener endvidere, at accepterer Kommissionen Det Forenede Kongeriges begrundelse i denne henseende, bør RMG's egetbidrag ikke under nogen omstændigheder være lavere end 40 %, i overensstemmelse med Kommissionens egen praksis i tidligere afgørelser.

- (102) Med hensyn til begrundelsen om nedarvede omkostninger i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, påpeger UPS, at foranstaltningerne ikke er berettiget på grundlag af præcedens (La Poste) eller principielt, men at de kræver, at der udføres en omfattende balancetest, hvor virkningerne af foranstaltningen afvejes i forhold til, hvordan den fordrejer konkurrencen.

4. BEMÆRKNINGER FRA DE BRITISKE MYNDIGHEDER

4.1. Om spørgsmålet om statsstøtte og støttemodtagere

- (103) Det Forenede Kongerige accepterer, at de anmeldte pensionseftergivelses- og gældsreduktionsforanstaltninger udgør statsstøtte i den i traktatens artikel 107, stk. 1, anførte forstand.
- (104) Det Forenede Kongerige fastholder, at der ikke er tale om statsstøtte i forbindelse med den skattemæssige behandling af overførslen af nettoforpligtelser fra RMG til Det Forenede Kongerige, eftersom de pensionsforpligtelser, RMG i øjeblikket har i sine regnskaber, repræsenterer beløb, som henstår ubetalt, og de bliver først fradragsberettigede, når de rent faktisk udbetales. RMG har som sådan ikke fået skattefradrag for nogen af forpligtelserne i regnskaberne. Ifølge Det Forenede Kongerige ville det være urimeligt, hvis der blev opkrævet skat fra RMG på tilbageførsel af hensættelser, når virksomheden ikke fik skattefradrag for disse hensættelser i første omgang.⁽¹⁶⁾
- (105) Som svar på Kommissionens udtalelse i beslutningen om at indlede proceduren om, at det er uklart, hvorvidt POL ville drage fordel af gældsreduktionsforanstaltningerne, gør Det Forenede Kongerige gældende, at POL's finansiering og regnskaber er adskilt fra RMG's. Ifølge Det Forenede Kongerige sikres dette yderligere ved, at virksomhederne er juridisk adskilt.

4.2. Om pensionseftergivelsens forenelighed som kompensation for nedarvede pensionsomkostninger i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra c)

- (106) Det Forenede Kongerige fastholder først og fremmest, at der er vigtige paralleller mellem denne sag og La Postesagen. Selv om Det Forenede Kongerige anerkender, at det britiske pensionssystem er anderledes end det franske, og at der ikke er nogen specifik sammenligning med RMG's ordning, betyder det ikke, at præcedens fra La

⁽¹⁶⁾ Med henvisning til Kommissionens beslutning i British Energy-sagen (sag C 52/03, beslutning af 22. september 2004 (EUT L 142 af 6.6.2005, s. 26)).

Poste-sagen ikke kan anvendes. Det Forenede Kongerige er fast overbevist om, at der er tilstrækkeligt med ligheder mellem de to sager til, at præcedens kan anvendes fuldt ud, fordi begge sager omfatter en betydelig økonomisk risiko og ubegrænsede forpligtelser, og fordi begge sager omhandler ufleksible ordninger.

(107) Endvidere mener Det Forenede Kongerige, at der ganske vist er paralleller mellem sagerne, men at den foreslåede RMG-løsning ikke er så vidtrækkende eller omfattende som det er tilfældet for La Poste, fordi Det Forenede Kongerige kun fritager RMG for historiske forpligtelser, og fordi de pensionsforpligtelser, som Det Forenede Kongerige overtager, ledsages af størstedelen af RMPP-pensionsaktiverne, hvilket betyder, at den pågældende støtte er begrænset til underskuddet og ikke hele forpligtelsesbeløbet.

(108) Det Forenede Kongerige anfører også, at omfanget af RMG's pensionsforpligtelser er usædvanligt som følge af en kombination af faktorer, såsom størrelsen af RMG's personaleomkostninger, indekserings- og førtidspensionsordningerne samt de forbedrede aftrædelsesvilkår, som overenskomsterne med fagforeningerne giver ret til. Det Forenede Kongerige gør gældende, at disse forpligtelser kan betragtes som »strandede omkostninger« i den i Kommissionens tidligere meddelelser om pensionsforpligtelser i energisektoren anførte forstand. Det betyder, at pensionsunderskuddet bør betragtes som en irreversibel (social) investering, der blev foretaget før liberaliseringen af sektoren, som blev urentabel under de nye liberaliseringsbetingelser i sektoren, hvilket ikke kunne forudses på det tidspunkt, hvor beslutningen blev truffet. Det Forenede Kongerige baserer sit argument om strandede omkostninger på følgende faktorer:

- i) forpligtelsernes type og omfang er direkte forbundet med RMG's fortid som statsejet og monopol
- ii) RMPP var mindre problematisk at administrere i et monopolmiljø
- iii) de omfattende ydelser, som medlemmerne fik ret til, kombineret med det store antal aktive medlemmer, medlemmer med opsat pensionsret og pensionerede medlemmer (hvilket var uundgåeligt pga. af RMG's befodringspligt) repræsenterer ekstra pensionsomkostninger, som RMG's konkurrenter ikke har.

(109) I løbet af undersøgelsen har Det Forenede Kongerige også fremsendt yderligere oplysninger om det unormale ved RMG's pensionsforpligtelser, som skulle eftergives som led i den britiske regerings forslag. Desuden gik den videre med den oprindelige analyse udført af ekspernten Towers Watson, som undersøgte omfanget af unormale omstændigheder omkring RMPP.

(110) Denne yderligere analyse sammenlignede RMPP med den gennemsnitlige private bidragsdefinerede ordning og viser ifølge Det Forenede Kongerige, at ca. 6 900 mio. GBP af RMPP's pensionsforpligtelser er relateret til unormalt høje omkostninger sammenlignet med en gennemsnitlig ordning.

(111) Dette overstiger RMPP's pensionsunderskud på 4 500 mio. GBP ifølge regnskabet pr. marts 2011, hvilket ifølge Det Forenede Kongerige viser, at hele RMPP's pensionsunderskud kan betragtes som unormalt.

4.3. Om gældsreduktionsforanstaltningernes forenelighed i henhold til RO-rammebestemmelserne

(112) Det Forenede Kongerige fastholder først og fremmest, at Kommissionen bør anvende RO-rammebestemmelserne på en måde, som forhindrer, at adgangen til den universelle tjeneste påvirkes negativt i Det Forenede Kongerige. Derfor påpeger Det Forenede Kongerige, at RMG er uundværlig for adgangen til den universelle tjeneste, og gør gældende, at virksomhedens problemer ikke blot bringer RMG's evne til at overleve som virksomhed, men også adgangen til den universelle tjeneste i Det Forenede Kongerige i fare. Det Forenede Kongerige anmoder derfor Kommissionen om at tage hensyn til det lovgivningsmæssige formål med traktatens artikel 106, stk. 2, i vurderingen af foranstaltningerne i henhold til RO-rammebestemmelserne. Til støtte for dette argument fremhæver Det Forenede Kongerige Domstolens retspraksis, som siger, at traktatens regler skal anvendes under hensyntagen til opfyldelsen af og den uhindrede adgang til den universelle tjeneste i tilfælde, hvor en virksomheds evne til at levere en tjeneste er truet, og navnlig når selve virksomhedens eksistens er truet.⁽¹⁷⁾

(113) Herved gør Det Forenede Kongerige gældende, at forenelighedskriterierne i RO-rammebestemmelserne bør modificeres i det omfang, det er nødvendigt for at give mulighed for gennemførelse af foranstaltningerne efter hensigten i omstrukturingsplanen for at sikre, at den britiske regerings evne til at opfylde sine forpligtelser i henhold til direktivet om posttjenester ikke bringes i fare.

(114) Endvidere fastholder Det Forenede Kongerige, at RMG skal betragtes som en kriseramet virksomhed i den i RO-rammebestemmelserne anførte forstand, dvs. en virksomhed, som uden statslig indgriben ville være ude af stand til at skaffe den nødvendige kapital til at bremse tab, som truer virksomhedens overlevelse, fra enten aktionærer eller på markedet. I denne forbindelse fremhæver Det Forenede Kongerige virksomhedens alvorlige økonomiske problemer som følge af faldende indtægter, det store pensionsoverskud, der giver en dybt bekymrende balance, og den forventede manglende likviditet.

⁽¹⁷⁾ Kommissionen mod Frankrig, C-159/94, Sml. 1997 I, s. 5815, præmis 59.

- (115) Det Forenede Kongerige fremsendte mange flere oplysninger om omstrukturingsplanen. Landet har således forelagt:
- i) en mere detaljeret beskrivelse af de operationelle og industrielle foranstaltninger, som RMG træffer for at omstrukturere virksomheden, og som de anmeldte britiske omstrukturingsforanstaltninger også ville støtte økonomisk
 - ii) Det Forenede Kongeriges forklaring vedrørende omstrukturingsplanens længde
 - iii) forsikring om, at RMG's fremtidige rentabilitet på grundlag af omstrukturingsplanen er sikret, selv i et rimeligt negativt scenarie
 - iv) præcisering af det fulde omfang af RMG's egetbidrag til omstruktureringen.
- (116) Med hensyn til omstrukturingsplanens længde anfører Det Forenede Kongerige, at Kommissionen bør tage hensyn til, hvor hurtigt det er muligt at gennemføre den operationelle omstrukturering i forhold til omfanget af RMG's virksomhed, erhvervs-mæssige relationer og forpligtelse til fortsat at levere den universelle tjeneste i overensstemmelse med fastlagte kvalitetsstandarder i hele processen.
- (117) Hvad angår genoprettelsen af levedygtigheden på længere sigt, og omstrukturingsplanens effektivitet i denne henseende, er det i følge Det Forenede Kongerige klart blevet påvist i omstrukturingsplanen, at RMG igen vil være rentabel ved udgangen af omstrukturingsperioden i overensstemmelse med RO-rammebestemmelserne.
- (118) Det Forenede Kongerige mener på baggrund af sine finansielle rådgiveres vurdering, at omstrukturingsplanen vil genoprette RMG's rentabilitet ved udgangen af regnskabsåret 2014/15 (dvs. ved udgangen af marts 2015). I praksis betyder dette, at efter gennemførelsen af pensionseftergivelsen og afslutningen af de omstrukturingsforanstaltninger, som er relevante i statsstøttehenseende, vurderer Det Forenede Kongerige, at RMG bør være i stand til at bære alle sine omkostninger, herunder afskrivninger og finansielle omkostninger. Endvidere vil den omstrukturerede RMG have så stor en forrentning af kapitalen, at den kan klare sig i konkurrencen ved egen hjælp.
- (119) Med hensyn til kravet om egetbidrag er Det Forenede Kongerige stadig af den holdning, at de særlige omstændigheder ved denne sag berettiger til at anlægge en fleksibel tilgang til dette bidrag.
- (120) Det Forenede Kongerige har ikke desto mindre præciseret, hvordan RMG også bruger sine egne midler til at finansiere omkostningerne ved de omstrukturingsaktiviteter, der er beskrevet i afsnit 2.5.
- (121) Det Forenede Kongerige mener, at en eventuel fordrejning af konkurrencen som følge af de anmeldte foranstaltninger vil være minimal. Det Forenede Kongerige gentager også, at RMG's datterselskab, GLS, ikke påvirkes direkte af foranstaltningerne, hvorfor de ikke vil påvirke konkurrencen på de europæiske pakke- og ekspresmarkeder, som GLS opererer på.
- (122) Med hensyn til modydelse fastholder Det Forenede Kongerige, at Kommissionen bør overveje, i hvilken grad dette princip bør anvendes, for at undgå at gøre noget, der direkte eller indirekte ville hindre RMG's levering af den universelle tjeneste.

4.4. Om bemærkningerne fra tredjeparter

- (123) Som svar på bemærkningerne fra tredjeparter besvarer Det Forenede Kongerige de enkelte spørgsmål efter tema.
- (124) Som svar på frygten for mulige afsmittende virkninger på nabomarkedene gennem RMG's datterselskab, GLS, forklarer Det Forenede Kongerige, at GLS ikke får noget ud af de foreslåede støtteforanstaltninger, fordi GLS' medarbejdere ikke er og aldrig har været en del af RMPP, og at GLS' pensionssystem slet ikke har nogen forbindelse til RMPP, hvorfor afsmittende virkninger ikke er en mulighed. Endvidere understreger Det Forenede Kongerige, at foranstaltningerne, uanset hvordan de gennemføres, ikke vil få nogen indvirkning på GLS' likviditet.
- (125) Som svar på bemærkningerne om størrelsen på gælden fra det lovmæssige pensionsbidrag gør Det Forenede Kongerige gældende, at underskuddets størrelse var direkte forbundet med de nedarvede omkostninger, og at RMG derfor bør have eftergivet hele underskuddet.
- (126) Med hensyn til foranstaltningernes generelle forenelighed med RO-rammebestemmelserne mener Det Forenede Kongerige, at de foreslåede foranstaltninger falder inden for RO-rammebestemmelsernes anvendelsesområde. Endvidere fastholder Det Forenede Kongerige sin holdning i anmeldelsen om, at Kommissionen bør vurdere de foreslåede foranstaltninger i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, under hensyntagen til traktatens artikel 106, stk. 2.
- (127) Som svar på de bemærkninger, der satte spørgsmålstegn ved RMG's rentabilitet efter støtten, afviser Det Forenede Kongerige de interesserede parter bekymringer og angiver, at man på grundlag af uafhængig rådgivning fra de økonomiske rådgivere er fast overbevist om, at RMG vil blive rentabel igen og blomstre på lang sigt.

- (128) Det Forenede Kongerige afviser de bemærkninger, der gør gældende, at støttebeløbet ikke var begrænset til det strengt nødvendige og grundlæggende har til formål at gøre RMG mere attraktiv for potentielle investorer med henblik på senere at gennemføre en vellykket privatisering. Det Forenede Kongerige forklarer, at foranstaltningerne specifikt havde som mål, at kun det strengt nødvendige beløb blev brugt til at sikre fremtiden for den universelle tjeneste og derfor genoprette RMG's rentabilitet.
- (129) Det Forenede Kongerige afviser endvidere påstande om, at foranstaltningerne ville skabe en urimelig konkurrencefordrejning, eftersom fordelene for forbrugerne ved RMG's overlevelse langt ville opveje for den begrænsede markedsfordrejning.
- (130) Som svar på bemærkningerne om det krævede egetbidrag afviser Det Forenede Kongerige argumenterne fra de interesserede parter, der sætter spørgsmålstegn ved, om der er ekstraordinære omstændigheder, som berettiger til en afvigelse fra reglen om et egetbidrag på 50 %, der er foreskrevet i RO-rammebestemmelserne. Det Forenede Kongerige fastholder sin holdning fra anmeldelsen om, at Kommissionen bør tage hensyn til RMG's fortid i den offentlige sektor og dens forpligtelse til at levere en offentlig tjeneste i fastsættelsen af et passende egetbidrag.
- (131) Endvidere påpeger Det Forenede Kongerige, at allerede adskillelsen af POL fra RMG betyder, at RMG vil miste forretningsmuligheder med hensyn til udviklingen af relaterede tjenester som f.eks. detailbanktjenester samt anden udnyttelse af POL's infrastruktur.
- (132) Det Forenede Kongerige afviser også på det kraftigste kravene om frasalg af eksprespakkevirksomheden GLS som en modydelse, hvilket foreslås i nogle af bemærkningerne fra tredjeparter. Det Forenede Kongerige præciserer, at man mener, at GLS er en vigtig del af RMG's overordnede strategi, og at virksomheden anses for at være afgørende for at opnå langsigtet rentabilitet. I denne forbindelse fremhæver Det Forenede Kongerige, at diversificering af en virksomheds aktiviteter i mere rentable områder udtrykkeligt anerkendes i RO-rammebestemmelserne (afsnit 17) som et vigtigt led i genopretningen af en kriseramts virksomhed. Endvidere mener Det Forenede Kongerige, at frasalg af GLS vil true RMG's rentabilitet på en sådan måde, at det ikke kun vil bringe omstrukturingsplanen i fare, men også leveringen af den universelle tjeneste i Det Forenede Kongerige.
- (133) Det Forenede Kongerige gentager, at begrundelsen om nedarvede omkostninger i overensstemmelse med La Poste-, EDF⁽¹⁸⁾- og OTE⁽¹⁹⁾-sagerne kan anvendes på denne sag. Det Forenede Kongerige fastholder, at der trods tekniske forskelle mellem de britiske og franske pensionssystemer findes en tilstrækkelig logisk analogi, som betyder, at begrundelsen om nedarvede omkostninger kan anvendes på denne sag.
- (134) Som svar på bemærkningerne om, at foranstaltningerne skulle vurderes i henhold til traktatens artikel 106, stk. 2, i stedet for RO-rammebestemmelserne i overensstemmelse med traktatens artikel 107, understreger Det Forenede Kongerige igen, at dette ikke ville være det korrekte at gøre for RMG under de foreliggende omstændigheder. Det Forenede Kongerige mener ikke desto mindre, at Kommissionen bør tage traktatens artikel 106, stk. 2, med i overvejelserne, når den anvender RO-rammebestemmelserne.
- (135) Det Forenede Kongerige kommenterer også Deutsche Posts bemærkning om, at Kommissionen bør trække eventuelle indtægter, som allerede er genereret til fordel for RMG med hensyn til pensionsforpligtelserne i form af højere priser på prisregulerede områder, fra pensions eftergivelsen. Det Forenede Kongerige forklarer i sig forsøg på at modbevise denne argumentation, at der reelt ikke sker nogen dobbelttælling med hensyn til regulerede priser og pensionsunderskuddet pga. den metode og de reguleringsmåder, som RMG og de tidligere og nuværende tilsynsmyndigheder anvendte, idet disse sikrede, at RMG ikke ville modtage midler til samme formål to gange.
- (136) Det Forenede Kongerige afviser Deutsche Posts udtalelse om, at vurderingen af statsstøtte til tidligere postmonopol bør foretages på grundlag af identiske kriterier for at sikre ensartet anvendelse af EU-lovgivningen i alle medlemsstater, og gør i stedet gældende, at Kommissionen bør have ret til at vurdere hver enkelt sag efter de særlige omstændigheder og tage hensyn til de nærmere forhold omkring hver enkelt sag.
- (137) Endelig kommenterer Det Forenede Kongerige de mange bemærkninger og forslag fra nogle tredjeparter, som efter Det Forenede Kongeriges mening omhandler lovgivningsmæssige aktiviteter og ikke denne sag. Hvad angår disse spørgsmål, f.eks. strukturel adskillelse, gennemsigtighed, gennemgang og indstilling af visse aktiviteter, understreger Det Forenede Kongerige, at sådanne foranstaltninger er lovgivningsmæssige og bør tages op i det rette forum med den nationale tilsynsmyndighed i stedet for i forbindelse med en statsstøttesag. Desuden bemærker Det Forenede Kongerige, at omfanget af momsfritagelsen for posttjenester i Det Forenede Kongerige allerede er blevet behandlet af EU-Domstolen⁽²⁰⁾ og forventes at ville blive taget op igen af de britiske skattemyndigheder.

5. VURDERING

5.1. Statsstøtte efter traktatens artikel 107, stk. 1, og potentielle støttemodtagere

- (138) I traktatens artikel 107, stk. 1, fastsættes det, at »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller

⁽¹⁸⁾ Se fodnote 12 og 13.

⁽¹⁹⁾ Kommissionens beslutning 2008/722/EF af 10. maj 2007 om Grækenlands påtænkte statsstøtte til OTE's frivillige førtidspensionsordning — sag C 2/06 (ex N 405/05) (EUT L 243 af 11.9.2008, s. 7.)

⁽²⁰⁾ Sag C-357/07, TNT Post UK, Sml. 2009 I, s. 3025.

truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, [er] uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Med henblik på at afgøre, hvorvidt en foranstaltning udgør statsstøtte i henhold til traktatens artikel 107, stk. 1, skal Kommissionen foretage en vurdering ud fra følgende kriterier: Hvorvidt ordningen udspringer af staten, og hvorvidt der anvendes offentlige midler, om der gives fordele til bestemte virksomheder eller bestemte sektorer, som fordrejer konkurrencevilkårene og påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

5.1.1. Statsmidler

- (139) Traktatens artikel 107, stk. 1, omhandler statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler. Med andre ord skal de pågældende foranstaltninger kunne tilskrives staten eller gennemføres ved hjælp af statsmidler.
- (140) Hvad angår pensionseftergivelsen, er Det Forenede Kongeriges overtagelse af visse af RMG's påløbne pensionsforpligtelser finansieret ved hjælp af statsmidler og udspringer af staten: Det Forenede Kongerige vil etablere en ny lovfæstet pensionsordning, som den britiske regering vil have ansvaret for, og hvortil en vis del af de påløbne forpligtelser i RMPP vil blive overført.
- (141) Med hensyn til gældsreduktionsforanstaltningerne er de klart finansieret ved hjælp af statsmidler og udspringer af staten: Det Forenede Kongerige vil afskrive den gæld, som RMG i øjeblikket har til staten, i forbindelse med udestående lån.

5.1.2. Selektiv fordel

- (142) For at vurdere, om de pågældende foranstaltninger omfatter statsstøtteelementer, skal det fastslås, om de giver RMG en økonomisk fordel ved at gøre det muligt for virksomheden at undgå omkostninger, der normalt skulle have været afholdt over dens kapital, og om de derved har hindret markedskræfternes frie spil⁽²¹⁾.
- (143) I denne forbindelse skal det også bemærkes, at flere af Domstolens afgørelser går imod påstanden om, at en foranstaltning ikke skal betragtes som statsstøtte, når der er tale om kompensation for en strukturel ulempe. Domstolen har således vedvarende fastslået, at spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om statsstøtte, skal vurderes på grundlag af statsindgrebets virkninger og ikke på grundlag af dets årsager eller formål⁽²²⁾. Domstolen har også fastholdt, at begrebet støtte omfatter

fordele, som de offentlige myndigheder giver en virksomhed, og som på forskellig måde letter de byrder, der normalt belaster en virksomheds budget⁽²³⁾. Domstolen har også klart anført, at virksomhedernes lønomkostninger naturligvis belaster deres budget, uanset om disse omkostninger skyldes lovgivning eller kollektive overenskomster⁽²⁴⁾. I den forbindelse mente Domstolen, at det forhold, at statsforanstaltninger tager sigte på at kompensere for meromkostninger, udelukker, at der foreligger støtte⁽²⁵⁾.

- (144) Kommissionen mener, at de forpligtelser, en virksomhed selv har til betale f.eks. pensionsomkostninger i henhold til lovgivningen på arbejdsmarkedsområdet eller kollektive overenskomster med fagforeningerne, er en del af de normale driftsomkostninger, en virksomhed skal dække ved hjælp af egne midler⁽²⁶⁾. Disse omkostninger er forbundet med virksomhedens erhvervmæssige virksomhed⁽²⁷⁾. I den forbindelse har det ikke nogen betydning, hvorvidt virksomheden bærer pensionsomkostningerne ved direkte at finansiere sine tidligere medarbejderes pensioner eller ved at indbetale bidrag til en pensionsfond, som så bruger de indsamlede bidrag til at finansiere virksomhedernes medarbejderes pensioner. Det afgørende element er, at virksomhederne på den ene eller den anden måde bærer de fulde pensionsomkostninger.
- (145) Hvad angår pensionseftergivelsen, bemærker Kommissionen, at den vil give RMG en økonomisk fordel i lyset af konsekvenserne for RMG af underskuddet i RMPP og RMG's forpligtelser i forhold til RMPP i henhold til den britiske pensionslovgivning. Disse forpligtelser omfatter betaling af bidrag, navnlig til at dække underskuddet, og er afspejlet i, at underskuddet er opført på RMG's balance i overensstemmelse med regel 19 i de internationale regnskabsstandarder (International Accounting Standards (IAS)). Derfor mener Kommissionen, at Det Forenede Kongeriges overtagelse af visse påløbne

⁽²¹⁾ F.eks. sag C-301/87, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 1990 I, s. 307, præmis 41.

⁽²²⁾ Sag 173/73, Italien mod Kommissionen, Sml. 1974, s. 709, præmis 13, sag C-310/85, Deufil mod Kommissionen, Sml. 1987, s. 901, præmis 8, sag C-241/94, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 1996 I, s. 4551, præmis 20.

⁽²³⁾ Sag C-387/92, Banco Exterior, Sml. 1994 I, s. 877, præmis 13. Den førnævnte dom i sag C-241/94, præmis 34.

⁽²⁴⁾ Sag C-5/01, Belgien mod Kommissionen, Sml. 2002 I, s. 1191, præmis 39.

⁽²⁵⁾ Sag 30/59, De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg mod Den Høje Myndighed, Sml. 1961, s. 3, præmis 29 og 30, den førnævnte dom i sag C-173/73, præmis 12 og 13, den førnævnte dom i sag C-241/94, præmis 29 og 35, sag C-251/97 Frankrig mod Kommissionen, Sml. 1999 I, s. 6639, præmis 40, 46 og 47, og forenede sager C-71/09 P, C-73/09 P og C-76/09 P, Comitato Venezia vuole vivere mod Kommissionen, Sml. 2011 I, s. 0000, præmis 90-96.

⁽²⁶⁾ La Poste-beslutningen (se fodnote 12), betragtning 141, og RO-rammebestemmelserne (se fodnote 11), betragtning 63.

⁽²⁷⁾ Sag T-20/03, Kahla mod Kommissionen, Sml. 2008 II, s. 2305, præmis 194-197. Se også EFTA-Domstolens dom af 22. august 2011 i sag E-14/10, Konkurrenten.no AS mod EFTA-Tilsynsmyndigheden, endnu ikke offentliggjort, præmis 86.

pensionsforpligtelser vil fritage RMG for økonomiske forpligtelser, som virksomheden normalt ville have haft, og derved har hindret markedskræfternes frie spil.

- (146) Endvidere bemærker Kommissionen, at pensionseftergivelsen ikke kun giver RMG, men også datterselskabet POL en fordel, fordi sidstnævnte fritages for en forpligtelse i henhold til overflytningsordningen med RMG til at bidrage til pensionsunderskuddet. GLS betragtes derimod ikke som begunstiget i forbindelse med pensionseftergivelsen, fordi medarbejderne ikke er en del af RMPP, og GLS' pensionssystem slet ikke har nogen forbindelse til RMPP.
- (147) Kommissionen bemærker også, at argumenterne om, at RMG's pensionsomkostninger er højere end konkurrenternes, er irrelevante for vurderingen af, om pensionseftergivelsen udgør statsstøtte. Der kan imidlertid tages hensyn til deres komparative størrelse i vurderingen af pensionseftergivelsens forenelighed.
- (148) Kommissionen mener derfor, at pensionseftergivelsen giver RMG og POL en selektiv fordel efter traktatens artikel 107, stk. 1.
- (149) Hvad angår den manglende beskatning af tilbageførslen af hensættelserne i regnskabet som følge af pensionsunderskuddet, accepterer Kommissionen Det Forenede Kongeriges argument om, at dette er berettiget, fordi opbygningen af hensættelserne ikke kunne trækkes fra i skat. De pensionsforpligtelser, der i øjeblikket er i RMG's regnskab, udgør beløb, som henstår ubetalt under RMPP, og i henhold til den britiske skattelovgivning kan man kun få skattefradrag for pensionsbidrag, hvis og når disse pensionsbidrag betales. RMG har som sådan ikke fået skattefradrag for nogen af forpligtelserne i regnskaberne. Efter overførslen af disse forpligtelser til den nye ordning vil RMG ikke længere være ansvarlig for finansieringen af RMPP og vil derfor ikke få skattefradrag. Da RMG ikke vil kunne få skattefradrag for de relaterede pensionsforpligtelser, der i øjeblikket er opført i regnskabet, vil virksomheden tilsvarende ikke forvente at skulle betale skat af tilbageførslen af hensættelserne. Derfor finder Kommissionen, at skattebehandlingen af pensionseftergivelsen ikke giver RMG en selektiv fordel og derfor ikke udgør statsstøtte.
- (150) Med hensyn til vurderingen af, om gældsreduktionsforanstaltningerne giver en selektiv fordel, vurderer Kommissionen denne type foranstaltninger i forhold til kriteriet vedrørende en privat kreditor⁽²⁸⁾. Her vurderes det, om en privat kreditor i samme situation ville have

handlet på samme måde for at maksimere sine chancer for at inddrive gælden. Kommissionen bemærker først, at Det Forenede Kongerige ikke har påstået, at det handler, som en privat kreditor ville have gjort i forbindelse med gældsreduktionsforanstaltningerne, og at Det Forenede Kongerige derfor ikke har givet Kommissionen oplysninger, som ville gøre det muligt for Kommissionen at anvende kriteriet vedrørende private kreditorer. For det andet mener Kommissionen ikke, at en privat kreditor ville have indvilliget i at nedsætte gælden uden at kræve yderligere klausuler eller i det mindste aftaler om omlægning af den resterende del af gælden med henblik på at maksimere chancerne for tilbagebetaling efter en vellykket omstrukturering. Derfor finder Kommissionen, at gældsreduktionsforanstaltningerne i omstruktureringsplanen giver RMG en selektiv fordel i henhold til traktatens artikel 107, stk. 1.

5.1.3. Fordrejning af konkurrencevilkårene og påvirkning af samhandelen i EU

- (151) Når en medlemsstat yder støtte, styrkes en virksomheds position sammenlignet med andre virksomheder, som konkurrerer om handelen internt i Unionen, og sidstnævnte anses for at blive påvirket af denne støtte. Det gælder ifølge gængs retspraksis⁽²⁹⁾, at der er tale om, at en foranstaltning fordrejer konkurrencen og påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, når støttemodtageren konkurrerer med andre virksomheder på markeder, der er åbne for konkurrence.
- (152) Det britiske postmarked blev åbnet fuldt ud for konkurrence i 2006, men var allerede åbent for konkurrence før det tidspunkt i visse markedssegmenter (f.eks. pakkeomdeling og masseforsendelser på over 4 000 stk. og generelt enhver posttjeneste, som ikke var forbeholdt en specifik virksomhed). I denne forbindelse er det tilstrækkeligt at påpege, at RMG konkurrerer med virksomheder i andre medlemsstater (bl.a. Post NL og Deutsche Post) og selv er aktiv på markeder uden for Det Forenede Kongerige gennem sit datterselskab, GLS, som beskæftiger sig med eksprespakker. Foranstaltningerne kan derfor fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

5.1.4. Konklusion med hensyn til, om der er tale om støtte

- (153) I lyset af ovenstående konkluderer Kommissionen, at både pensionseftergivelsen og gældsreduktionsforanstaltningerne i omstrukturingsplanen udgør statsstøtte i henhold til traktatens artikel 107, stk. 1.

⁽²⁸⁾ Sag-342/96, Spanien mod Kommissionen (Fogasa), Sml. 1999 I, s. 2459, præmis 31-34, sag C-256/97, Déménagements-Manutention Transport (DMT), Sml. 1999 I, s. 3913, præmis 24, sag T- 152/99, Hijos de Andres de Molina SA (HAMSA) mod Kommissionen, Sml. 2002 II, s. 3049, præmis 166.

⁽²⁹⁾ Sag T-214/95, Het Vlaamse Gewest mod Kommissionen, Sml. 1998 II, s. 717.

5.2. Støttens forenelighed

(154) Da undtagelserne i traktatens artikel 107, stk. 2, og artikel 107, stk. 3, litra a) og b), ikke klart finder anvendelse, vil Kommissionen vurdere, i hvilket omfang pensionseftergivelsen og gældsreduktionsforanstaltningen kan betragtes som forenelig med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra c).

(155) Det Forenede Kongerige har ikke påberåbt sig traktatens artikel 106, stk. 2, som argumentation for foreneligheden af støtten til RMG.

5.2.1. Pensionseftergivelsens forenelighed som kompensation for nedarvede pensionsomkostninger i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra c)

(156) Kommissionen vil vurdere, hvorvidt pensionseftergivelsen kan erklæres forenelig i henhold til EF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), som foreskriver, at støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner eller økonomiske regioner kan erklæres forenelig med fællesmarkedet, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

(157) Ifølge Domstolens retspraksis kan Kommissionen erklære støtte for forenelig med det indre marked, hvis støtten bidrager til virkeliggørelsen af et mål af fælles interesse⁽³⁰⁾, er nødvendig for at kunne nå dette mål⁽³¹⁾ og ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse (proportionalitet).

(158) Posttjenester bidrager til den sociale, økonomiske og territoriale samhørighed i EU. Den gradvise åbning af posttjenester for konkurrence, som begyndte i EU i 1998, har betydet bedre kvalitet, større effektivitet og større lydhørhed over for brugerne. Markedsåbningen har givet mulighed for at etablere et indre marked for posttjenester. Det bidrager derfor til målet med etableringen af det indre marked i henhold til EU-traktatens artikel 3, stk. 3.

(159) I forbindelse med liberaliseringen kan den tidligere befordringspligtige virksomhed lide under en konkurrencemæssig ulempe, fordi denne skal bære »nedarvede omkostninger«, dvs. omkostninger, der stammer fra

forpligtelser, som blev indgået før markedets åbning, og som ikke længere kan opfyldes under samme vilkår i en konkurrencepræget markedssituation, fordi den historiske operatør ikke længere kan føre de tilsvarende omkostninger over på forbrugerne.

(160) Kommissionen har i sin beslutningspraksis anerkendt, at den gradvise overgang fra en situation, hvor konkurrencen i stor udstrækning var begrænset, til reel konkurrence på europæisk plan bør ske på forsvarlige økonomiske vilkår.⁽³²⁾ Derfor har den i en række beslutninger accepteret, at medlemsstaterne yder statsstøtte til den historiske operatør for at fritage denne for de »nedarvede« pensionsforpligtelser.⁽³³⁾

(161) I sin beslutning om statsstøtte til EDF⁽³⁴⁾ erklærede Kommissionen, at statsstøtte, som fritog EDF for særlige pensionsforpligtelser, der oversteg forpligtelserne i henhold til den almindelige pensionsordning, og som var blevet fastsat i monopolperioden, var forenelig med det indre marked. Kommissionen skønnede, at disse forpligtelser ikke adskiller sig særlig meget fra situationen vedrørende de strandede omkostninger i elektricitetssektoren⁽³⁵⁾, og at støtte til godtgørelse for høje pensionsomkostninger derfor skulle sidestilles med godtgørelsen for strandede omkostninger. Derfor erklærede Kommissionen, at den ville følge samme fremgangsmåde i lignende sager.

(162) I sin beslutning af 10. oktober 2007 om statsstøtte til La Poste⁽³⁶⁾ erklærede Kommissionen, at statsstøtte, som fritog La Poste for særlige pensionsforpligtelser, som oversteg forpligtelserne i henhold til den almindelige pensionsordning, og som var blevet fastsat i monopolperioden, var forenelig med det indre marked. Disse forpligtelser stammede for det første fra de højere pensionsbidrag, der skulle betales med hensyn til ansatte med tjenestemandstatus, og for det andet fra kravet om at sikre ligevægten i pensionsordningen for disse ansatte.

⁽³⁰⁾ Sag T-162/06, Kronoply mod Kommissionen Sml. 2009 II, s. 1, navnlig præmis 65, 66, 74 og 75.

⁽³¹⁾ Sag T-187/99, Agrana Zucker und Stärke mod Kommissionen, Sml. 2001 II, s. 1587, præmis 74, sag T-126/99, Graphischer Maschinenbau mod Kommissionen, Sml. 2002 II, s. 2427, præmis 41-43, sag C-390/06, Nuova Agricast, Sml. 2008 I s. 2577, præmis 68 og 69.

⁽³²⁾ Se meddelelse fra Kommissionen om analysemetoden for statsstøtte i forbindelse med strandede omkostninger, brev fra Kommissionen SG (2001) D/290869 af 6.8.2001.

⁽³³⁾ Beslutning 2005/145/EF om Frankrigs statsstøtte til EDF samt til elektricitets- og gassektoren (se fodnote 13), beslutning 2008/204/EF om Frankrigs statsstøtte til en reform af finansieringen af pensionerne til tjenestemandsansatte i La Poste (se fodnote 12), Kommissionens beslutning 2009/945/EF om en reform af finansieringen af pensionsordningen for RATP (statsstøtte C 42/07 (ex N 428/06)), som Frankrig påtænker at iværksætte til fordel for RATP, Kommissionens beslutning af 20. december 2011 i sag C 25/2008 om Réforme du mode de financement des retraites des fonctionnaires de l'Etat rattachés à France Télécom, endnu ikke offentliggjort.

⁽³⁴⁾ Se fodnote 13.

⁽³⁵⁾ Se også meddelelse fra Kommissionen om analysemetoden for statsstøtte i forbindelse med strandede omkostninger, vedtaget af Kommissionen den 26.7.2001

⁽³⁶⁾ Se fodnote 12.

- (163) Kommissionen bemærkede, at foranstaltningerne var begrænset til det, der var strengt nødvendigt for at skabe lige konkurrencevilkår med hensyn til de obligatoriske socialsikringsbidrag og derfor i sidste instans ville være til fordel for udviklingen af konkurrencen og den yderligere liberalisering af postsektoren. Det bemærkes endvidere, for at drage en parallel til EDF-beslutningen, at La Poste ikke længere ansatte tjenestemænd, og at La Postes fremtidige pensionsbetalinger stillede virksomheden i samme situation som sine konkurrenter med hensyn til socialsikringsbidrag.
- (164) I sin beslutning af 25. januar 2012 om støtte til finansieringen af pensionerne til tjenestemandsansatte i Deutsche Post ⁽³⁷⁾ bekræftede Kommissionen, i overensstemmelse med La Poste-beslutningen, at Deutsche Posts socialsikringsbidrag svarede til de private konkurrenters. Kommissionen fandt også, at Deutsche Post ud over pensionsstøtte også havde fordel af de faste frimærkeprisstigningerne til finansiering af de tjenestemandsansattes pensionsomkostninger. Under hensyntagen til denne yderligere støtte havde Deutsche Post i virkeligheden haft meget lavere udgifter til sociale bidrag end de private konkurrenter i visse markedssegmenter. Derfor erklærede Kommissionen, at pensionsstøtten var delvist uforenelig med det indre marked, og pålagde Tyskland at inddrive den uforenelige del af pensionsstøtten.
- (165) I sin beslutning af samme dato i BPost ⁽³⁸⁾ fandt Kommissionen, at den statsstøtte, der var ydet til BPost for at fritage denne fra tjenestemandsansattes pensionsforpligtelser, var forenelig med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), eftersom den kun fritog BPost for nedarvede pensionsomkostninger uden at sætte virksomheden i en gunstigere position end konkurrenterne med hensyn til socialsikringsbidrag. Kommissionen bekræftede, at Belgian Posts socialsikringsbidrag svarede til konkurrenternes.
- (166) Der er visse paralleller mellem RMG-sagen og tidligere retspraksis.
- (167) For det første omfatter alle sager en væsentlig økonomisk risiko og ubegrænsede forpligtelser: RMG bærer den økonomiske risiko ved en pensionsordning, der stammer fra RMG's fortid som offentlig monopolvirksomhed. De andre befordringspligtige virksomheder bærer en tilsvarende økonomisk risiko, før de blev fritaget for deres forpligtelser, og havde samme ulemper i forhold til deres konkurrenter. Alle sager omhandler støttemodtagere i tilsvarende positioner, fordi deres pensionsordninger var meget forskellige fra konkurrenternes pensionsordninger.
- (168) For det andet mener Kommissionen, som i de tidligere sager, at RMG i fraværet af statslige indgreb, som fritog RMG for i hvert fald en del af pensionsforpligtelserne, ikke ville kunne klare sig i konkurrencen ved egen hjælp. Hvis RMG blev ladet tilbage med pensionsunderskuddet, ville det føre til virksomhedens konkurs. Som nævnt i betragtning 29 havde RMG i slutningen af regnskabsåret 2010/11 negative nettodriftsaktiver på balancen. Selv efter en vellykket gennemførelse af omstrukturingsplanen vil RMG have nettoforpligtelser på mindst 2 000 mio. GBP uden eftergivelse af pensionsunderskuddet.
- (169) Der er imidlertid nogle faktorer, som adskiller denne sag fra de tidligere sager.
- (170) For det første er de britiske pensionsordninger meget forskellige fra andre medlemsstaters. De fleste erhvervs-tilknyttede pensionsordninger er ifølge aftale (»contracting out«) undtaget fra den statslige, indkomstafhængige pensionsordning, State Earnings Related Pension Scheme. De fleste store arbejdsgivere har egne pensionsordninger. I henhold til den britiske pensionslovgivning skal disse ordninger give en pensionsret, som opfylder visse normer, og arbejdsgiverne har visse forpligtelser til at sikre, at ordningerne har tilstrækkelige midler. I henhold til de gældende regnskabsstandarder (IAS) skal arbejdsgiverne opføre underskud i forbindelse med sådanne pensionsordninger på deres balancer.
- (171) I denne henseende svarer RMPP i princippet til de private konkurrenters pensionsfonde. Den eneste forskel mellem RMG og konkurrenterne er, at omfanget af pensionsforpligtelser — og dermed underskuddet i RMPP — er opstået som følge af vilkår og betingelser, der blev aftalt i monopolperioden og i overensstemmelse med tjenestemændenes status.
- (172) Endvidere er vilkårene for og størrelsen af andre sociale omkostninger (f.eks. bidrag til den statslige pensionsordning, bidrag til sundheds- og arbejdsløshedsforsikringer) ikke forskellige for RMG's ansatte og de private konkurrenters ansatte.
- (173) Endelig vil RMG fortsat hæfte for alle nye påløbne forpligtelser i fremtiden samt for nye forpligtelser, der stammer fra en stigning i de pensionsydelse, som de nuværende ansatte tidligere havde optjent, som følge af fremtidige lønstigninger, der overstiger inflationen. Det betyder, at RMG fortsat vil skulle bære samme niveau

⁽³⁷⁾ Endnu ikke offentliggjort, se pressemeddelelse IP/12/45 og MEMO/12/37 af 25.1.2012.

⁽³⁸⁾ Endnu ikke offentliggjort, se pressemeddelelse IP/12/45 og MEMO/12/38 af 25.1.2012.

af pensionsomkostninger for nyoptjente pensionsrettigheder. Den anmeldte pensionseftergivelse vil derfor kun reducere de historiske pensionsforpligtelser frem til datoen for pensionseftergivelsen den 1. april 2012, mens RMG fortsat vil hæfte fuldt ud for et eventuelt underskud, der måtte opstå som følge af pensionsrettigheder optjent efter pensionseftergivelsen den 1. april 2012.

- (174) Disse forskelle berettiger til at afvige fra den fremgangsmåde, Kommissionen har fulgt i tidligere sager for at vurdere foranstaltningens forenelighed samt tage højde for de britiske pensionsordningers særegenheder. I de tidligere sager blev de obligatoriske socialsikringsbidrag (f.eks. bidragene til socialsikring vedrørende pension, sundhed og arbejdsløshed) anvendt som benchmark, men dette er ikke hensigtsmæssigt i denne sag.
- (175) For det første skal benchmarkingen udføres for finansieringen af pensionsforpligtelserne, fordi RMG — bortset fra pensionsomkostningerne — har omkostninger i samme størrelsesorden som konkurrenterne til anden socialsikring (f.eks. er finansieringsvilkårene for sundheds- og arbejdsløshedsforsikringer ikke forskellige fra konkurrenternes). Det skal sikres, at RMG står i samme position som konkurrenterne med hensyn til forpligtelserne vedrørende finansiering af pensionsfondene.
- (176) For det andet godkendte Kommissionen i de tidligere sager et vist støtteniveau, som betød, at den befordringspligtige virksomheds fremtidige sociale omkostninger blev begrænset til konkurrenternes socialbidragssatser. Den britiske reform går ikke så langt, men overlader det fulde økonomiske ansvar for ethvert underskud, der måtte opstå som følge af de nyoptjente pensionsrettigheder, til RMG. Derfor skal sammenligningen foretages på grundlag af de pensionsforpligtelser, RMG har optjent på datoen for pensionseftergivelsen den 1. april 2012.
- (177) For det tredje er det ikke helt nemt at finde én benchmark for størrelsen af konkurrenternes pensionsomkostninger, fordi pensionsfondenes pensionsydelse er forskellige fra virksomhed til virksomhed. Hver enkelt pensionsfond har sine egne aftaler med de bidragydende virksomheder. Der kan højst foretages en sammenligning efter et gennemsnit af sammenlignelige pensionsfonde.
- (178) Derfor vil Kommissionen vurdere, hvorvidt RMG som følge af pensionseftergivelsen vil blive stillet i en situation, der kan sammenlignes med konkurrenternes og andre britiske virksomheders med hensyn til hæftelse for optjente pensionsunderskud.
- (179) Med hensyn til Deutsche Posts bemærkning om, at der i vurderingen bør tages hensyn til, i hvilken grad pensionsomkostningerne blev ført over på forbrugerne via højere regulerede frimærkepriser, har Kommissionen undersøgt den britiske posttilsynsmyndigheds beslutninger vedrørende prisfastsættelse. Kommissionen finder, at pensionsomkostningerne i RMG-sagen var ligeligt fordelt mellem RMG's forskellige forretningssegmenter i overensstemmelse med almindeligt anerkendte omkostningsfordelingsprincipper. Dette betyder, at både de prisregulerede og andre tjenester i konkurrence har oppebåret en passende andel af pensionsunderskuddet. Det er derfor ikke sandt, at de regulerede priser i RMG-sagen finansierede en uforholdsmæssigt stor andel af pensionsomkostningerne til fordel for de ikke-prisregulerede forretningssegmenter. Den britiske posttilsynsmyndighed har sikret, at alle RMG's forretningssegmenter har bidraget på en lige og forholdsmæssig korrekt måde til finansieringen af RMPP's underskud og ikke er blevet placeret i en bedre position end konkurrenterne.
- (180) Kommissionen vil først vurdere Det Forenede Kongeriges påstand om, at det nuværende underskud i RMPP kan eftergives fuldt ud, fordi størrelsen af de forpligtelser, der skyldes de omfattende ydelser, som RMPP gav sine medlemmer ret til, overstiger det nuværende underskud.
- (181) Det Forenede Kongerige har fremsendt en undersøgelse til støtte for sin påstand om, at pensionsunderskuddet skyldes unormalt høje pensionsforpligtelser. I undersøgelsen anslås det, at Royal Mail-ordningens unormale forpligtelser er i størrelsesordenen 12,7 mia. GBP sammenlignet med de forpligtelser, der ville være i en pensionsfond, som tilbød de lovfælede minimumspensionsydelse. Sammenlignet med den gennemsnitlige pensionsfonds forpligtelser i Det Forenede Kongerige fremkommer et beløb på 6,9 mia. GBP. I begge tilfælde ville disse forpligtelser være højere end det nuværende underskud på 4,5 mia. GBP, hvorfor Det Forenede Kongerige gør gældende, at en fuld eftergivelse af pensionsunderskuddet er berettiget.
- (182) For det første afviser Kommissionen sammenligningen med de lovfæstede minimumsforpligtelser, fordi de indsendte oplysninger om de gennemsnitlige britiske pensionsordninger klart viser, at størstedelen af de britiske pensionsordninger tilbyder ydelser, der ligger langt over det lovfæstede minimum.
- (183) For det andet mener Kommissionen, at den fremsendte sammenligning med de gennemsnitlige pensionsordninger skal underkastes en kritisk gennemgang, fordi de forskellige elementer af sammenligningen er af svingende kvalitet og pålidelighed.

(mia. GBP)

		Omkostninger i forhold til den gennemsnitlige pensionsordning
1	RMPP's pensionsalder på 60 år sammenlignet med den gennemsnitlige pensionsalder på 63,5 år	3,5
2	Fratrædelsesgodtgørelser	0,5
3	Udsat pensionsrevaluering for ansatte, som forlod tjenesten før 1991	1,1
4	Stigninger i udbetalte pensioner vedrørende tjeneste før 1997	1,9
	I ALT	6,9

(184) I forhold til RMPP's pensionsalder på 60 år var den gennemsnitlige pensionsalder 63,5 år i de private ordninger i Det Forenede Kongerige i perioden 1990-2010. Forskellen i pensionsomkostninger på 3,5 mia. GBP er beregnet på grundlag af pålidelige data.

(185) Fratrædelsesgodtgørelserne på 0,5 mia. GBP i RMPP er en usædvanlig ydelse for private ordninger og betragtes som pensionsomkostninger, der ligger ud over de generelle pensionsordninger.

(186) For medlemmer af britiske pensionsordninger, der forlod tjenesten før 1991, er pensionsordningerne ikke forpligtet til at regulere alle deres ydelser efter inflationen i perioden mellem, at medarbejderen forlader tjenesten og går på pension. RMPP regulerer imidlertid alle ydelser til disse medlemmer efter inflationen. Det Forenede Kongerige var ikke i stand til at oplyse det præcise antal private ordninger, der også tilbyder udsat pensionsrevaluering for ansatte, som forlod tjenesten før 1991, men forsikrer Kommissionen om, at langt størstedelen af ordningerne ikke tilbyder denne revaluering. I beregningen af de unormale forpligtelser på 1,1 mia. GBP antages det på et utilstrækkeligt grundlag, at 75 % af alle private ordninger ikke ville tilbyde sådanne supplerende ydelser.

(187) I modsætning til RMPP skal de pensioner, der er optjent før 1997, generelt ikke stige, når først pensionsydelse er begyndt at blive udbetalt til de respektive medlemmer af ordningen. 36 % af de private ordninger garanterer imidlertid stigninger i overensstemmelse med inflationen, ligesom RMPP. De andre private ordninger tilbyder ikke garanterede stigninger i samme størrelsesorden, mens det tidligere var almindelig praksis, at de fleste af disse ordninger selv vedtog stigninger, der lå tæt på de garanterede stigninger. Det Forenede Kongeriges ekspert tvivler på, at denne praksis vil fortsætte i fremtiden, fordi private

ordninger i dag også har underskud og kan beslutte at spare de frivillige stigninger væk. De beregnede nedarvede omkostninger på 1,9 mia. GBP afhænger i høj grad af antagelser om de private ordningers fremtidige adfærd og er derfor det mindst pålidelige overslag ud af de fire elementer af de nedarvede omkostninger.

(188) Som Det Forenede Kongerige selv indrømmer, vil en analyse af de nedarvede omkostninger sammenlignet med en gennemsnitlig benchmark nødvendigvis være karakteriseret ved en vis skønsmargen på grund af forskellighederne i de britiske pensionsordninger og manglen på detaljerede benchmarkingdata, der går 20-30 år tilbage. Det Forenede Kongerige mener, at overslagene vedrørende de fire elementer er rimelige ud fra ekspertens erfaringer, men bemærker ikke desto mindre, at pålideligheden og tilgængeligheden af ekstern dokumentation varierer imellem dem.

(189) Kommissionen mener, at overslagene med hensyn til de nedarvede omkostninger vedrørende pensionsalder og fratrædelsesgodtgørelser er pålidelige, fordi de er beregnet på grundlag af objektive data. Derfor bemærker Kommissionen som et foreløbigt resultat af sin vurdering, at de data, som Det Forenede Kongerige har fremsendt vedrørende det unormale ved pensionsforpligtelserne, vil udgøre et tilstrækkeligt grundlag for en (delvis) eftergivelse af pensionsunderskuddet, for så vidt støtten var begrænset til de nedarvede omkostninger, der stammede fra disse to elementer.

(190) Med hensyn til de andre elementer afhænger graden af unormalitet imidlertid i høj grad af ekspertens antagelser. Selvom Kommissionen anerkender, at RMPP tilbød mere omfattende ydelser end de gennemsnitlige private ordninger, er det vanskeligt at beregne dem nøjagtigt.

(191) Kommissionen konkluderer derfor, at selv om den fremsendte ekspertundersøgelse er baseret på rimelige antagelser vedrørende de unormale omstændigheder, der skyldes den lave pensionsalder og fratrædelsesgodtgørelserne, mangler der (historiske) data om de andre unormale omstændigheder, hvorfor den ikke kan betragtes som værende pålidelig nok til at berettige til fuld eftergivelse af RMPP's pensionsunderskud.

(192) Endvidere mener Kommissionen, at fuld eftergivelse af pensionsunderskuddet ville stille RMG i en bedre position end konkurrenterne og andre britiske virksomheder med hensyn til pensionsforpligtelserne. Når man ser på de pensionsunderskud, som FTSE 100-virksomhederne⁽³⁹⁾ har i deres balance, har langt størstedelen af virksomhederne med en profil svarende til RMG's i øjeblikket pensionsunderskud som følge af medlemmernes øgede levetid og de ugunstige betingelser på aktiemarkedene.

⁽³⁹⁾ FTSE 100-indekset er et aktieindeks over de 100 største britiske selskaber, som er noteret på London Stock Exchange.

- (193) For at løse disse problemer med at vurdere støttens forenelighed har Kommissionen set på de gennemsnitlige pensionsunderskud i virksomheder med en profil svarende til RMG's.
- (194) Det Forenede Kongerige gør gældende, at forholdet mellem pensionsunderskuddet og EBITDA (= resultat før renter, skat, af- og nedskrivninger) viser den relative byrde ved pensionsforpligtelserne og en virksomheds evne til at finansiere disse forpligtelser. Det Forenede Kongerige fremsendte de seneste regnskabsoplysninger fra 2011 om FTSE 100-virksomhedernes pensionsunderskud og EBITDA. Kommissionen mener, at FTSE 100-virksomhederne i gennemsnit har et pensionsunderskud på [16-23 %] af EBITDA.
- (195) I modsætning dertil er RMG's pensionsunderskud væsentligt højere end dets EBITDA — f.eks. målt i forhold til EBITDA for 2011, idet RMG's pensionsunderskud er mere end 12 gange større end EBITDA. Eftersom brevvirksomheden er meget arbejdskraftintensiv, er RMG særligt eksponeret for de større pensionsunderskud fra de ydelsesbaserede ordninger, som RMG indgik i perioden før liberaliseringen. Sammenholdt med andre virksomheder med en tilsvarende profil står RMG derfor i en dårligere økonomisk situation i forhold til evnen til at dække pensionsunderskuddene med de løbende indtægter.
- (196) Kommissionen mener, at forholdet mellem pensionsunderskud og EBITDA udgør en rimelig benchmark for det pensionsunderskud, som britiske virksomheder med en profil svarende til RMG's generelt har. Støtte, der ydes for at fritage RMG for unormale pensionsforpligtelser, kan derfor betragtes som forenelig, for så vidt RMG efter ydelse af støtten har hensat en forpligtelse i sin balance, der svarer til det pensionsunderskud, som en britisk virksomhed af en tilsvarende størrelse normalt hensætter i sin balance. Hvis de FTSE 100-virksomheder, som i gennemsnit har en forpligtelse for pensionsunderskud på [16-23 %] af deres EBITDA, anvendes som benchmarkgruppe, bør RMG også hensætte en forpligtelse for et pensionsunderskud, der svarer til [16-23 %] af EBITDA. På denne måde vil pensionsunderskuddet være begrænset til de pensionsomkostninger, som sammenlignelige private virksomheder generelt ikke har.
- (197) Det Forenede Kongerige har beregnet RMG's forhold mellem pensionsunderskud og EBITDA på grundlag af RMG's EBITDA i 2011. Kommissionen mener imidlertid, at det er en fejl at bruge EBITDA fra 2011, idet dette er særligt lavt på grund af RMG's økonomiske og driftsmæssige problemer.
- (198) Som benchmark for pensionsunderskuddet finder Kommissionen det derfor passende at bruge det beregnede gennemsnitlige EBITDA for perioden fra 2010 til 2015 for at tage højde for, at RMG's overskud forventes at blive større i de kommende år. Da det gennemsnitlige EBITDA beregnes til [...] mio. GBP, udgør det pensionsunderskud, som RMG bør hensætte i sin balance efter pensionseftergivelsen, 150 mio. GBP.
- (199) For at vurdere virkningen på RMG's balance korrekt er det nødvendigt med uddybende oplysninger:
- i) Eftersom benchmarkingen foretages for en virksomheds samlede eksponering for sit pensionsunderskud, bør benchmarkunderskuddet på 150 mio. GBP omfatte underskuddene i alle de pensionsordninger, som RMG i øjeblikket indbetaler til.
 - ii) Benchmarkværdien på 150 mio. GBP udgør RMG's samlede forpligtelse for de historiske pensionsunderskud, som er påløbet på datoen for pensionseftergivelsen den 1. april 2012, i overensstemmelse med de almindeligt anerkendte IAS-regler.
- ### Konklusioner
- (200) Kommissionen mener, at pensionseftergivelsen for at kunne betragtes som forenelig med traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), skal begrænses, således at RMG hæfter for et pensionsunderskud, der svarer til det gennemsnitlige pensionsunderskud, som britiske virksomheder med en tilsvarende profil hensætter i deres balance. Med det gennemsnitlige pensionsunderskud i FTSE 100-virksomhederne som benchmark skal pensionseftergivelsen som kompensation for nedarvede pensionsomkostninger derfor i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), begrænses, så RMG på datoen for pensionseftergivelsen den 1. april 2012 hensætter en forpligtelse på 150 mio. GBP i sin balance for de samlede underskud i de pensionsordninger, RMG yder bidrag til.
- (201) Endvidere bemærker Kommissionen, at pensionseftergivelsen i modsætning til tidligere sager ikke vil påvirke RMG's løbende pensionsomkostninger, eftersom pensionseftergivelsen er begrænset til det historiske pensionsunderskud, der er oparbejdet frem til datoen for pensionseftergivelsen den 1. april 2012. Eftersom RMPP blev lukket for nye medlemmer den 31. marts 2008 og de nuværende aktive medlemmer af RMPP accepterede en reduktion af deres pensionsydelse, vil RMG's ydelsesbaserede eksponering falde med tiden. Kommissionen mener derfor ikke, at RMG fremover bør modtage støtte som kompensation for nedarvede omkostninger vedrørende pensionsforpligtelser, der påløber efter den 31. marts 2012 for RMPP-medlemmer.

(202) Kommissionen mener, at opfyldelsen af disse betingelser vil sikre, at pensionseftergivelsen ikke stiller RMG i en bedre position end konkurrenterne med hensyn til forpligtelsen vedrørende de påløbne pensionsunderskud samt afholdelsen af løbende pensionsomkostninger.

5.2.2. Gældsreduktionsforanstaltningernes forenelighed i henhold til RO-rammebestemmelserne

(203) I henhold til RO-rammebestemmelserne skal støtte for at være forenelig i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), opfylde de kriterier for forenelighed, der er angivet i rammebestemmelsernes afsnit 3.2.2:

Opfyldelse af betingelserne

(204) I RO-rammebestemmelserne anses en virksomhed for kriseram, når virksomheden ikke med egne finansielle midler eller med de midler, som virksomheden kan opnå fra ejeren/aktionærer og kreditorer, er i stand til at standse de tab, som uden de offentlige myndigheders indgriben næsten med sikkerhed vil medføre virksomhedens ophør. I rammebestemmelserne angives også nogle sædvanlige tegn på, at en virksomhed er kriseram, såsom stigende gældssætning eller faldende eller opbrugt nettoformue.

(205) Som det allerede blev nævnt i afsnit 3.4 i beslutningen om at indlede proceduren, er RMG en kriseram virksomhed som defineret i afsnit 2.1 i RO-rammebestemmelserne, fordi RMG udviser de sædvanlige tegn: bl.a. en negativ nettoformue på ca. 3 000 mio. GBP i balancen pr. marts 2011, indtægter, der er faldet med 3 % fra 2008 til 2011, og et negativt cash flow før renter på ca. [...] mio. GBP i regnskabsåret 2011/12.

(206) Selv om pensionseftergivelsen, som Kommissionen betragter som forenelig støtte til kompensation for de nedarvede pensionsomkostninger i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), i det omfang den begrænses, så RMG hensætter 150 mio. GBP i sin balance, vil reducere RMG's forpligtelser og forbedre cash flow, vil RMG's økonomiske problemer ikke blive løst. RMG's forventede cash flow før renter vil selv efter pensionseftergivelsen være negativt eller kun lettere positivt. Under alle omstændigheder vil RMG ikke være i stand til at tilbagebetale sin gæld på [...] mio. GBP, når den forfalder til betaling i [...]. Tilsvarende vil RMG, selv om balancen forventes at udvise nettoaktiver på [...] mio. GBP efter pensionseftergivelsen, ikke opnå en tilstrækkeligt høj kreditvurdering til at kunne rejse midler på de finansielle markeder.

(207) På denne baggrund finder Kommissionen, at RMG kan betegnes som »kriseram« i henhold til RO-rammebestemmelserne, og virksomheden kan derfor komme i betragtning til omstrukturingsstøtte.

Omstruktureringsplan og genoprettelse af virksomhedens rentabilitet

(208) I henhold til punkt 34-37 i RO-rammebestemmelserne skal støtten tildeles med det vilkår, at der gennemføres en omstrukturingsplan, der skal godkendes af Kommissionen, og som medlemsstaten har forpligtet sig til. Omstrukturingsplanen skal beskrive de omstændigheder, der førte til virksomhedens vanskeligheder, og de midler, der vil blive brugt til at genoprette virksomhedens langsigtede rentabilitet og sundhed inden for en rimelig tidshorizont. Det skal sikres, at omstrukturingsforanstaltningerne er egnede til at løse virksomhedens problemer og giver virksomheden mulighed for at opbygge en ny struktur, der kan sætte den i stand til at klare sig selv. Forbedringen af rentabiliteten skal først og fremmest opnås gennem interne foranstaltninger.

(209) Omstrukturingsplanen skal strække sig over en så kort periode som muligt og være baseret på realistiske forventninger om de fremtidige betingelser for driften. Den omstrukturerede virksomheds afkast af egenkapitalen skal være tilstrækkeligt til, at den kan klare sig i konkurrencen ved egen hjælp.

(210) Den opdaterede omstrukturingsplan, som Det Forenede Kongerige fremsendte til Kommissionen, dækker perioden 2010-2015.

(211) I regnskabsåret 2010/11 begyndte RMG at træffe væsentlige foranstaltninger til at afhjælpe sine effektivitetsproblemer i brevforretningen. I 2010 begyndte RMG i højere grad at lukke tabsgivende postcentre, at anvende nye maskiner til automatisering af sorteringen og omorganisere omdelingskontorerne i overensstemmelse med effektivitetsprogrammet »World Class Mail«.

(212) Endvidere havde Det Forenede Kongerige i 2010 kontakt med Kommissionen før indgivelsen af anmeldelsen for at informere om de påtænkte omstrukturingsforanstaltninger og behovet for omstrukturingsstøtte.

(213) Fra og med 2010 har RMG truffet væsentlige omstrukturingsforanstaltninger — som beskrevet i omstrukturingsplanen, som har gennemført en trinvis ændring i RMG's brevforretning. Disse foranstaltninger har afhjulpet ineffektiviteten i brevaktiviteterne (overbemanding, manglende automatisering, for mange brevsorteringscentre) sammenlignet med andre europæiske befordringspligtige virksomheder i postsektoren, som allerede har gennemført disse moderniseringstiltag og skabt en sund økonomi.

- (214) RMG's foreslåede operationelle modernisering omfatter ændringer på alle områder og giver betydelige omkostningsbesparelser for virksomheden. Moderniseringen vil give besparelser ved hjælp af indførelsen af ny teknologi og mere effektive arbejdsrutiner, når RMG lancerer »World Class Mail« i hele brevnævnet. Dette har til formål at øge produktiviteten gennem anvendelse af bedste praksis. Den operationelle modernisering forventes at ville give årlige omkostningsbesparelser på [...] mio. GBP (efter fradrag af lønstigninger) frem til 2014/15, drevet af personalenedskæringer på [...].
- (215) Kommissionen konkluderer derfor, at den opdaterede omstrukturingsplan på en passende måde afhjælper svaghederne i RMG's brevforretning og giver RMG mulighed for at skabe en ny og bæredygtig struktur. RMG's rentabilitet vil blive styrket ved hjælp af de interne foranstaltninger (f.eks. lukning af postsorteringscentre, strømning af interne processer og en væsentlig reduktion af arbejdsstyrken), som øger RMG's produktivitet på et brevmarked i tilbagegang.
- (216) Kommissionen bemærker endvidere, at omstrukturingsplanen i henhold til RO-rammebestemmelserne skal sikre, at virksomheden genopretter sin langsigtede rentabilitet. Eftersom omstrukturingsplanen viser, at RMG allerede vil være rentabel og i stand til at opretholde driften inden udgangen af regnskabsåret 2014/15 i marts 2015, er det derfor ikke nødvendigt at yde yderligere støtte efter marts 2015.
- (217) Rentabiliteten genoprettes således inden for en omstrukturingsperiode på fem år, hvilket Kommissionen anser for at være et passende tidsrum⁽⁴⁰⁾. I denne sag synes det ikke at være muligt at genoprette RMG's langsigtede rentabilitet på kortere tid på grund af omfanget af omstruktureringen — herunder en omfattende ændring af RMG's forretningsaktiviteter, personalenedskæringer og lukninger af et stort antal postcentre — kombineret med nødvendigheden af at sikre uafbrudt opfyldelse af befordringspligten.
- (218) Hvad angår antagelserne vedrørende udbud og efterspørgsel på de relevante markeder i fremtiden, bemærker Kommissionen, at det i omstrukturingsplanen i basisscenariet (se betragtning 76) allerede antages, at brev efterspørgslen årligt vil falde med [...]. I lyset af e-mailens fortrængning af de traditionelle breve accepterer Kommissionen, at overslagene baseres på en betydelig reduktion i brevmængderne. Det Forenede Kongerige har også fremsendt finansielle prognoser for RMG i mere pessimistiske og optimistiske scenarier: I det pessimistiske scenarie vil den årlige nedgang i brevforretningen være [...] i stedet for [...] om året, mens der i det optimistiske scenarie kun antages en årlig nedgang på [...]. Den forventede efterspørgsel vil dermed falde [...] hurtigere i det pessimistiske scenarie og [...] langsommere i det optimistiske scenarie end i basisscenariet. Kommissionen mener også, at disse prognoser giver et realistisk billede med et tilstrækkeligt bredt udvalg af udfald (f.eks. ville de forventede brevmængder efter 10 år falde med omkring [...] af RMG's nuværende mængde).
- (219) Forretningsplanen for basisscenariet viser, at RMG forventer at gå i nul i [...] og opnå et afkast på [...] % af egenkapitalen efter marts 2015. I forhold til de befordringspligtige virksomheder i andre medlemsstater og private virksomheder i Det Forenede Kongerige⁽⁴¹⁾ ligger RMG's forventede afkast inden for det område, som disse virksomheder i øjeblikket har. Eftersom omstrukturingsforanstaltningerne vil give RMG en operationel effektivitet, der svarer til de andre postvirksomheders, er det rimeligt at forvente, at RMG på lang sigt vil skabe overskud i samme størrelsesorden som de andre virksomheder.
- (220) I det pessimistiske scenarie forventes RMG at gå i nul i regnskabsåret [...] og senere blive rentabel og i stand til at finansiere driften og give et afkast på [...] af egenkapitalen fra 2015. RMG vil derfor også opnå langsigtet rentabilitet under mindre gunstige markedsvilkår.
- (221) I lyset af ovenstående mener Kommissionen, at omstrukturingsplanen er baseret på realistiske forudsigelser. De fremsendte antagelser om markedets udvikling er plausible, og prognoserne i omstrukturingsplanen med hensyn til udviklingen i RMG's samlede resultat synes derfor at være troværdige.
- (222) Efter en analyse og verifikation af den opdaterede omstrukturingsplan mener Kommissionen, at planen opfylder kravene i punkt 34-37 i RO-rammebestemmelserne, og at den navnlig vil genoprette RMG's rentabilitet i overensstemmelse med RO-rammebestemmelserne.

Egetbidrag og minimumsstøtte

- (223) I henhold til punkt 43-45 i RO-rammebestemmelserne skal støtten begrænses til det absolutte minimum, og støttemodtageren skal selv yde et betydeligt bidrag til omstruktureringen med egne midler eller ved ekstern finansiering på markedsvilkår. Det fremgår klart af RO-rammebestemmelserne, at en betragtelig del af finansieringen af omstruktureringen skal hidrøre fra egne midler, herunder ved afhændelse af aktiver, som ikke er nødvendige for virksomhedens overlevelse, eller ved ekstern finansiering på markedsvilkår. Bidraget skal være et reelt bidrag og skal være så stort som muligt, mindst 50 % for store virksomheder. Kommissionen anser RMG for at være en stor virksomhed i RO-rammebestemmelsernes forstand.

⁽⁴⁰⁾ Kommissionen har også i tidligere sager accepteret omstrukturingsperioder på fem år eller mere, f.eks. i Kommissionens beslutning i Austrian Airlines (EUT L 59 af 9.3.2010, s. 1), navnlig præmis 296 (omstrukturingsperiode på seks år).

⁽⁴¹⁾ Det Forenede Kongerige har fremsendt benchmarkingdata om andre britiske og europæiske postvirksomheders rentabilitet.

- (224) I beslutningen om at indlede proceduren rejste Kommissionen tvivl om, hvor store omstrukturingsomkostninger omstrukturen krævede. I forbindelse med undersøgelsen har de britiske myndigheder fremsendt en mere detaljeret liste over omstrukturingsomkostningerne:

(mio. GBP)

		2010-2015 Det Forenede Kongeriges forslag	2010-2015 Kommissionens vurdering
Personaleomstrukturingsomkostninger		[...]	[...]
— Fratrædelsesgodtgørelser	[...]		
— Rejse- og genplaceringsomkostninger	[...]		
— Ekstraordinære engangsudbetalinger	[...]		
Kapacitetsomstrukturingsomkostninger		[...]	[...]
— Lukning af postcentre	[...]		
— Fleksible omdelingsmetoder	[...]		
— Indførelse af sortering i omdelingsrækkefølge	[...]		
— Andre investeringer	[...]		
— Intelligente brevsorteringsmaskiner	[...]		
— Pakkesortering	[...]		
It-omstrukturingsomkostninger		[...]	[...]
Pensionseftergivelse		150	150
Ekstraordinære omstrukturingsomkostninger for Royal Mail til udskillelse fra Post Office Limited		[...]	0
I alt		2 357	2 179

- (225) I denne henseende bemærker Kommissionen, at det ikke er alle omkostninger, der automatisk kan klassificeres som omstrukturingsomkostninger. Ifølge Kommissionen er omkostningerne til udskillelse af POL ikke relateret til omstrukturen af RMG's brevvirksomhed, men snarere til den fremtidige privatisering af RMG, og kan derfor ikke accepteres som støtteberettigede omstrukturingsomkostninger.
- (226) Kommissionen accepterer imidlertid alle de omkostninger, der er relateret til personale-, kapacitets- og it-omstrukturingsprogrammerne, som værende støtteberettigede, fordi de er nødvendige for, at RMG's brevvirksomhed kan nå op på branchestandarden og få et tilstrækkeligt afkast på brevakiviteterne. Endvidere accepterer Kommissionen en yderligere eftergivelse af det resterende pensionsunderskud som værende støtteberettigede omstrukturingsomkostninger, som er nødvendige for at genoprette den langsigtede rentabilitet.
- (227) Omstrukturingsomkostninger er primært relateret til RMG's aktiviteter i brevforretningen, som er afgørende både for opretholdelsen af den universelle posttjeneste samt RMG's rolle som leverandør af downstream-adgang for de andre postvirksomheder. Både personale- og kapacitetsomstrukturingsomkostningerne vedrører kun moderniseringstiltagene for sorteringscentrene og downstream-omdelingen af breve (f.eks. det sidste stykke ud til kunderne). Begge faciliteter er vigtige for konkurrenter, som leverer deres breve til sorteringscentrene til slutomdeling til kunderne, fordi de ikke selv råder over downstream-omdelingsnetværk.

- (228) Personalemstruktureringsomkostningerne omfatter især bl.a. fratrædelsesgodtgørelser på [...] mio. GBP for medarbejdere, der fratræder på grund af lukningen af sorteringscentre og rationaliseringen af den udendørs omdeling, og [...] mio. GBP i transport- og indplaceringsomkostninger for medarbejdere, der er blevet i virksomheden, men som nu arbejder andre steder.
- (229) Kapacitetsomstruktureringsomkostningerne omfatter automatisering af sorteringscentre og indførelse af nye omdelingsmetoder med henblik på at opnå en mere effektiv drift. De vigtigste kapacitetsomstruktureringsomkostninger er bl.a.:
- i) [...] mio. GBP til ejendomsrationaliseringsprogrammet, som skal reducere antallet af postcentre fra 64 i marts 2010 til [...] i marts 2015
 - ii) [...] mio. GBP til gennemførelsen af nye og mere fleksible omdelingsmetoder
 - iii) [...] mio. GBP til investeringer i nye sorteringsmaskiner og maskiner, der kan sortere i omdelingsrækkefølge.
- (230) Kommissionen konkluderer derfor, at omstruktureringsstøtten i lyset af egetbidragskravet på 50 % for store virksomheder ikke bør overstige 50 % af 2 179 mio. GBP.
- (231) Kommissionen satte i beslutningen om at indlede proceduren også spørgsmålstegn ved, om RMG ville yde et betydeligt egetbidrag til omstruktureringen, som det kræves i punkt 44 i RO-rammebestemmelserne.
- (232) Som svar på den tvivl, Kommissionen udtrykte i beslutningen, har de britiske myndigheder fremsendt flere oplysninger om de beløb, der betragtes som egetbidrag fra RMG til omstruktureringsomkostningerne.
- (233) Ifølge de seneste oplysninger vil RMG bidrage til finansieringen af omkostningerne ved omstruktureringsforanstaltningerne i 2010-2015 gennem afhændelse af aktiver og de yderligere midler fra frigivelsen af pensionsdeponeringskontoen som følger:

	<i>(mio. GBP)</i>
Afhændelse af aktiver	[...]
Frigivelse af pensionsdeponeringskontoen	[...]
Egetbidrag i alt	1 090

(234) De aktiver, der skal afhændes, omfatter frasalg af andele i andre virksomheder samt ejendomme, som ikke er afgørende for RMG's overlevelse. Desuden har RMG solgt eller vil sælge ejendomme, køretøjer og udstyr, som er afgørende for driften, men som vil blive tilbageleaset. Den fuldstændige liste omfatter følgende:

i) afhændelse af RMG's andel på 20 % i Camelot plc, operatøren af det nationale lotteri i Det Forenede Kongerige, til en canadisk pensionsfond (OTPP) i juni 2010

ii) frasalg af Romec Services Limited i april 2011

iii) salg eller salg og tilbageleasing af visse postcentre og andre ejendomme. Dette omfatter salg eller salg og tilbageleasing af lokationer i London som f.eks. [...]. I forbindelse med salg og tilbageleasing har RMG frasolgt eller vil frasælge selvejendomsretten i disse ejendomme og har fået en lejeret til brug af ejendomme af den nye selvejer

iv) afhændelse af overskydende jord

v) salg og tilbageleasing af udstyr og køretøjer.

(235) Værdien af de salg, der allerede er gennemført, er baseret på de faktiske overskud fra salget (op til [...] mio. GBP), mens værdiansættelsen af de fremtidige salg er konservativ og baseret på RMG's erfaringer fra nylige salgstransaktioner.

(236) Endvidere får virksomheden flere midler i forbindelse med frigivelsen af RMG's pensionsdeponeringskonto ved gennemførelsen af pensionseftergivelsen den 1. april 2012. Eftersom pensionsforvalteren ikke længere kræver sikkerhed på deponeringskontoen, vil beløbet blive udbetalt til RMG. På den dato forventes RMG's deponeringskonto (150 mio. GBP) at have trukket renter på [...] mio. GBP (til en samlet værdi af [...] mio. GBP).

(237) Kommissionen kan efter at have verificeret, at foranstaltningerne vedrørende RMG's egetbidrag allerede er blevet gennemført eller vil blive gennemført inden marts 2015, og at, som Det Forenede Kongerige har bekræftet, salgsværdierne er på markedsvilkår, acceptere, at beløbet på 1 090 mio. GBP udgør et egetbidrag til omstruktureringsplanen. Når egetbidraget sættes i forhold til de støtteberettigede omstruktureringsomkostninger bemærker Kommissionen, at 50 % af omstruktureringsomkostningerne er finansieret ved egetbidrag fra RMG, og at egetbidragskravet i RO-rammebestemmelserne for store virksomheder er opfyldt.

(238) I lyset af RMG's egetbidrag konkluderer Kommissionen derfor, at støtten i form af gældsreduktionsforanstaltninger på 1 089 mio. GBP er begrænset til det absolutte minimum af de nødvendige omstrukturingsomkostninger. Til sammenligning med de oprindeligt anmeldte gældsreduktionsforanstaltninger på 1 700 mio. GBP og en yderligere revolverende kreditfacilitet på 200 mio. GBP, er omstrukturingsstøtten i form af en gældsreduktion på højst 1 089 mio. GBP nu begrænset til 50 % af de nødvendige omstrukturingsomkostninger for perioden marts 2010 til marts 2015. Den betydelige reduktion af støttebeløbet sammenlignet med det oprindeligt anmeldte sikrer, at RMG ikke vil have overskydende likvide midler efter udløbet af omstrukturingsplanen i marts 2015.

Forhindring af urimelige konkurrencefordrejninger (modydelser)

(239) I henhold til punkt 38-42 i RO-rammebestemmelserne skal der træffes foranstaltninger til at begrænse enhver skadelig virkning, støtten kan have for konkurrenterne, mest muligt. Støtten må ikke være urimeligt konkurrencefordrejende. Dette betyder normalt, at virksomhedens tilstedeværelse på sine markeder begrænses i slutningen af omstrukturingsperioden. Den obligatoriske begrænsning eller indskrænkning af virksomhedens tilstedeværelse på det relevante marked er en kompenserende faktor over for virksomhedens konkurrenter. Den bør stå i forhold til støttens konkurrencefordrejende virkninger og virksomhedens relative størrelse på sit eller sine markeder.

(240) For det første bemærker Kommissionen, at RMG i øjeblikket på grundlag af de eksisterende regler om adgang til omdelingsnetværket er en uundværlig forretningspartner for andre britiske postvirksomheder, eftersom den omdeler konkurrenternes breve det sidste stykke ud til kunderne. RMG udfører derfor en afgørende funktion for det britiske postmarked, som i dag hovedsageligt er baseret på upstream-konkurrence og ikke konkurrence i alle led af postbefordringen. Endvidere er RMG's betydning for postsektoren klart afspejlet i konkurrenternes bemærkninger, idet de fremhæver, at det er nødvendigt med et sundt RMG for downstream-brevomdelingen og dermed opretholdelsen af den universelle tjeneste. Omstruktureringen af RMG vil derfor give hele den britiske postsektor økonomiske fordele og sætte alle postvirksomheder i stand til at levere bedre og mere effektive tjenester.

(241) Derfor skal Kommissionen i vurderingen af de nødvendige modydelser tage højde for den rolle, som netop RMG spiller i den britiske postsektor som leverandør af universelle tjenester og for adgangen til alle britiske postvirksomheder.

(242) I denne forbindelse skal det understreges, at den betydeligt reducerede omstrukturingsstøtte — i forhold til Det Forenede Kongeriges oprindeligt anmeldte omstrukturingsstøtteforanstaltninger på mere end 1 700 mio. GBP — primært vil blive brugt til at sikre, at RMG's downstream-netværk er velfungerende, idet dette er afgørende for at sikre opretholdelsen af de universelle posttjenester samt sikre adgangen til RMG's omdelingsnetværk, hvor det er relevant i henhold til artikel 38 i Postal Service Act og de deraf følgende lovmæssige vilkår (se nedenfor).

(243) Som forklaret i betragtning 227 støtter gældsreduktionsforanstaltningen på 1 089 mio. GBP primært omstruktureringen af RMG's vigtige downstream-aktiviteter (bl.a. sorteringscentre, omdeling det sidste stykke ud til kunden). Både personaleomstrukturingsomkostningerne på [...] mio. GBP samt kapacitetsomstrukturingsomkostningerne på [...] mio. GBP vedrører udelukkende downstream-aktiviteter, der er nødvendige for den universelle tjeneste og konkurrenternes brevforretning. De resterende omstrukturingsomkostninger er ligeledes for størstedelens vedkommende relateret til disse downstream-aktiviteter.

(244) I lyset af RMG's vigtige rolle i downstream-brevomdelingen, som er nødvendig for alle britiske postvirksomheder, synes RMG's omstrukturering at have en begrænset konkurrencefordrejende virkning på den britiske postsektors nuværende struktur. Omstruktureringen af RMG's downstream-netværk vil skabe en mere effektiv og billigere tjeneste for både den almindelige befolkning og for de andre britiske postvirksomheder, som er afhængige af adgang til RMG's downstream-netværk, som fastsat i de relevante lovregler.

(245) Kommissionen har verificeret, at de andre britiske postvirksomheder fortsat vil have adgang til RMG's downstream-netværk. Den kompetente tilsynsmyndighed — Office of Communications (Ofcom) — har foreslået at pålægge RMG adgangsbetingelser for den næste syvårige periode fra den 1. april 2012, som bl.a. kræver opfyldelse af følgende betingelser ⁽⁴²⁾

- i) RMG skal på rimelig anmodning give andre postvirksomheder adgang og tilbyde sådan adgang på retfærdige og rimelige betingelser

⁽⁴²⁾ Lovpligtig anmeldelse af forslag om indførelse af lovbestemte vilkår i overensstemmelse med Postal Services Act 2011, se bilag 12 til Ofcoms høring »Review of regulatory conditions — postal regulation«, offentliggjort den 13. december 2011.

- ii) RMG må ikke forskelsbehandle ⁽⁴³⁾
- iii) RMG må ikke få en urimelig kommerciel fordel ved at give adgang til netværket og må ikke bruge oplysninger, som er modtaget i forbindelse med adgangen, til egen fordel
- iv) RMG skal fastsætte adgangspriser, således at der er mindst mulig avance mellem adgangspriserne og de tilsvarende detailtjenester for at undgå, at andre postvirksomheder forhindres i at konkurrere med RMG som følge af en margenklemme.
- (246) Kommissionen mener, at disse vilkår vil begrænse RMG's udøvelse af markedsmagt og beskytte konkurrenternes adgang til RMG's downstream-netværk. De vil derfor for andre britiske postvirksomheder sikre, at de kan konkurrere ved egen hjælp på upstream-markederne med RMG og fastholde eller endda udvide deres stærke tilstedeværelse på upstream-markedet. Kommissionen mener derfor, at disse betingelser kan betragtes som en passende modydelse til fordel for RMG's konkurrenter, som afhjælper støttens skadelige virkninger for konkurrenterne.
- (247) I denne henseende bemærker Kommissionen, at [...] Ofcom vil træffe en beslutning om obligatoriske adgangskrav for de næste syv år som beskrevet i forslagene.
- (248) Eftersom omstrukturingsstøtten grundlæggende er begrænset til downstream-aktiviteter i offentlighedens interesse samt andre britiske postvirksomheders interesse og ikke styrker RMG's position på andre upstream-brevmarkeder eller eksprespakke-markederne, mener Kommissionen, at omstrukturingsstøtten vil medføre begrænsede fordrejende virkninger til skade for konkurrenterne.
- (249) For det andet omfatter omstrukturingsplanen betydelige nedskæringer i personalet, hvilket skyldes de tekniske ændringer og den øgede automatisering i postsektoren. I denne henseende bemærker Kommissionen, at den generelt støtter statsstøtte, som omfatter de sociale omkostninger ved omstrukturering. I henhold til punkt 64 i RO-rammebestemmelserne har Kommissionen ikke nogen indvendinger mod denne form for støtte, når den tildeles kriseramte virksomheder, eftersom dens økonomiske fordele rækker ud over den pågældende virksomheds egne interesser, idet den letter gennemførelsen af strukturelle ændringer og mindsker sociale problemer.
- (250) Kommissionen bemærker, at en stor del af omstrukturingsomkostningerne omfatter fratrædelsesgodtgørelse samt transport- og indplaceringsomkostninger baseret på aftaler med fagforeningen. På den anden side vil den støtte, der ydes for at finansiere disse personalerelaterede omkostninger, ikke kun være til fordel for RMG, men også for de afskedigede medarbejdere. Kommissionen mener derfor, at denne støtte til den personalerelaterede omstrukturering letter gennemførelsen af strukturelle ændringer og mindsker sociale problemer.
- (251) For det tredje bemærker Kommissionen, at RMG vil frasælge POL. I lyset af den fremtidige privatisering af RMG og dermed adskillelse af ejerskabet af RMG og POL, vil RMG miste direkte kontrol med detailaktiviteterne i POL, og dens markedsposition vil blive svækket. Det skal især bemærkes, at aftalen mellem RMG og POL er begrænset til 10 år [...].
- (252) I modsætning til den aktuelle situation vil RMG ikke længere have direkte kontrol over et detailnetværk, men vil, som alle konkurrenter, skulle forhandle og indgå aftaler om sine detailaktiviteter med en uafhængig tredjepart (f.eks. svarende til DHL's Servicepoint-netværk, som består af uafhængige detailbutikker (f.eks. WHSmith- og Staples-butikker)). Dermed vil RMG blive stillet i samme situation som sine konkurrenter og vil ikke mere kunne drage fordel af ejerskab over et fuldt detailnetværk. RMG vil især ikke længere kunne beslutte, hvilke andre tjenester og produkter (f.eks. banktjenester), som POL vil tilbyde, hvilket betyder, at RMG vil miste indflydelse på andre markeder. Kommissionen mener derfor, at frasalget af POL vil begrænse RMG's tilstedeværelse på det britiske postmarked og kan betragtes som en foranstaltning, der afbøder virkningerne af omstrukturingsstøtten for RMG's konkurrenter.
- (253) I lyset af de positive virkninger, som RMG's mere effektive downstream-netværk vil få for den almindelige befolkning, som er afhængig af RMG som leverandør af universelle posttjenester, samt for alle britiske postvirksomheder, der har behov for adgang til RMG's downstream-netværk for at få deres breve omdelt til kunderne, samt den kendsgerning, at en stor del af omstrukturingsomkostningerne kommer de afskedigede medarbejdere til gode, og frasalget af POL, finder Kommissionen, at de konkurrencefordrejninger, som omstrukturingsstøtten skaber, er relativt begrænsede, således at det ikke er nødvendigt med yderligere modydelse.

⁽⁴³⁾ RMG kan blive anset for at have gjort sig skyldig i forskelsbehandling, hvis den på urimelig vis begunstiger en aktivitet, den udfører, således at andre postvirksomheder stilles dårligere i konkurrencen.

Princippet om engangsstøtte

- (254) Princippet om engangsstøtte i punkt 72 ff. i RO-rammebestemmelserne er opfyldt, da RMG ikke tidligere har modtaget reknings- eller omstrukturingsstøtte.

Gennemførelse og overvågning

- (255) I henhold til RO-rammebestemmelsernes punkt 47 skal RMG gennemføre omstrukturingsplanen til fulde, og Det Forenede Kongerige har givet tilsagn om, at denne forpligtelse vil blive opfyldt. Kommissionen skal holdes underrettet om fremskridtet med hensyn til gennemførelsen af omstrukturingsplanen i overensstemmelse med RO-rammebestemmelsernes punkt 49 og 50.

Konklusion om omstrukturingsstøtten

- (256) Kommissionen mener, at den femårige omstrukturingsplan fra 2010 til 2015 for RMG opfylder betingelserne i RO-rammebestemmelserne, og at gældsreduktionsforanstaltningerne på 1 089 mio. GBP udgør omstrukturingsstøtte, der er forenelig med traktatens artikel 107, stk. 3, litra c).

6. KONKLUSION

- (257) I overensstemmelse med tidligere retspraksis kan Kommissionen kun acceptere kompensation for nedarvede pensionsomkostninger, i det omfang modtageren ikke stilles bedre end konkurrenterne med hensyn til de generelle forpligtelser vedrørende bidrag til socialsikring.

- (258) Som følge af de særlige omstændigheder omkring denne sag har Kommissionen tilpasset sin vurdering af foreneligheden af støtten til kompensation for nedarvede pensionsomkostninger og har udført en sammenligning mellem RMG's nuværende pensionsunderskud og de gennemsnitlige pensionsunderskud i balancen i britiske virksomheder af en tilsvarende størrelse.

- (259) Kommissionen mener, at pensionseftergivelsen udgør forenelig statsstøtte til nedarvede pensionsomkostninger i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), på følgende to betingelser:

- i) På datoen for pensionseftergivelsen den 1. april 2012 skal RMG i sin balance hensætte 150 mio. GBP, hvilket er i tråd med det gennemsnitlige pensionsunderskud for tilsvarende britiske virksomheder.
- ii) RMG vil ikke modtage støtte som kompensation for nedarvede pensionsforpligtelser, der påløber efter den 31. marts 2012 for medlemmer af RMPP.

- (260) Med hensyn til den anmeldte omstrukturingsstøtte mener Kommissionen, at den opdaterede omstrukturingsplan for perioden 2010 til 2015 er passende og tilstrækkelig til at løse RMG's problemer og genoprette den langsigtede rentabilitet. Kommissionen mener, at RMG's egetbidrag til omstrukturingsomkostningerne begrænser støtten til det absolut nødvendige beløb på 1 089 mio. GBP. I lyset af de positive fordele, som omstrukturen giver for hele den britiske postsektors effektivitet, RMG's unikke position som leverandør af universelle tjenester, udskillelsen af POL, samt at omstrukturingsstøtten i høj grad letter gennemførelsen af de nødvendige nedskæringer i RMG's personale, finder Kommissionen ikke, at støtten på 1 089 mio. GBP fordrejer konkurrencen i en grad, som ikke står i et rimeligt forhold til de positive virkninger af en vellykket omstrukturering af RMG —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. De anmeldte foranstaltninger vedrørende den pensions- eftergivelse, Det Forenede Kongerige påtænker at gennemføre for Royal Mail Group, udgør statsstøtte, som er forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, forudsat at betingelserne i stk. 2 og 3 opfyldes.

2. På datoen for pensionseftergivelsen den 1. april 2012 skal Royal Mail Group i sin balance hensætte en forpligtelse på 150 mio. GBP til dækning af de underskud, der er opstået som følge af de pensionsordninger, den har ydet bidrag til.

3. Det Forenede Kongerige må ikke yde statsstøtte til Royal Mail Group som kompensation for nedarvede omkostninger relateret til pensionsforpligtelser for medlemmer af Royal Mail Pension Plan, der er påløbet efter datoen for pensionseftergivelsen den 1. april 2012.

Artikel 2

De gældsreduktionsforanstaltninger, som Det Forenede Kongerige påtænker at gennemføre for Royal Mail Group, som beløber sig til 1 089 mio. GBP, udgør statsstøtte, som er forenelig med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), forudsat at den til Kommissionen anmeldte omstrukturingsplan gennemføres fuldt ud.

Artikel 3

Det Forenede Kongerige forelægger årlige rapporter om gennemførelsen af omstrukturingsplanen for Kommissionen. Den første rapport forelægges senest et år efter meddelelsen af denne afgørelse til Det Forenede Kongerige. De efterfølgende rapporter forelægges senest et år efter den foregående rapport frem til udløbet af omstrukturingsplanen.

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2012.

På Kommissionens vegne
Joaquín ALMUNIA
Næstformand

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA